

ஊடகக் கலைகள்

அரையாண்டு ஆய்விதழ்

ஏப்ரல்
2010
இதழ் 01

செம்மொழித் தமிழ் -
மனிதத் தாண்மைக்கு மட்டுமன்றி -
திறமைக்கும் மொழியே காரணம்
செம்மொழித் தமிழ் வழி ஊடகக் கல்வி -
சமச்சீர் கல்வியும் அது செல்ல -
வேண்டிய பாதையும்
ஊடகக் கல்வி ஏன் அவசியம்? -
தமிழகத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் -
ஊடக தர்மம்
தமிழ் ஊடகங்களின் நம்பகத்தன்மை -
இந்தியத் தமிழ் நாளிதழ்களின் -
மொழிநடை : ஒப்பீடு

தயாரிப்பு

ஊடக ஆய்வியல் புலம்
லொயோலா கல்லூரி

3

ஆசிரியரிடமிருந்து.....

இந்தியாவில் மிக வேகமாக வளர்ந்துவரும் தொழிற்துறைகளில் ஒன்று ஊடகத்துறை. வருடாந்தம் 20 விழுக்காடு வரைக்கும் அதன் வளர்ச்சி உள்ளது எனத் தெரிவிக்கிறது 'விக்ரிபீடியா'. பொழுதுபோக்கு மற்றும் ஊடகத்துறையில் மட்டும் இன்று இந்தியாவில் 3.5 மில்லியன் பேர் பணியாற்றுகிறார்கள். அடுத்த நான்கு அல்லது ஐந்து வருடங்களில் ஊடகத்துறையின் வருடாந்த வருமானம் 800 பில்லியன் என்ற நிலையை எட்டிவிடும் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த நிலையில் ஊடகங்களைப் புரிந்து கொள்வதும் அதன் மட்டுமீறிய தாக்கத்திலிருந்து நம்மைக் காத்துக் கொள்வதும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவசியமாகின்றது. பொதுக் கருத்தை (public opinion) ஏற்படுத்துவதிலும், இன்றைய நுகர்வுக் கலாசாரத்தில் மக்களின் முடிவெடுக்கும் திறனிலும் ஊடகங்களின் செல்வாக்கு அளவிட முடியாதது.

மனித வாழ்வில் தவிர்க்க முடியாத அங்கம் ஆகிவிட்ட ஊடகங்களைச் சரியான முறையில் புரிந்துகொள்ளத் தவறினால் மனிதன் அதன் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஒரு சடப்பொருளாக மாறுவதைத் தவிர்க்க முடியாது போய்விடும். அதனைத் தவிர்க்க ஊடகங்களை ஆய்வதும் அவை பற்றிக் கற்றுக்கொள்வதும் இன்றியமையாதனவாகின்றன.

ஆங்கிலத்தில் ஊடகக் கல்வி கிடைப்பதும், ஊடக ஆய்வுகள் நிகழ்வதும் நீண்ட இந்தியாவின் நீண்ட பாரம்பரியம். தமிழ்ச் சூழலில் அத்தகைய நிலை அண்மைக் காலம் வரையில் எட்டாக் கனியே. ஆனால், கடந்த 10 ஆண்டுகளில் தமிழ் ஊடகங்களின் வளர்ச்சி அபரிமிதமானது. தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள், பண்பலை வானொலிகள், பத்திரிகைகள், எண்ணற்ற இணையத் தளங்கள் என்பன தமிழில் புதிது புதிதாகத் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. எனினும், ஆங்கிலம் மூலம் கற்றவர்களும் ஆங்கில ஆய்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்படுபவர்களுமே இந்தத் தமிழ் ஊடகங்களிலும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றனர்.

இதற்கான மாற்றாக தமிழ் ஊடகங்களில் தமிழ் வழியில் கற்றவர்கள் பணியாற்றும் வாய்ப்பை லொயோலா கல்லூரியின் முதுகலை ஊடகக் கலைகள் துறை இந்தியாவிலேயே முதல் முறையாக வழங்கி உள்ளது. அதிகரித்து வரும் தமிழ் ஊடகங்களின் மத்தியில் லொயோலா கல்லூரியின் முயற்சி மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டியதும் மதிக்கப்பட வேண்டியதுமாகும்.

ஊடகக் கலைகள் துறையின் மற்றொரு பரிமாணம்தான் இந்த மின் ஆய்விதழ் (e-research journal). தமிழ் ஊடகங்களை தமிழ்ச் சூழலில் தமிழில் கற்றவர்கள் ஆய்ந்து எழுதுவதற்கான களத்தை இந்த ஆய்விதழ் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. எதிர்காலத்தில் மக்களுக்கும் ஊடகங்களுக்குமான பாலமாகவும் தமிழ் வழி ஊடக மாணவர்களுக்கான உசாத்துணை நூலாகவும் இது பரிமளிக்கும் வாய்ப்புக்கள் அனைகம்.

'ஊடகக் கலைகள்' என்ற இந்த ஆய்விதழின் முதலாவது இதழை வெளியிடும் வாய்ப்பை எனக்கு அளித்த துறைக்கு எனது உளமார்ந்த நன்றிகள். அதேநேரத்தில் நான் ஈழத்திலிருந்து வந்தவன் என்ற காரணத்தால், ஒப்பீட்டு ரீதியிலான பார்வை இந்த இதழில் அதிகம் இருப்பதை உணர் முடியும். இனிவரும் காலங்களில் தமிழ் ஊடகங்களுக்கான உந்து சக்தியாக இந்த ஆய்விதழ் இருக்கும் என நம்பலாம்.

நன்றி

சுரேஷ்

உள்ளே.....

தமிழ் அறிந்தோராலும் ஊடகத்துறையில்
சாதனைகள் படைக்க முடியும்..... 03

முனைவர் ச.அரசநாயகம்

தலைவர், ஊடக ஆய்வியல் மூலம், லொயோலா கல்லூரி

செம்மொழித் தமிழ்..... 04

பேராசிரியர் க.ராமசாமி

பொறுப்பு அலுவலர், செம்மொழித் தமிழ் உயராய்வு மத்திய
நிறுவனம்

மனிதனின் தாண்மைக்கு மட்டுமன்றி திறமைக்கும்
மொழியே காரணம்..... 09

அடுத்ததை வி.மா.தாசன் சே.ச.

மல்சமயப் பன்மாட்டு, ஆய்வு மையம்

செம்மொழித் தமிழ் வழி ஊடகக் கல்வி..... 13

பா.ஜெகன்

முதுகலை ஊடகக் கலைகள், 2ம் ஆண்டு, லொயோலா
கல்லூரி, சென்னை - 34

சமச்சீர் கல்வியும் அது

செல்ல வேண்டிய பாதையும்..... 17

பி.பா.பிள்ளை கஜேந்திரபாபு

மாநில பள்ளிக் கல்விக்கான, பொது மேடையின், பொதுச்
செயலாளர்

ஊடகக் கல்வி ஏன் அவசியம்?..... 20

ஆங்கில மூலம் :

கீதஸ் ஹேர்ஸ்ட்ரூப்

தமிழில் :

பீதேம்

தமிழகத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில்

ஊடக அறிவியல் கோட்பாடுகள்..... 22

பீதேமன்

முதுகலை ஊடகக் கலைகள், 2ம் ஆண்டு,
லொயோலா கல்லூரி, சென்னை - 34

ஒரு சமூக வழக்காமிருக்கின்ற குறுந்தகவல்

பரிமாற்றம்..... 40

தேவானந்த்

2ஆம் ஆண்டு, மின்வியல் ஊடகம், இதழியல் மற்றும் மக்கள்
தொடர்பியல் துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ் ஊடகங்களின் நம்பகத்தன்மை..... 50

க.குமாரசாமி

கதந்திர ஊடகவியலாளர், இலங்கை

தமிழ் நாளிதழ்களின் மொழிநடை : ஒப்பீடு..... 55

ந. கண்ணன்

கதந்திர ஊடகவியலாளர், இலங்கை

கரிசல் காட்டு அனுபவம்..... 65

பீதேமன்

முதுகலை ஊடகக் கலைகள், 2ம் ஆண்டு, லொயோலா கல்லூரி
சென்னை - 34

ராஜமயாவின் குடிசை : அதிர்வும் பகிர்வும்..... 67

பி. ஆனந்த்

முதுகலை ஊடகக் கலைகள், 2ம் ஆண்டு, லொயோலா
கல்லூரி, சென்னை - 34

தமிழ் அறிந்தோராலும் ஊடகத்துறையில் சாதனைகள் படைக்க முடியும்

முனைவர் ச.அரசநாயகம்

தலைவர்,
ஊடக ஆய்வியல் புலம்,
லொயோலா கல்லூரி

ளங்கலையில் தமிழ் இலக்கியம் படித்தால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காது, முதுகலை தமிழ் படித்தால்கூட வேலை கிடைக்காது, ஏன் தமிழ் படித்தாலே வேலை கிடைக்காது என மக்கள் பரவலாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த நிலை மாறி, இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகள்கூட அந்தக் கோணத்தில் பேச ஆரம்பித்துள்ளார்கள்.

தமிழ் படித்து எதைச் சாதித்துவிட முடியும் என்கிற உணர்வு மறுபடியும் தமிழ் நாட்டில் தலைதூக்க ஆரம்பித்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில்தான் லொயோலா கல்லூரியில் கடந்த நான்கு வருடங்களாக, விடாப்பிடியாகத் தமிழ் வழியிலான முதுகலை ஊடகக் கலைகள் துறை நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழால் முடியும், தமிழரால் முடியும், எந்தத் துறையானாலும் அதனை தமிழில் போதிக்க முடியும் என்பதை நிரூபித்துக் காட்டுவதற்காக, அதிலும் தமிழறிந்தோரால் ஊடகத்துறையில் நிச்சயமாகச் சாதிக்க முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் எண்ணத்தோடு இத்துறை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் எடுத்து வைத்துள்ள அடி திட்டமான அடி: தடம் பதிக்கக்கூடிய அடி. இது காலாகாலத்திற்கும் ஆழமாகப் பதிந்திருக்கக்கூடிய சுவடு.

ஊடகத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் அமுத்தம் திருத்தமா க் சுவடு பதித்திருக்கக் கூடியது தமிழ் மொழிதான். இந்திய மொழிகளிலேயே ஊடகத்துறைக்கான முதுகலைப் பாடம் முதன் முதலில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருப்பதும் தமிழில்தான்.

செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியின் தலை மைத்துவத்தை நிலை நாட்டுவதற்கும், திறமை இருந்தால் தமிழ் அறிந்தவர்களால் கூட ஊடகத் துறையில் சாதனை நிகழ்த்த முடியும் என்று நிரூபிக்கவேமே இந்தியாவிலேயே முதன் முறையாக, முன்னோடியாகத் தமிழ் மொழியில் ஊடகக் கலைகள் பட்டப் படிப்பு நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

இதனுடைய அடுத்த கட்டமாக, இந்தத் துறை ஒரு ஆய்வியல் துறையாக மாறவேண்டும். அதற்கான எல்லா வசதிகளும் வளங்களும் இருக்கின்றன. எனவே ஊடகக் கலைகள் துறை அடுத்து, ஒரு ஆய்வுத் துறையாக மாறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்றது.

செம்மொழித் தமிழ்

பேராசிரியர் க.ராமசாமி

யொறும்பு அலுவலர்
செம்மொழித் தமிழ் உயராய்வு
மத்திய நிறுவனம்

தமிழ், உயர் தனிச் செம்மொழி என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வேண்டுமானால் இந்திய அரசு தமிழ் முக்குச் செம்மொழி அந்தஸ்தை வழங்கி இருக்கலாம். ஆனால், ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்து இன்று வரைக்கும் தமிழ் செம்மொழியாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. இது வரலாற்று உண்மை.

உலகிலேயே இரு மொழிகள்தான் வாழும் செம்மொழிகள் என்கிற சிறப்பை உடையவை. ஒன்று தமிழ், இரண்டாவது சீன மொழி. செம்மொழிகள் என்று கருதப்படுகின்ற கிரேக்கம், லத்தீனம், சமஸ்கிருதம், பாளி, பிராகிருதம் போன்றன எல்லாம் வழக்கிழந்த மொழிகளாகி விட்டன. ஹிப்ரு போன்ற மொழிகள் வழக்கிழந்து போனாலும் இப்போது மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அதனையும் கூட ஒரு வகையில் வாழும் செம்மொழி என்று சொல்லலாம்.

ஆனாலும், தொடர்ச்சியாக ஒரு 2,500 அல்லது 3,000 ஆண்டுகள் வரலாற்றை உட்கொண்டு தொடர்ச்சியாக, எழுத்தும் பேச்சும் என்கிற இரு வழக்கு மொழியாக இருந்து வந்துள்ளதில் தமிழுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு இருக்கிறது.

ஏற்கனவே இந்திய அரசு யாரும் கேட்காமலேயே சமஸ்கிருதம், பாளி, பிராகிருதம், அராபி போன்ற மொழிகளுக்கு செம்மொழி என்கிற தகுதியை அரசியல் மற்றும் சமயக் காரணங்களுக்காக வழங்கி இருக்கிறது. அந்த மொழிகளைச் சார்ந்த அறிஞர்களுக்கு எல்லாம் விருதுகள் வழங்குவது சிறப்புச் செய்வது என பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதனால் சமஸ்கிருத மொழி இன்று உலகில் உள்ள எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் நன்றாக வேரூன்றி இருக்கின்றது; மிகச் சிறப்பாக வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்திய மொழிகள் அனைத்திலுமே நீக்கமற நிறைந்திருக்கின்ற ஒரு நிலையை சமஸ்கிருதம் பெற்றிருக்கின்றது. ஆனால், சமஸ்கிருதத்திற்குச் சமமான இன்னும் சொல்லப்போனால் அதற்கும் முந்திய தொன்மை யான வரலாற்றை உடைய தமிழ் மொழிக்கு அரசியல் காரணங்களாலும் வேறு காரணங்களாலும் அதற்குரிய தகுதி கொடுக்கப்படவில்லை.

அதற்கு மற்றொரு காரணம், தமிழர்கள் கடந்த ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக பிறமொழி அரசியலுக்கு அடிமைகளாக வாழ்ந்துள்ளார்களே தவிர, இவர்களே ஆண்டார்கள் என்று எமக்குப் பெரிய வரலாறு கிடையாது. தமிழ் நாட்டை ஆண்டிருக்கலாம். அதிலும் சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் என்று பிரிந்து சண்டை போட்டுக்கொண்டு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

உலக மொழிகளிலே எந்த மொழிக்கும் இல்லாத தனிப் பெரும் சிறப்பு தமிழுக்கு இருந்தும் கூட அந்தச் சிறப்புக்குரிய தகுதி இந்திய அளவில் உலக அளவில் வழங்கப்பட்டதா என்றால், அப்படிப்பட்ட வரலாறு கிடையாது.

ஏறத்தாழ 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், பரிதிமாற் கலைஞர், சமஸ்கிருதம் செம்மொழியாக இருக்கும்போது தமிழ் ஏன் செம்மொழியாக இல்லை என்ற கேள்வியை முன்வைத்தார். அதற்குப் பின்னர் தொடர்ச்சியாகப் பல்வேறு தமிழ் இயக்கங்கள், நிறுவனங்கள், தனிப்பட்ட தமிழ் அறிஞர்கள் எல்லாம் குரல் எழுப்பினார்கள். ஆனாலும் எதுவும் நடக்கவில்லை.

வாஜ்பாய் பிரதமராக இருந்த காலத்தில் அவரிடமும் இந்தக் கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது.

அதற்கு அவர், “ஏன் தமிழுக்கு செம்மொழி என்கிற தகுதியைக் கேட்கிறார்கள், அது ஒரு வாழும் மொழி ஆயிற்றே அதற்கு ஏன் கேட்கிறார்கள்? சமஸ்கிருதம் இறந்துபோன ஒரு மொழி என்பதால் அதற்கு செம்மொழித் தகுதி கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படி இருக்கும் போது இன்றும் வழக்கில் இருக்கும் தமிழ் மொழிக்கு ஏன் அந்தத் தகுதியைக் கேட்கிறார்கள்” என்று கேள்வி கேட்டிருக்கிறார்.

2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே பேச்சு வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு என்ற இரண்டையும் உட்கொண்ட, இன்று வரைக்கும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற செம்மொழி தமிழ், என்ற வரலாறு அவருக்குப்

புரியவில்லை. அல்லது நாம் புரிய வைக்கவில்லை. மிக நீண்ட போராட்டத்திற்குப் பின்னர், விவாதங்களுக்குப் பின்னர் ஒரு நல்ல அரசியல் சூழல் உருவான போது தமிழக முதல்வர் கலைஞரின் முயற்சியால் 2004 செப்டம்பர் 17 அன்று தமிழுக்கு செம்மொழி என்ற தகுதியை வழங்கி இந்திய அரசு சட்டம் இயற்றியது. இது தொடர்பான முறையான அறிவிப்பு 12 அக்டோபர் 2004 வெளியானது.

அப்படி ஒரு தகுதியை இந்திய அரசு வழங்கி இருப்பதால் என்ன பயன்? தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஏராளமான நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, மொழி பெயர்ப்புத்துறை,

தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை என்று எத்தனையோ துறைகள் தமிழுக்கு இருந்த போதிலும் கூட உலக அளவில் தமிழை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய நிறுவனங்களாக இவை இல்லை.

இந்திய அரசு வழங்கி இருக்கும் செம்மொழித் தகுதி என்பது அதற்கான மாபெரும் வாய்ப்பு. சொல்லப் போனால், மீண்டும் ஒரு சங்ககாலம், தமிழுக்கு ஒரு பொற்காலம் நமக்கு அமைந்துள்ளது. உலக அளவில் தமிழை, தமிழின் தொன்மையை, தமிழின் தனித் தன்மையை எடுத்துச் செல்வதற்கான பொன்னான வாய்ப்பை இந்திய அரசு நமக்கு வழங்கி இருக்கின்றது.

இந்திய அரசு தமிழைச் செம்மொழியாக்கி உள்ள தன் அர்த்தம் என்னவென்றால், தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான மொழி தமிழ் என்கிற நிலை மாறி, இந்தியாவிற்கே, இந்தியப் பாரம்பரியப் பண்பாட்டுக்கே சொந்தமான ஒரு மொழி தமிழ் என்பதே ஆகும். இந்தியர்கள் அனைவருக்கே உரிய ஒரு பொதுச் சொத்தாக, பொக்கிஷமாக தமிழ் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அப்படி ஆக்கப்பட்டதன் மூலம் இந்திய மாநிலங்

**தேரும் ஒரு வாய்ப்பு,
அங்கு ஒரு பெரிய
புத்தக அமைச்சர். உலக
அளவில் அனைத்து, அனைத்து
பெரியவை, அனைத்து அனைத்து
அனைத்து பெரியவை
வாய்ப்பு அனைத்து அனைத்து
வாய்ப்பு அனைத்து அனைத்து**

நிகழ்களம்

ஊடகக் கலைகள் துறை டிசெம்பர் 11, 2009 அன்று அனைத்துக் கல்வாரி மாணவர்களுக்கான ஊடகக் கூடல் நிகழ்வை நடத்தியது. காலை 9.30 மணியளவில், ஊடக ஆய்வியல் புலத்தின் காட்சி அரங்கத்தில் 'நிகழ்களம்' என்ற தலைப்பில், "செம்மொழித் தமிழ் வழி ஊடகக் கல்வி - தளங்களும் தடங்களும்" என்ற தலைப்பில் சிறப்புக் கருத்தரங்கமாக நிகழ்வு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

செம்மொழித் தமிழ் உயராய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் பொறுப்பு அலுவலர் பேராசிரியர் கராமசாமி தலைமை உரை நிகழ்த்தினார். நவீன ஊடகங்கள் மூலமாகத் தமிழ் மரபுச் செல்வங்களை உலக அரங்கில் நிலைநிறுத்துவதே செம்மொழித் தமிழ் உயராய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் நோக்கம் என்றார்.

பல்சமய பண்பாட்டு ஆய்வுத் துறையைச் சேர்ந்த அருள் முனைவர் வி.மா.தாசன் சே.ச. சிறப்புரை நிகழ்த்தினார். எல்லா அறிவியல் நுட்பங்களையும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களையும் தாய் மொழியில் கற்கும்போது அச் சமூகம் நவீன உலகின் தேவைகளை எதிர்கொள்ளும் தகுதியைப் பெறுகிறது; அளப்பரிய ஆற்றல்களை உடைய ஊடகத் துறைக்கும் இது பொருந்தும் என்றார் அவர்.

கருத்தரங்கத்தைத் தொடர்ந்து அனைத்துக் கல்வாரி மாணவர்களுக்கான பேச்சுப் போட்டி நடைபெற்றது. 'செம்மொழித் தமிழில் ஊடகக் கல்வி' என்ற தலைப்பில் நடந்த போட்டிக்கு முனைவர் செ.தனராசு நடுவராக இருந்தார். முதல் பரிசை சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்வாரி மாணவர் வேலுச்சந்திரனும் இரண்டாம் பரிசை சென்னை மாதா கலை அறிவியல் கல்வாரி மாணவி இலக்கியாவும், மூன்றாம் பரிசை சென்னை அம்பேத்கர் சட்டக் கல்வாரி மாணவி துளசியும் பெற்றனர். வெற்றியாளர்களுக்கு ஊடகக் கலைகள் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் அ.அமல்ராஜ் பரிசில்களை வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

களில் இருந்து மட்டுமல்லாது உலக நாடுகளில் இருந்து எல்லாம் தமிழைத் திரும்பிப் பார்க்கத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். இப்போதுதான் பார்க்கிறார்கள் என்றில்லை, இதற்கு முன்னும் பார்த்திருக்கிறார்கள். தமிழுக்குச் சிறப்புச் சேர்த்தவர்கள் எல்லாம் மேன்னாட்டு அறிஞர்களே. வீரமாமுனிவர், கோப்பன்கேட் போன்ற பாதிரிமார்கள்தான் தமிழை உலகம் அறியச் செய்தவர்கள்.

ஆனாலும் இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற வாய்ப்பு, குறிப்பாக நிதி ஆதாரம் மிகப் பெரியது. ஒப்பமிடப்படாத ஒரு காசோலை நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று அதனை வர்ணிக்கலாம். அதில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் எழுதிக்கொள்ளலாம்.

தமிழில் இருக்கக் கூடிய செவ்விலக்கிய நூல் களை, தமிழ் மரபுகளை உலக அளவில் எடுத்துச் செல்வதற்கு நீங்கள் எந்தப் பணியை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அதற்கான நிதியை மத்திய அரசிடம் இருந்து கேட்டுப் பெறலாம் என்கிற வாய்ப்பு இன்

றைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. செம்மொழி என்கிற தகுதியின் மூலம் இந்த வாய்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் சமஸ்கிருதத்திற்கென 7 பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் வளர்ச்சிக்கென இந்தியா மற்றும் உலக நாடுகளில் 1,000 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படுகிறது. உலகில் உள்ள எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் சமஸ்கிருதத்தைக் கற்றுக்கொள்வதற்கான வசதிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இது போன்ற ஒரு சூழல் தமிழுக்கு ஏற்பட வேண்டும். தமிழ் ஆராய்ச்சி நிலையங்களை உலகம் முழுவதும் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழின் பாரம்பரிய இலக்கிய, இலக்கண, கதைச் சொத்துக்களை எல்லாம் உலக மொழிகள் அத்தனைக்கும் நாம் மொழிபெயர்த்து நாம் எடுத்துச் செல்வதற்கும் நம்முடைய பாரம்பரியத்தை மீட்டெடுப்பதற்கும் நம்முடைய வரலாற்றை மீட்டெடுப்பதற்கும் அருமையான வாய்ப்பு, பொன்னான வாய்ப்பு செம்மொழித் தகுதியின் மூலம் நமக்குக்

கிடைத்துள்ளது. அதனுடைய தொடக்க முயற்சியாக, முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசின் நிதி உதவியோடு இயங்கக்கூடிய செம்மொழித் தமிழ் ஆய்வு மத்திய நிறுவனம் என்கிற நிறுவனம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அது ஒரு தன்னாட்சி நிறுவனமாக இப்போது வளர்ந்துள்ளது. இந்த மாதிரியான வாய்ப்பு இதற்கு முன் எப்போதும் கிடைத்ததில்லை. செம்மொழி என்கிற சொல் பொதுவாகவும், சிறப்பாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அந்த இரண்டையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் பேசக்கூடிய எழுதக்கூடிய தமிழும் செம்மொழிதான்.

ஆனால், மத்திய அரசு நமக்கு வழங்கி உள்ள செம்மொழி என்கிற தகுதிக்குக் காரணம், 1,500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட இலக்கண, இலக்கிய, மற்றும் பல வளங்களை எல்லாம் உடையது - அதிலும் சொந்தமாகவே, தனித் தன்மை வாய்ந்த இலக்கியங்கள் - என்பதால் தான். சமஸ்கிருத்திலிருந்து கடன் வாங்கியவை அல்ல. நமது சொந்தமான இலக்கியங்கள் இருக்கின்றன.

கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தையவையாக 41 நூல்கள் கிடைக்கின்றன. தொல்காப்பியம் ஒரு பேச்சிலக்கண நூல், அதுதான் தமிழுக்குக் கிடைத்துள்ள முதல் நூல். அப்படிப்பட்ட ஒரு நூல் தோன்ற முடியும் எனில் அதற்கும் முற்பட்ட காலத்தில் எப்படிப்பட்ட இலக்கியம் எல்லாம் தோன்றியிருக்க முடியும் என்று உலக அறிஞர்கள் எல்லாம் பார்த்து வியக்கக்கூடிய நூல்.

தொல்காப்பியம் போன்ற இலக்கண நூல் உலகில் எந்த மொழியிலும் இல்லை. 2,500 ஆண்டுகளின் பின்னர் இன்றளவிலும் கூட தமிழில் அப்படி ஒரு இலக்கண நூல் எழுதப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய வரலாற்றுச் சிறப்பு உடையது தொல்காப்பியம் என்ற இலக்கண நூல்.

அதைத் தொடர்ந்து பத்துப் பாட்டு எட்டுத் தொகை என்கிற இலக்கியங்கள். மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த, தனித் தன்மை வாய்ந்த தனித் தமிழ் இலக்கியங்கள். பின்னால் பதினெண் கீழ் கணக்கு நூல்கள். சிலப்பதி

காரம், மணிமேகலை என்கிற தனித் தமிழ்க் காப்பியங்கள். இறையனார் களவியல் என்கிற களவியல் இலக்கண நூல் என்று எல்லாவற்றையும் நீங்கள் கூட்டிப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 41 நூல்கள் கிடைக்கின்றன.

இவை தவிர நாம் கண்டு பிடித்துக் கொண்டு வரவேண்டியவை அதிகம் உள்ளன. தமிழர் வரலாற்றில் இருந்து கிடைக்க வேண்டிய பல இலக்கியங்கள் எமக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அவற்றையெல்லாம் நாம் தேடித் தண்டு பிடிக்க வேண்டும். கல்வெட்டுக்கள், மட்பாண்டத் துண்டுகள், பனை ஓடுகள், ஓலைச் சுவடுகள் என்று சேகரித்துப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவைகள் பலப்பல.

தமிழர்கள் மிக உயரியப் பண்பாட்டு, நாகரீக வாழ்க்கையை வாழ்ந்துள்ளார்கள். நம்முடைய வரலாறு குமரிக் கண்டத்தில் தொடங்குகிறது. சிந்துவெளி வழியாக ஆதிச்சநல்லூர் நாகரிகத்தின் வழியாக அது வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அவற்றில் இருந்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தடயங்கள் எல்லாம் நமக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

இன்றைக்கு இருக்கிற
பெயர்ச்சித் திட்டம் செயல்படும் முழுக்க முழுக்க
இன்றையது அல்ல
இருக்கின்றது. அங்கு ஒரு
பெயர்ச்சி வாய்ப்பு
கிடைக்கின்றது. ஆனால்,
அன்றைய பயன்படுத்தித்
பெயர்ச்சிச்செய்து
ஆனால், அந்த வாய்ப்பு
இல்லை.

இயற்கைச் சீற்றங்களால் அழிந்துபோன தமிழ் இலக்கியங்களும் இலக்கணங்களும் ஏராளம். நம்மவர்கள் செய்த போர்கள், அரசியல் சண்டைகள், சமயச் சண்டைகள் காரணமாகவும் ஏராளமானவை அழிந்து போய்விட்டன.

இத்தகைய நிலையில் இருக்கின்றவற்றை பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறைகளுக்குச் கொண்டு சென்று சேர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் இப்போதுதான்

யாக அது வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. அவற்றில் இருந்து நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தடயங்கள் எல்லாம் நமக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை.

மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. குறிப்பாகக் காட்சி ரீதியாக இலக்கியங்களைப் பதிவு செய்வதற்கான முயற்சிகள் இப்போது எடுக்கப்படுகின்றன.

இந்த விடயங்களில் தமிழர்களிடம் தவறு இருக்கின்றது. தமிழில் பாரதி ஒரு பெரிய கவிஞன். ஆனால், ரவிந்திரநாத் தாகூர் உலகத்தை ஈர்த்த அளவிற்கு பாரதி உலகத்தை ஈர்க்கவில்லை. ஏன்? எங்கேயோ தமிழர்களிடம் பெரிய பண்பாட்டுக் குறைபாடு இருக்கிறது.

நாம் தாய் மொழி மூலமாகக் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை. எல்லாக் கலைகளையும் தமிழில் சொல்லவும் கற்கவும் முடியும். எனக்கு மட்டும் சர்வாதிகாரம் கொடுத்தால் ஒரே இரவில் தமிழ்நாட்டில் தமிழ் வழியில்தான் கல்வி கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டுவிடுவேன். அதேநேரம் ஆங்கிலத்தையும் நாம் கற்றுக் கொள்வது முக்கியம். ஆனால் ஆங்கிலத்தைப் பயிற்று மொழியாக வைத்துக் கொண்டால் தமிழ் இங்கே ஒரு நாளும் பயிற்று மொழியாக வரமுடியாது. இலையோலா கல்லூரியில் ஊடகக் கலைகள் முதுகலைப் பட்டக் கற்கையை தமிழ் வழியில் நடத்து வது. ஆய்வுத் துறையாக்க அதனை முயற்சிப்பது அனைத்தும் பாராட்டத்தக்க முயற்சிகள்.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற செம்மொழித் திட்டம் என்பது முழுக்க முழுக்க இளைஞர்களை நம்பி இருக்கின்றது. நமக்கு ஒரு பொன்னான வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. ஆனால், அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கான மனித ஆற்றல், மனித வளம் இல்லை என்கிற சூழ்நிலை காணப்படுவது கவலைக்குரியது.

உலகின் வேறு எந்தப் பண்பாட்டிலும் இல்லாத பல விதமான கூறுகள் எல்லாம் நம்முடைய பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இருக்கின்றன என்று நாம் சொல்லிக் கொள்கிறோம். அவற்றை உலகறியச் செய்ய வேண்டாமா? அவற்றை உலகறியச் செய்வதற்கு அச்ச ஊடகம் மட்டுமா ஒரே வழி?

இன்றிருக்கக் கூடிய எல்லா வகையிலான ஊடகங்கள் மூலமாகவும் நாம் எமது இலக்கியங்களை உலகிற்குக் கொண்டு போய் சேர்க்க வேண்டும். காரணம், நம்முடைய இலக்கியங்களின் செய்திகளை உலகிற்குக் கொண்டு போய் உலக அறிஞர்களின், உலக மக்களின் கவனத்தை நம்பால் ஈர்க்க முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஒட்டுமொத்தமாக செம்மொழித் தமிழ் நிறுவனத்தின் நோக்கம் தமிழின் தொன்மையையும் தனித்தன்மையையும் பிறமொழிக்காரர்களும் தெரிந்து கொள்ளச் செய்வதுதான். ஆனால், இதில் வருத்தத்திற்குரிய விடயம் மற்றவர்களுக்குத் தமிழைப் பற்றித் தெரிந்திருக்கிற அளவிற்கு தமிழர்களுக்கு தெரிந்திருக்கவில்லை; அதில் அவர்களுக்கு ஆர்வமும் இல்லை என்பதுதான்.

தொல்காப்பியம் பற்றி எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? அக நானூறு, புற நானூறு பற்றி எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? தமிழர்களின் நிலைமை இப்படிப்பட்ட பரிதாப நிலையில்தான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றி அமைப்பதற்கு செம்மொழி நிறுவனம் பெருமளவில் உதவும். அதனை நாம் எல்லோரும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

மனிதனின் தாண்மைக்கு மட்டுமன்றி திறமைக்கும் மொழியே காரணம்

அருட்தந்தை வி.மா.தாசன்
சே.ச.

மல்சமயம் மண்பாட்டு
ஆய்வு மையம்

தாய் மொழி என்றால் என்ன? இது நகைப்புக்குரிய ஒரு கேள்வியாகத் தோன்றலாம். ஆனால், உண்மையிலேயே mother tongue என்பதை அவ்வளவு சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

தாய் மொழிதான் மனிதன் கற்கும் முதல் மொழி. ஒரு மனிதனின் தாண்மையை அதாவது identityயை அவனது தாய் மொழிதான் அடையாளம் காட்டுகிறது. தாய் மொழி என்பது தாயிடம் இருந்து கற்றுக் கொள்வதா என்றால்; உண்மைதான். ஆனால், எப்பொழுதும் அது உண்மையில்லை.

சில பெண்கள் திருமணத்திற்குப் பின்னர் கணவன் இல்லம் போய் அவன் வாழும் வட்டாரத்தில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் அந்த வட்டார மொழியைத்தான் பெரும்பாலும் முதலில் கற்கிறார்கள். அங்கு அவர்களுக்குத் தமது தாய்மொழியை முதலில் கற்க வேண்டிய தேவை அற்றுப் போகிறது.

பிரெஞ்சு பேசும் தம்பதியினருக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிரெஞ்சு நாட்டிலே பிறக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். அங்கே அது பிறந்து வளர்க்கின்ற பொழுது பிரெஞ்சுதான் பேசுகிறது. அதுதான் அங்கு அதற்குத் தாய் மொழி. ஆனால், இதே குழந்தை இதே பிரெஞ்சுத் தம்பதியினருக்கு இங்கிலாந்தில் பிறந்தால், அங்கு அந்தக் குழந்தைக்குப் பிரெஞ்சு முதல் மொழியாகவோ தாய் மொழியாகவோ ஆவ தில்லை. ஆங்கிலம்தான் அது பேசுகிறது.

ஆகவே தாய் மொழி (mother tongue) என்பது தாயிடம் இருந்து கற்பது என்றும் யெவனாநெ டயபெரயபந என்பது தனது பிறப்பிடத்தில் இருந்து கற்பது என்றும் பொருள் கொண்டாலும், இதுதான் தாய்மொழி என்று அதற்கு ஒரு வரையறை கொடுப்பது கடினமாக இருக்கின்றது.

கென்யா போன்ற நாடுகளில் நீங்கள் எந்த சமூகத்தில் வாழ்கிறீர்களோ அந்த சமூகம் பேசுவதுதான் உங்களின் தாய் மொழி எனப்படுகிறது. அதைப் போல சிங்கப்பூரிலே முதல் மொழி (first language) என்பது தேசிய மொழி (national language) எனப் பொருள்படுகின்றது. ஆகையினாலே, தாய் மொழியை முதல் மொழி என்றும் சிலர்

சொல்லலாம். ஒன்றுக் மேற்பட்ட மொழிகளில் எந்த ஒரு மொழியை ஒருவன் சிறப்பாக எழுதப் பேசக் கற்றுக் கொள்கிறானோ அந்த மொழிதான் அவனுக்கு முதல் மொழி. தாய் மொழிதான் முதல் மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று கட்டாயம் எதுவும் இல்லை.

மொழி ஒருவனின் தாண்மைக்கு அடையாளமாக இருப்பதுடன், அந்த நபர் பல மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவராக இருந்தால் அவரது அந்தத் திறமைக்கும் அந்த மொழிதான் அடையாளமாக இருக்கின்றது. ஆகவே ஒரு மனிதனின் தாண்மைக்கு மட்டுமின்றி அவனது திறமைக்கும் அவன் கற்றிருக்கின்ற மொழிதான் ஒரு வகையிலே காரணமாகின்றது.

மொழி கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் சாதனம். அதாவது கருத்தின் அடையாளக் கூறுதான் மொழி.

அய் நொடி நெய்யு அய்டுத் திருடி அர்ந்த நொள்வடிஅன் ஆனால், நெய்யுடித் துடி உள்வெய்யம்.

ஊழை, செவிட்களுக்கும் கூட மொழி இருக்கிறது. அது வார்த்தையால் ஆன மொழி இல்லை. சைகையால் ஆனது. அவர்களது கருத்துக்களை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் சைகை என்கிற மொழியை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, சமூகத்தினருடன் உறவு கொள்வதற்கும் மொழிதான் பயன்படுகிறது. பொருட்களுக்கும் ஆட்களுக்கும் தமிழ் மொழியிலே பெயர் கொடுக்கின்றபோது இந்தச் சமூகத்தில் வாழ்கிறவர்கள் அதே பொருட்களை, அதே ஆட்களை அந்த மொழியிலேயே அறிந்து கொள்கிறார்கள். எனவேதான் சமூக உறவிற்கு மொழி தேவைப்படுகின்றது.

சில அறிவியல் கண்டு பிடிப்புக்களையும், கணினி போன்றவற்றையும் விளக்குகின்ற போது சிலவற்றை தமிழிலே சிறப்பாகச் சொல்ல முடியாத காரணத்தினாலேதான் நாம் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துகின்றோம். இருந்தாலும் அங்கும் மொழி தேவைப்படுகின்றது.

ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதே மொழிதான். வெளிப்படுத்துவது மட்டுமல்ல அந்தப் பண்பாட்டின் அடையாளமாகவே மொழி இருக்கின்றது. ஆகவே தமிழ் பேசுகின்ற பையனை அல்லது பெண்ணைப் பார்த்தீர்கள் என்றால், அவர்களது நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தீர்கள் என்றால் அவர்களது பண்பாடு என்ன என்பது நன்றாகத் தெரியும்.

ஏன் இவற்றுக்கெல்லாம் போக வேண்டும். நமது உயிர் வாழ்க்கைக்கே மொழி தேவைப்படுகின்றது.

1194 முதல் 1254 வரை அரேசோச்சிய பிரெட்டிக் தசெக்கன்ட் போர்வேட் சாண்டர் என்ற அரசர் இது தொடர்பில் ஒரு பரிசோதனை நடத்தினார். அநாதைப் பிள்ளைகளைத் தனது அரண்மனைக்கு அழைத்தார். அங்கு அவர்களை வாழவைத்தார். ஆனால் அவர்களுடன் யாரும் பேசக் கூடாது என்று உத்தரவிட்டுவிட்டார். எந்த வார்த்தையும் அவர்களிடம் சொல்லக் கூடாது என்று கண்டிப்பான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது.

மொழித் தொடர்பே இல்லாத காரணத்தால் இந்தக் குழந்தைகள் வளர்க்கின்ற பொழுது என்ன மொழியைப் பேசும் என்று அறிவதற்கு அந்த அரசர் விரும்பினார். எபிரேய மொழியா, கிரேக்க மொழியா, லத்தீன் மொழியா பேசும் என்று பார்க்க ஆசைப்பட்டார். ஏனெனில் இவைதான் மூல மொழிகள் என்று அறியப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே இவற்றில் ஏதாவது ஒரு மொழியை அவர்கள் பேசுவார்களா என்று எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஆனால், இவற்றில் எந்த மொழியையும் அந்தக் குழந்தைகள் பேசவில்லை. அதுமட்டுமல்ல அவர்களின் பெற்றோர்களது மொழியையே அந்தக் குழந்தைகளால் பேச முடியவில்லை. அதனுடைய விளைவாக அவர்கள் இறந்தே போனார்கள்.

காரணம் என்ன? மொழி சமூக உறவுக்கு அவசியமானது. உயிர் வாழ்க்கைக்கு சமூக உறவு தேவை. இவையெல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புபட்டுள்ளன. எனவே மொழி எழுத்து உயிர் வாழ்க்கைக்கே காரணமாக இருக்கின்றது.

மொழிக்கும் கல்விக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?

கல்விக்கு தாய்மொழி அவசியமாகத் தெரிகிறது. கல்வி என்பது ஒரு கட்டடம் போன்றது. எந்த ஒரு கட்டடத்திற்கும் அடித்தளம் தேவை. ஒரு கல்விக் கட்டடத்திற்கு அடித்தளமாக இருக்க வேண்டியது தாய் மொழிதான்.

தமிழ்ப் பிள்ளைகள் பள்ளியில் வந்து சேரும் போது, தமது குடும்பத்தில் இருந்து பெற்ற அனுபவம், அறிவு என்பவற்றைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவற்றை அடிப்படையாக வைத்தே பள்ளி, கல்லூரி படிப்புகள் இருப்பது சாலச் சிறந்ததாகும்.

அந்த அடிப்படைத் தமிழ் அறிவோடும் அனுபவத் தோடும் அவர்களின் திறமைகளையும் ஆற்றல் களையும் வளர்த்துக்கொள்ள முடியும். அப்படித்தான் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அது தான் சிறந்தது.

இப்போது நாம் உலக மயமாக்குதல் பற்றிப் பேசுகிறோம்.

உலகமயமாக்குதலின் முழுப் பயனையும் மாணவர்கள் பெற வேண்டும் என்றால் அவர்கள் பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் தமது தாய் மொழி வழியிலான கல்வியைப் பெறுவது அவசியம். பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் அவர்கள் எந்த மொழியை வேண்டுமானாலும் கற்றுக் கொள்ளலாம். அதேசமயம் தாய் மொழியையும் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும்.

சேர்த்து என்றால், பேசுகிற பொழுது அல்லது எழுதுகிற பொழுது இரண்டையும் கலந்து விடுவது அல்ல. ஆங்கிலத்தில் பேசினால் முழுவதுமாக ஆங்கிலத்தில் பேச வேண்டும் அல்லது முழுவதுமாகத் தமிழில் பேச வேண்டும்.

மற்றைய மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்ளாமல் விடக்கூடாது. உலகமயமாக்குதலின் விளைவாக நாம் பிற மொழிகளைக் கற்றுக் கொள்வது அவசியம். ஆனால், உலகமயமாக்குதலின் முழுப் பயனையும் மாணவர்கள் பெற வேண்டுமானால் தமிழில் கல்வி அவசியம். உலகமயமாக்குதலின் இன்றைய சூழ்நிலையில் பல மொழிகள் பண்பாடுகளின்

ஊற்றுக் கண்களாகத் திறந்து விடப்படுகின்றன. இத்தகைய பன்மொழிப் பண்பாட்டுத் தொடர்புகளின் பயன்களை மாணவர்கள் பெற்றாக வேண்டும். ஆகவே ஆங்கிலம், ஹிந்தி, பிரெஞ்சு என்பவற்றைக் கற்றுக் கொள்வது உலக மயமாக்கலின் பயன்களில் ஒன்றுதான்.

அதற்காக மாணவன் ஒருவன் தனது குடும்பத்தில் இருந்து கொண்டு வரும் தனது தாய்த் தமிழ்த் தொடர்பை அறுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஆங்கிலம், ஹிந்தி, பிரெஞ்சுடன் தாய் மொழியும் சேர்ந்தால் தான் உலகமயமாதலின் பயன்களை மாணவர்கள் முழுமையாகப் பெற முடியும். எனவே பள்ளி, கல்லூரி களில் மாணவர்கள் தமது தாய்மொழித் தொடர்பை விட்டுவிட வைப்பது கல்வி அமைப்புக்களுக்கும்

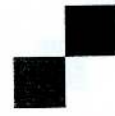
உலகமயமாக்குதலின் முழுப் பயனையும் மாணவர்கள் பெற வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பள்ளியிலும் கல்லூரியிலும் தமது தாய் மொழியையும் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டும்.

மாணவர்களுக்குமே நல்லதல்ல. அப்படிச் செய்யும் பள்ளி, கல்லூரிகள் உலகமயமாதலின் முழுப் பயனும் மாணவர்களைச் சென்றடைவதை மறுக்கின்றன. இது மாணவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மீறுகின்ற செயல்.

தாய் மொழியும் ஒரு மனிதனது அடிப்படை உரிமை தான். தாய் மொழியில் ஒருவன் கல்வி கற்பதை நிறுத்தினோம் என்றால் அந்த மாணவனின் அடிப்படை உரிமை அங்கு மதிக்கப்படவில்லை என்று தான் அர்த்தம்.

அது மட்டுமல்லாது தாய் மொழியுடன் பிற மொழிகளைப் படிப்பதால் நன்மை மட்டும்தான் ஏற்படுகின்றது. பல மொழிகளைப் படிப்பவனாலேயே மொழி என்றால் என்ன என்பதை ஆழமாகப் புரிந்து கொள்கிறான். தமிழை மட்டும் அல்லது ஆங்கிலம் மட்டும் கற்பவனால் மொழி என்பதை ஆழமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியுமா என்பது சந்தேகம்தான்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளை ஒருவன் பயன்

படுத்துகிற பொழுது அவற்றை ஒன்றோடு ஒன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறான். அந்த மொழிகளுக்குரிய பண்பாடுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறான். இதனாலே பல மொழிகளைக் கற்றவன்தான் விழிப்புணர்ச்சி அடைகின்றான்.

ஒரே ஒரு மொழி தெரிந்தவனுக்கு அந்த மொழியே தெரியாது என்பது ஜெர்மன் மெய்யியலாளர் கோட்சே சொன்ன கருத்தாகும்.

பல மொழிகளை அறிந்தவர்கள், தமது சிந்தனைத் திறனில் நீக்குப் போக்கு, நெகிழ்வுத் தன்மை உடையவர்களாக இருப்பார்கள். ஒரே ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குச் சிந்தனையில் சிதறல் ஏற்படுமே ஒழிய, அவர்களிடம் நெகிழ்வுத் தன்மை இருக்காது.

ஒருவர் சொல்வதை மற்றொருவர் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இருவருக்குமே ஒரு மொழிக்கு மேல் தெரிந்திருக்க வேண்டும். எனன்றால் இந்த சகிப்புத் தன்மையை மொழியே நமக்குக் கற்றுத் தருக்கின்றது. எனவேதான் பல மொழிகளைக் கற்றுக்கொள்வது நமது தேவை.

ஒரு குழந்தை தனது தாய் மொழியில் பெற்றிருக்கக் கூடிய வளர்ச்சியைப் பொறுத்தே அது கற்கப் போகும் இரண்டாவது மொழியின் வளர்ச்சியும் இருக்கும் என்பது கல்வி நிறுவனங்களின் ஆராய்ச்சி முடிபாகும்.

தனது பெற்றோரிடம் இருந்தும் உறவினர்களிடம் இருந்தும் சிந்திக்கவும் பேசவும் வாதடவும் கற்றுக் கொண்டு பள்ளிக்கு வரும் பிள்ளைகள், வேறு மொழி கற்றுக் கொள்வதற்கும் கல்வியில் முன்னேறுவதற்கும் தேவையான அடிப்படைத் தகுதி, திறமை களோடுதான் வருகிறார்கள்.

பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் அந்தத் திறமையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். தாய் மொழியில் ஒருவர் பெறும் அறிவுத் திறன் பிறமொழிகளில் தானாகத் தாவுகின்றது. தாய் மொழியில் ஒருவன் பெற்றுள்ள

சிந்தனையாற்றல் இரண்டாம் மொழி வழி பாடம் கற்பதற்கும் உதவுகின்றது. எனவே பல் மொழித் திறன் வளர்ச்சி ஒன்றில் ஒன்று சார்ந்து இருக்கின்றது.

ஊடகமும் மொழியும்

மொழி என்பது கருத்துத் தொடர்பு சாதனம் என்று சொல்லிவிட்டோம். ஊடகம் என்பதும் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் சாதனம்தான். அது சினிமாவோ விளம்பரமோ அல்லது இணையத்தளமோ எதுவாக இருந்தாலும் அவை வெளிப்படுத்துகின்றன.

கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கும் அதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் மொழி தேவை.

பேசும் படங்கள் வருவதற்கு முன்பாக மௌன்ட் படங்கள் இருந்தன. ஊமைப் படக் காட்சி ஒன்றை நாம் பார்க்கின்ற பொழுது, அது நமக்குப் புரிய வேண்டும் என்றால் எனக்கு மனதிலே ஏதாவது ஒரு மொழி இருக்க வேண்டும். அந்த மொழியின் வழியாகத்தான் நான் பார்க்கும் ஊமைக் காட்சியைப் புரிந்து கொள்கிறேன்.

ஊமைப் படக் காட்சிகளில் எவனும் பேச மாட்டான், அவற்றை நான்தான் புரிந்து கொள்கிறேன். அப்படித் தான் காட்டுன்களும். அவை வெறும் கோடுகளால் ஆனவை. அதன் மூலம் காட்டுனிஸ்ட் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புவார். காட்டுனிலே மொழி இல்லை, ஆனாலும் அது சொல்ல வருவதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு எனது மனதிலே ஒரு மொழி இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

அது போன்றே இசையும். இசையை நாம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு எமக்கு மொழி அவசியம். எனவே மொழி இன்றி ஊடகம் அமையாது. இரண்டுமே ஒன்றில் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்தவை.

செம்மொழித் தமிழ் வழி ஊடகக் கல்வி

பா.ஜெகன்

முதுகலை ஊடகக் கலைகள்,
2ம் ஆண்டு,
லொயோலா கல்லூரி,
சென்னை - 34

உலகெங்கும் வாழும் மக்களால் ஏறத்தாழ 6,000 மொழிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றுள் “செவ்வியல் மொழிகள்” என்ற தகுதியை உடைய மொழிகள் ஆறு. இந்தியாவில் செவ்வியல் தகுதியுடைய மொழியாக சமஸ்கிருதம் மட்டுமே கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால், டாக்டர் கமில் ஸ்வலபில், டாக்டர் ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட், டாக்டர் ராமானுஜன், டாக்டர் ஆஷர் போன்ற பன்னாட்டு பன்மொழியியல் அறிஞர்கள் தமிழ் மொழியின் செவ்வியல் தன்மையைப் போற்றியும் வலியுறுத்தியும் வந்துள்ளனர். தமிழகத்தில் தமிழறிஞர்களும் அரசியல் இயக்கத்தினரும் தமிழுக்கு செவ்வியல் அங்கீகாரம் கோரி பல்லாண்டுகளாகப் போராடி வந்துள்ளனர். இக்கோரிக்கை தமிழ் மொழியின் அரசியல் தத்துவம் சார்ந்து எழுந்தது மட்டும் அல்ல. செவ்வியல் தகுதி தமிழ் மொழிக்குக் கொண்டு வர இருக்கும் பல்வேறு ஆக்கங்கள் சார்ந்த எதிர்பார்ப்பாகும்.

தமிழக அரசும் இந்திய அரசும் கொண்டிருந்த தேர்தல் அரசியல் உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் 12.10.2004 அன்று தமிழ் மொழியை “செவ்வியல் மொழி” என்று அங்கீகரிப்பதாக இந்திய அரசு ஆணை வெளியிட்டது. ஒரு நாட்டின் அரசால் “செவ்வியல் மொழி” என்ற அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற முதல் மொழியும் ஒரே மொழியும் தமிழே.

இவ்வேளையில் வரும் ஜூன் மாதம் 23ஆம் தேதி தொடங்க இருக்கும் ‘முதல் உலகச் செம்மொழித் தமிழ் மாநாடு’ உலகத் தமிழர்களால் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தமிழுக்குக் கிடைத்திருக்கும் ‘செவ்வியல் மொழி’ என்ற அங்கீகாரம், அதைத் தொடர்ந்து இனி நடக்க இருக்கும் உலக தழுவிய மாநாடு, “உலக அறிவுக் கருவுலத்திலிருந்து தமிழுக்கு எவற்றையெல்லாம் கொண்டு வரும்” என்ற முனைவர் ச.ராஜநாயகத்தின் கேள்வியை நினைவுபடுத்துகிறது.

உலக அராங்கிலும் இந்திய அளவிலும் தமிழர்களின் வளர்ச்சியையும் முன்னேற்றத்தையும் தமிழ் மொழியோடு இணைத்துப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஏனெனில் நாம் வாழ்வது கல்வி யுகம். நவீன உலகின் அறிவியல், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகள் அனைத்தையும் கற்று வெற்றிகரமாக செயல்படுத்தும் நாடுகள் மட்டுமே பொருளா

தார வளர்ச்சி அடைகின்றன. மலேசியா, சிங்கப்பூர், ஜப்பான் போன்ற பல உலக நாடுகள் அசுர வேகத்தில் வளர்ந்ததற்குக் காரணம் அவை புதிது புதிதாக உருவாகும் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உத்திகளையும் நுட்பங்களையும் தம் தாய் மொழியில் கற்கவும் கற்பிக்கவும் மிக வேகமாக ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டதே ஆகும்.

அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கு நாளும் பெருகி வரும் படிப்புகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும், அதன் நுட்பங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அவரவர் தாய் மொழியில் கல்வி கற்க ஏற்பாடு செய்தனர். இன்று அந்த நாடுகள் உலகில் தனிப் பெரும் சக்திகளாகத் திகழ்கின்றன. எனவே தாய் மொழியில் கற்பது என்பது மொழித் துறை சார்ந்த பிரச்சினையோ மொழியின் முக்கியத்துவம் சார்ந்த பிரச்சினையோ மட்டுமல்ல. அது அம்மொழி பேசும் மக்களின் மேம்பாடு பற்றிய பிரச்சினை. வளர்ச்சி பற்றிய பிரச்சினை.

இந்த அடிப்படையில்தான் தமிழக அரசு பள்ளிக் கல்வியில் 'தமிழ் மொழி வழி சமச்சீர் கல்வி' என்ற திட்டத்தை அறிவித்துப் பரிசீலனை செய்து வருகின்றது. மருத்துவம், பொறியியல் போன்ற உயர் கல்வியையும் தமிழ் வழியில் கற்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கட்டுரை எழுதப்படும் வேளையில் 2010 ஆம் ஆண்டுக்கான தமிழக அரசின் நிதி நிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. அதில் அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் வரும் பொறியியல் கல்லூரிகளில் தமிழ் வழியில் பொறியியல் கல்வி எதிர்வரும் கல்வியாண்டு முதல் கற்பிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளிக் கல்வி, உயர்நிலைக் கல்வி, உயர் கல்வி என எல்லாத் தளங்களிலும் தமிழ் வழிக் கற்றல் சாத்தியப்படுவதற்கான கூறுகள் தென்படத் தொடங்கியுள்ளன. ஆனால் இத்தகைய ஆக்க முயற்சிகளை அரசே

முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதில்லை. பல்வேறு அமைப்புகள், நிறுவனங்கள் முன் முயற்சிகள் எடுத்து அவற்றைச் சாத்தியப் படுத்துவதன் வாயிலாக அரசின் நேரடிக் கவனத்தை ஈர்க்கலாம். இத்தகைய முயற்சிகள்தான் இளைஞர்களைத் தமிழ் வழியில் கற்பதற்கு நம்பிக்கையை ஊட்டும்.

“மொழி என்பது வாழ்வையும், வாழ்வதற்கான வேலை வாய்ப்பையும், அதன் மூலமான பொருளாதார மேம்பாட்டையும், தன்னிறைவு வாழ்வையும் வழங்குவதாக அமைய வேண்டும்” என்ற வார்த்தைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு சிந்தித்தால் “மொழி என்பது அதைப் பேசுவோரையும் கற்போரையும் வாழ வைப்பதாக இருக்க வேண்டும்”. இந்த அடிப்படையில் “தமிழ் தவிர வேறு எந்த மொழியையும் அறியாத ஒருவர், தமிழ் மொழி ஒன்றினால் மட்டுமே உலக அறிவையும் தொழில் நுட்பங்களையும் விஞ்ஞான வளர்ச்சியையும் தத்துவ தரிசனங்களையும் உலக இலக்கியங்களையும் கற்றுக் கொள்ள முடியுமானால் அந்த அளவுக்கு அம்மொழி அடர்த்தி மிக்கதாக இருக்குமானால், பல துறைகளுக்குமான நெகிழ்வுத் தன்மையைக் கொண்டு இருக்குமானால் அதுவே செவ்வியல் மொழி; வளர்ந்த மொழி; வளரும் மொழி.”

இந்தப் புரிதலோடுதான் நாம் தமிழ் வழியில் பொறியியலோ மருத்துவமோ ஊடகமோ எந்த நுட்பத்தைக் கற்பதாக இருந்தாலும் சிந்திக்க வேண்டும். மருத்துவக் கல்வியையும் பொறியியல் கல்வியையும் தமிழ் வழியில் தொடங்குவது எத்தனை முக்கியமோ அத்தகைய முக்கியம் தமிழ் வழியில் ஊடகக் கல்வியைத் தொடங்குவதும் முக்கியமாகும்.

அச்ச ஊடகத்தின் படிப்படியான வளர்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுக்கூடப் பார்க்க முடியாதபடி 1990களுக்குப்

தாய் மொழியில் கல்வி கற்பது
மொழித் துறை சார்ந்த
பிரச்சினையோ மொழியின்
முக்கியத்துவம் சார்ந்த
பிரச்சினையோ மட்டுமல்ல. அது
அம்மொழி பேசும் மக்களின்
மேம்பாடு பற்றிய பிரச்சினை;
வளர்ச்சி பற்றிய பிரச்சினை.

பிறகு காட்சி ஊடகங்களின் பரிமாணம் பல்கிப் பெருகியதோடு படு வேகமாகப் பரவியது. அதே நேரத்தில் அனைத்தும் தழுவிய தோற்றப்பாடாக உருவாக்கப்பட்ட உலகமயமாக்கல் என்ற அரசியல் - பொருளாதாரக் கொள்கை எல்லா மட்டங் களிலும் ஊடுருவியது. அதன் விளைவாகப் பல நூற்றாண்டு களாக உலகம் கண்டு வந்த மாற்றங்கள் மிக வேக மாகவே ஏற்பட்டு விட்டது. அதிலும் குறிப்பாகத் தக வல் தொழில்நுட்பத்தில் அசாதாரண வசதிகளை ஊடகங்கள் வழங்கியுள் ளன. ஆகவே இது 'தகவல் யுகம்' என்றே அழைக்கப் படுகிறது.

தமிழில் மட்டும் 15க்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகைகள், சுமார் 20 தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள், பல பண்பலைகள், ஆயிரக் கணக்கான இணையத் தளங்கள் உள்ளன. ஆண் டுக்கு 80 முதல் 90 தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வெளிவருகின்றன. செல் பேசிகளில் தமிழ் வரிவடி வத்தையே முழுமையா கப் பயன்படுத்தும் வசதி உள்ளது. இவ்வாறு தமிழ்

ஊடக உலகின் பரப்பு அகல விரிந்து கிடக்கிறது. ஊட கத்தின் அத்தனை வடிவங்களிலும் தமிழ் பயன்படுத் தப்படுகிறது. ஆனால் ஊடகங்களைப் பற்றிய முறையான கல்வி மட்டும் ஆங்கிலத்திலேயே கற்பிக்கப் பட்டு வருகிறது. தேசிய / சர்வதேசிய ஊடக நிறுவனங்களில் பணியாற்றுவவர்களுக்கு ஆங்கிலத் தில் கற்பது மட்டுமே போதுமானது. தமிழ் ஊடக நிறுவனங்களின் இப்போதைய நிலைமையோ ஆங்கில வழியில் ஊடகக் கல்வி பற்றி இளம் அறிவியலோ, முது அறிவியலோ படித்து விட்டு தமிழ் ஊடகக் களத்தில் பணியாற்றுகின்றனர்.

ஊடகங்களால் எதனையும் கட்டுடைக்கவும் கட்டமைக்கவும் முடியும் என்ற நிலையில் தமிழ் வழியில்

ஊடகக் கல்வி கற்பது சாத்தியமா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. பயிற்று மொழித் திட்டம் என்பது கல்வித் தத்துவத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டதன்று. கற்பவரின் வேலை வாய்ப்பையும் பாடநூல்கள், பார்வை நூல்கள், ஆய்வுத் தாளிகைகள், களஞ்சியத் தொகுப்புகள், கல்விக் கருவிகள் போன்றவற்றின் இருப்பையும் பொறுத்தது.

தற்போது திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, இணையம், விளம்பரம், பத்திரிகை போன்ற எல்லா ஊட

கத்துறைகளையும் குறித்து விரிவான நூல்கள் தமிழில் எளிதில் கிடைக்கின்றன. வேலை வாய்ப்பைப் பொறுத்த வரை சரளமாகத் தமிழ் எழுதவும் பேசவும் தெரிந்திருந்து, ஊடகங்களின் அடிப்படைப் புரிதல்களோடு இருந்தாலே நல்ல ஊதியத்தில் வேலை வாய்ப்பு வழங்க எல்லா ஊடகங்களும் தயாராக இருக்கின்றன. ஆனால், ஊடக அறிவோடு தமிழறிவும் உடையவர்கள் தான் எண்ணிக்கையில் குறைவாக உள்ளனர்.

எனவே, அரசுப் பல் கலைக்கழகங்களில் தமிழ் வழியில் "ஊடகக் கல்வியை" வழங்குவது குறித்து தீவிரமாகச் சிந்திக்க வேண்டியது காலத்தின் கடமையம். நவீன நூற்றாண்டில் தமிழின் புதிய ஆக்கங்களுக்கு ஊடகங்கள்தான் துணை செய்யும். "கருத்துத் திரட்சியைவிட காட்சிப்படுத்துதலை முதன்மையாகக் கொண்டு வளர்ந்தவை திராவிட இயக்கங்கள்", "தணிக்கை செய்யாமல் திரைப்படங்களை அனுமதித்தால் 2 ஆண்டுகளில் திராவிட நாட்டை அடைந்து விடுவேன்" - என்று அண்ணா மேடைகளில் பேசுவார் எனக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். தி.மு.க. அரசு அவ்வளவு வலிமையான ஊடகங்களைப் பற்றித் தமிழ் வழியில் கல்வி கற்க ஏற்பாடு

உலகம் அழிந்து செல்லுமா? அல்லது
அழிப்பதும் இல்லாமல்,
பெரியோர் அழிப்பில் அழிந்து வரும்
அழிப்பதும் முடிவாக உலகம்
அழிப்பில் அழிந்து செல்லும்
பெரியோர் அழிப்பில் அழிப்பில்
பெரியோர் அழிப்பில் அழிப்பில்
அழிப்பில் அழிப்பில் அழிப்பில்
அழிப்பில் அழிப்பில் அழிப்பில்

செய்ய வேண்டும். தமிழக அரசு தான் இம்முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும் என்று கருதாமல் லொயோலா கல்லூரி ஊடக ஆய்வியல் புலம் தமிழ் வழியில் முதுகலை ஊடகக் கல்வியைத் தொடங்கி நடத்தி வருகிறது. தமிழ் வழியில் ஊடகக் கல்வியைத் தொடங்கிய முதல் கல்லூரி என்ற பெருமையைப் பெறுகிறது.

இளங்கலை அல்லது இளம் அறிவியல் வரை ஒருவர் எதைப் படித்திருந்தாலும் முதுகலையில் தமிழ் வழியில் ஊடகக் கல்வி பெற விரும்பினால் அவர்களுக்கு இத்துறை வாய்ப்பளிக்கிறது. செய்தித்தாள், பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி, விளம்பரம், இணையம், உடல் மொழி, நடிப்பு என ஊடகத்தின் அனைத்துத் தளங்களைப் பற்றிய அடிப்படைகளையும் கற்றுத் தருவதாகப் பாடத் திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. நேரடிக் களப்பயிற்சி களோடு மாதிரி செயல்பட்டாங்களையும் தயாரிக்கும் வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவதால் மாணவர்கள், ஊடக நுட்பங்களைச் செயல்படுத்தி புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

செம்மொழித் தமிழ் ஆய்வு மையம், உலகத் தமிழா ராய்ச்சி நிறுவனம் போன்ற அமைப்புகளுடன் இணைந்து இத்துறை செயல்படுகிறது. பல்கலைக் கழகப் பாடத்திட்டக் குழுவில் பங்கேற்றுப் பேசிய முனைவர் பத்மாவதி விவேகானந்தன், “பாடத்திட்டத்தைப் பார்த்தால் எனக்கே படிக்க ஆசையாக இருக்கிறது” என்று தெரிவித்துள்ளார். ஏனென்றால், தமிழ் வழியில் ஊடகத்தைக் கற்பிக்கத் தேவையான அனைத்து வசதிகளோடும் இத்துறை இயங்குகிறது. ஊடகக் கலைச் சொல்லாக்கக் களஞ்சியம், ஊடக நுட்பங்களைப் பற்றிய நூல்கள் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் பணிகளை இத்துறை திட்டமிட்டு வருகிறது.

தமிழக அரசு இது போன்ற தனி நிறுவனங்களின் முயற்சிக்குத் துணை நிற்கும் விதமாக இத்துறைகளை அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஆய்வுக்கும் நூல் வெளியீட்டுக்கும் களஞ்சியங்கள் தயாரிக்கவும் பட்டறைகள், கருத்தரங்குகள் நடத்துவதற்கும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். உலகச் செம் மொழி மாநாடு நடத்தப்படும் இவ்வேளையில் தமிழ் வழியில் நடத்தப்படும் இத்துறை அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்டால் துறையின் தொடர் முயற்சிக்கு ஊக்கமாகவும் துறைச் செயல்பாடுகள் அடுத்தடுத்த கட்டங்களுக்கு நகரவும் உதவக் கூடும்.

தமிழ் மொழியில் அவ்வப்போது இது போன்ற புதிய ஆக்கங்கள் நடைபெறுவது உண்டு. அவை ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு நிறுவனமயமாக்கப்படாமல் போவதால் நிலைத்து நீடிக்க முடியாமல் முடிந்து போகின்றன. தனித் தனியாக ஆங்காங்கே செய்யப்படும் இத்தகைய முயற்சிகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரு பொது அரசு அமைப்பின் கீழ் கொண்டு வந்து செயல்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு துறையிலும் இத்தகைய முயற்சிகளை அரசு ஊக்குவித்தால் செம்மொழித் தமிழின் தகைமை தமிழனுக்கும் பயன்படும்; தரணிக்கும் புரியும்.

துணை நூல் பட்டியல் :

- “தகவல் - அரசியல் நோக்கில் தமிழ் எழுத்து” : கட்டுரை, முனைவர் ச.ராசநாயகம், ‘விழி’ காலாண்டிதழ் (2009)
- “தமிழ் வளர்ச்சி” - டாக்டர் வா.செ.குழந்தை சாமி, பாரதி பதிப்பகம், சென்னை - 14 (2006)
- “உலகத் தமிழ் மாநாடு முதல் செம்மொழி மாநாடு வரை” - சூரிய தீபன், காலச்சுவடு மாத இதழ், (நவம்பர் 2009)

சமச்சீர் கல்வியும் அது செல்ல வேண்டிய பாதையும்

பு.பா.பிரின்ஸ் கஜேந்திரபாபு

மாநில பள்ளிக் கல்விக்கான
யொது மேடையின்
யொதுச் செயலாளர்

நேர்கண்டு எழுதியவர்,

நாகப்பன்

முதலாண்டு
முதுகலை, ஊடகக் கலைகள்
லொயோலா கல்லூரி

உலகத்திலே இரண்டு புனிதமான அறைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று தாயின் கருவறை; மற்றொன்று வகுப்பறை. கருவறையில் ஒருவன் உயிர் பெறுகின்றான். வகுப்பறையில் கல்யறிவைப் பெறுகின்றான்.

கல்விமுறை இன்று மனப்பாட முறையை ஊக்குவிப்பதாக இருக்கின்றதே தவிர சிந்தனையை, படைப்பாற்றலைத் தூண்டக்கூடியதாக இல்லை என்று கல்வியாளர்களும் சமூக ஆர்வலர்களும் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

இது ஒரு பக்கம் இருக்க, பளபளக்கும் ஐவு கட்டடங்கள் போல மேல்தட்டு மக்களுக்கான கல்வி முறையும் கூவம் மிதக்கும் குடிசைப் பகுதியைப்போல அடித்தட்டு மக்களுக்கான கல்வி முறையும் உள்ளது என்ற குற்றச்சாட்டும் தொடர்ந்து சொல்லப்பட்டு வருகின்றது.

இப்படிப்பட்ட சூழலில்தான் சமச்சீர் கல்வி குறித்த விவாதங்களும், ஆதரவுக் கருத்துக்களும் எதிர்ப்புக் குரல்களும் தொடர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் களைய, சமூக முன்னேற்றத்திற்கு சமச்சீர் கல்வியே தேவை என்று ஒரு சாரார் வலியுறுத்தி வருகின்றார்கள். ஏழை, பணக்காரன் என்ற எந்தவித வேறுபாடும் இல்லாமல் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான கல்வியை வழங்குவதையே சமச்சீர் கல்வி என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இன்று இந்தியாவில் மாநிலக் கல்வி, மெட்ரிக்குலேஷன் கல்வி, ஓரியண்டல் பள்ளிக் கல்வி, ஆங்கிலோ இந்தியன் கல்வி என்று பல கல்வி முறைகள் உள்ளன. இவை எல்லாவற்றையும் மாற்றி ஒரே மாதிரியான பாடத்திட்டங்கள், பாடநூல்கள், தேர்வு முறைகள், மதிப்பீடுகள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று சமச்சீர் கல்விக்கு ஆதரவானவர்கள் வாதிடுகிறார்கள்.

இத்தகையதொரு நிலையில் சமச்சீர் கல்விக்காக நீண்ட காலமாகப் போராடி வருபவரான மாநில பள்ளிக் கல்விக்கான பொது மேடையின் பொதுச் செயலாளர் பு.பா.பிரின்ஸ் கஜேந்திரபாபு சமச்சீர் கல்வி

தொடர்பில் விளக்கமளித்தார். அவர் அளித்த பேட்டியிலிருந்து...

இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு 1964 - 66இல் கோத்தாரி கல்விக் குழு, 1991 இல் ராமமூர்த்தி குழு, 1993 இல் யஷ்பால் குழு எனும் மூன்று குழுக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இவை மூன்றும் அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வியை வழங்க வேண்டும், அரசு அதற்கு முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்க வேண்டும், தேவையான நிதியை ஒதுக்க வேண்டும், அண்மைப் பள்ளி முறை மற்றும் பொதுப் பள்ளி முறை என்பவற்றை ஏற்படுத்த வேண்டும் என அறிக்கை சமர்ப்பித்தன.

ஆனால், அந்த அறிக்கைகள் தொடர்பில் மத்திய மாநில அரசுகளால் இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை.

2002 இல் 86ஆவது சட்டத் திருத்தத்தின் வாயிலாக article எண் 21 A இன் படி கல்வியை அடிப்படை உரிமையாக்கும் அரசியலமைப்புத் திருத்தம் உருவாக்கப்பட்டது. ஒரு திருத்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமானால் மாநில அரசுகள் அதற்காக ஒரு சட்டம் இயற்ற வேண்டும். அதன்படி 2009இல் கட்டாய இலவசக் கல்விச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது.

இந்தியாவில் மத்திய அளவில் CBSE (central board of school education), ICSE (Indian certificate of school education) எனும் இரு கல்வி முறைகள் உள்ளன. 2002 முதல் பள்ளிக் கல்விக்காக 2 % வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் கல்வி என்பது அனைவருக்குமான அடிப்படை உரிமையாகிறது.

தமிழகத்தில் 1976 வரை கல்வி மாநிலப் பட்டியலில் இருந்தது. 1976 இல் அவசரகால நிலைமைக்குப் பிறகு பொதுப் பட்டியலுக்குக் கல்வி வந்தது. இதனால் மத்திய, மாநில அரசுகள் என இரு அரசுகளுமே சட்டம் போடலாம் என்ற நிலை உருவானது.

தமிழ் நாட்டில் மாநிலக் கல்வி, மெட்ரிக் கல்வி, ஓரியண்டல் பள்ளிக் கல்வி, ஆங்கிலோ இந்தியன் கல்வி என நான்கு வகைக் கல்வி முறைகள் உள்ளன. இவை எல்லாவற்றையும் மாற்றி ஒரே மாதிரி

யான பாடத்திட்டம் வடிவமைத்து பாடத் திட்டம் தயாரித்து பாட நூல் உருவாக்குவது மட்டும் சமச்சீர் கல்வி அல்ல. ஒரே வகை கற்றல் சூழலையும் கட்டமைப்பு வசதியையும் அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். மாநில அரசு இதற்காக எந்த ஏற்பாடும் செய்யவில்லை என்பது வருத்தப்படக் கூடிய உண்மை.

தமிழக அரசு 2007 இல் சமச்சீர் கல்விக்காக முத்துக் குமரன் குழுவை அமைத்து ஆய்வு செய்தது. கும்ப கோணத்தில் பள்ளி மாணவர்கள் எரிந்து சாம்பலான சம்பவத்தின் பின்னர் நீதியரசர் சம்பத் குழு பள்ளிகளில் கட்டமைப்பு வசதி பற்றி ஆய்வு செய்து முடிவுகளை அரசிடம் தெரிவித்தது. அதற்கு முன் கல்விக் கட்டணம் அதிகமாக வசூலிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்ட போது முனைவர் எஸ்.வி.சீட்டிபாபு குழு அதனை ஆய்வு செய்து சில பரிந்துரைகளை அரசிடம் சமர்ப்பித்தது.

இக்குழுக்களின் பரிந்துரைகள் எல்லாம் என்ன ஆயிற்று என்பதை அரசு இன்னமும் தெளிவுபடுத்தவில்லை.

சமச்சீர் கல்விக்காக மாநில அரசு இதுவரை எந்த நிதியையும் ஒதுக்கவில்லை. தமிழக வரலாற்றிலேயே எந்த நிதியையும் ஒதுக்காமல் உருவாக்கும் உன்னதமான திட்டம் சமச்சீர் கல்வியாகத்தான் இருக்கும்.

அண்மையில் ஆளுநர் உரையில் கல்வியில் புரட்சி ஏற்பட உள்ளது எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் எந்த நிதியும் ஒதுக்காமல் எப்படிப் புரட்சி சாத்தியமாகும்?

பொதுப் பாடத்திட்டம் மற்ற ஏற்றத் தாழ்வுகளிலிருந்து ஓரளவு நம்மை மேன்மைப்படுத்தும். சமூகத்தில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கல்வியின் மூலம் நியாயப்படுத்தும் நிலை மாறி சமூக நீதிக்கான முதல்படியாக சமச்சீர்கல்வி அமையும்.

கல்விக்காக 'செஸ்' எனும் இரண்டு சதவீத வரி செலுத்தப்படும் போது அரசு நிதி இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இலவசமாகக் கல்வியைத் தருவதும் சாத்தியமானதுதான். 2009 இல் ஆரம்பிக் கப்பட்ட இந்தத் திசை நோக்கிய பயணம் தற்போது

தடுமாறி வருகின்றது. சமச்சீர் கல்வி செல்ல வேண்டிய பாதை நெடுந்தூரம் உள்ளது. செயல் வழிக் கற்றல் முறை கற்பித்தல் உத்திதானே தவிர கல்வித் திட்டமல்ல. எல்லா மாணவர்களின் கற்றல் சூழலும் வெவ்வேறு மாதிரியாக இருப்பதால் செயல் வழிகள் கற்றல் முறை வெற்றி பெறவில்லை.

சமச்சீர் கல்வி வெற்றி பெற வேண்டுமானால் பாடத் திட்டத்தில் மாற்றம் வேண்டும். தற்போது வரைவு பொதுத் திட்டத்தை வைத்தே பாடப்புத்தகம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் நிறையக் குறைகள் உள்ளன. தமிழக பண்பாட்டின் கலைத் திட்டம் எல்லாம் இப்பாடத் திட்டத்தில் இல்லை. குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டிய பின்னரும் அவற்றைத் திருத்த அரசு தயாராக இல்லை.

உழைப்பை மதிக்கும் பண்பை கல்வி கற்றுத்தர வேண்டும். ஒரு தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ளும் வயது மாணவர்களுக்கு இல்லை. எனவே உழைப்பை அல்லது தொழிலைப் பற்றிய மரியாதையை, புரிதலை, ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி அவர்கள் சிந்தனையை வளப்படுத்த வேண்டும்.

ஆங்கிலம் படித்தால்தான் வாழ முடியும். தமிழ் படித்தால் வாழ முடியாது என்ற தவறான கருத்து மக்கள் மனதில் உருவாகி உள்ளது. இதனை

உடைத்தெறிய வேண்டும். பகுதி ஒன்றில் தமிழைக் கட்டாயமாகப் படிப்பவர்கள் பகுதி இரண்டை விருப்பத் தெரிவாகப் படிக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தலாம்.

கிராமப் புறங்களில் மருத்துவர்கள் வேலை செய்ய மறுக்கிறார்கள் என்று எல்லோரும் வேதனைப்படுகின்றோம். மருத்துவப் படிப்பைத் தாய் மொழியில், தமிழில் படித்தால் கிராமப் புறங்களில் வேலை செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்வார்களா?

மருத்துவம், பொறியியல் உள்ளிட்ட அத்தனை படிப்புக்களையும் தாய் மொழியில் கற்பிக்க வேண்டும்.

கற்பித்தல் முறை, கட்டமைப்பு வசதி, பாடத்திட்ட மாற்றம் என்று எல்லாவற்றையும் செய்த பின்னரும் மாணவர் - ஆசிரியர் விகிதம் சரியாக இல்லாமல், பணியிடங்களை நிரப்பாமல், பள்ளிக்கு ஒரு ஆசிரியர் அல்லது இரு ஆசிரியர்கள் என்று இருக்கும் போது சமச்சீர் கல்வி தொய்வு அடையும். எனவே அரசு ஆசிரியர் பணியிடங்களையும் நிரப்ப வேண்டும்.

இத்தனை கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதுதான் சமச்சீர் கல்வி. இவை எல்லாவற்றையும் செயல்படுத்துவதே சமச்சீர் கல்விக்கான சரியான பாதையாக இருக்கும். இவ்வாறு விளக்குகிறார் பிரின்ஸ்.

ஊடகக் கல்வி ஏன் அவசியம்?

ஆங்கில மூலம் :

கிறீஸ் வோர்ஸ்வொப்

தமிழில் :

ரீரோம்

- ஊடகம் வரலாறு போன்றது; ஏனெனில் ஊடகம் கடந்த காலத்தை விளக்குகிறது (interpret). நாங்கள் தற்போது இப்படி இருப்பதற்கு எங்களை எது தயார்ப்படுத்தியது என்பதை எமக்குக் காட்டுகின்றது.
- அது புவியியல் போன்றது; ஏனெனில் இந்த உலகத்தில் எங்களது இடம் என்ன என்பதை ஊடகம் எமக்கு விளக்குகிறது.
- அது குடியியல் (civics) போன்றது; ஏனெனில் நாம் வாழ்கின்ற உலகின் பணிகளை நாம் புரிந்து கொள்வதற்கு ஊடகம் உதவுவதுடன், அதில் எமது தனிப்பட்ட இடம் எது என்பதையும் தெளிவாக்குகிறது.
- அது இலக்கியம் போன்றது; ஏனெனில் நவீன கலாசாரம் மற்றும் பொழுதுபோக்கிற்கான பிரதான மூலமாகத் திகழ்கிறது.
- அது இலக்கியம் போன்றது; ஏனெனில் ஊடகம் எங்களைக் கற்றுக் கொள்ளத் தூண்டுவதுடன் எமது விமர்சனத் திறனைப் பயன்படுத்தவும் வேண்டுகிறது.
- அது வியாபாரம் போன்றது; ஏனெனில் ஊடகம் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை, புறமொதுக்கிவிட முடியாத அளவிற்கு அது வர்த்தகத்துடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.
- அது மொழி போன்றது; ஏனெனில் மற்றையவர்களுடன் நாம் எப்படித் தொடர்புடல் நிகழ்த்துகின்றோம் என்பதை வரையறுக்குக அது எமக்கு உதவுகின்றது.
- அது அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பம் போன்றது; ஏனெனில் புதிய தொழில்நுட்ப மாற்றங்களை தனக்குள் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் நாம் புதிய தொழில்நுட்பங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு அது நமக்கு உதவுகின்றது.
- அது குடும்ப ஆய்வு போன்றது; ஏனெனில் கலாசார ரீதியாக நாம் எதனை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்பதிலும் வாழ்க்கையின் போக்கை எப்படித் தீர்மானித்துக் கொள்கிறோம் என்பதிலும் அதன் பங்கு பெருமளவில் உள்ளது.

- அது சுற்றுச்சூழல் ஆய்வு போன்றது; ஏனெனில் மரங்கள், கடல்கள், மலைகள், ஆறுகள் போலவே எமது நாளாந்த வாழ்க்கையின் சூழலாக ஊடகம் பெரும் பங்கை வகிக்கிறது.
- அது தத்துவவியல் போன்றது; ஏனெனில் இந்த உலகையும், அதன் பெறுமானத்தையும் அதன் எண்ணங்களையும் எமக்கு ஊடகம் விளக்கி /வியாக்கியானம் செய்து சொல்கிறது.
- அது உளவியல் போன்றது; ஏனெனில் எம்மையும் மற்றவர்களையும் புரிந்து கொள்வதற்கு ஊடகம் உதவுகின்றது.
- அது அறிவியல் போன்றது; ஏனெனில் எல்லா விடயங்களுமே எப்படி நடக்கின்றன என்பதை ஊடகம் எமக்கு விளக்கிச் சொல்கிறது.
- அது தொழிற்துறைக் கலை போன்றது; ஏனெனில் ஊடகம் நன்கு திட்டமிட்டு, வடிவமைத்து தயாரிப்புகளை உருவாக்குகின்றது.
- அது கலை போன்றது; ஏனெனில் இதற்கு முந்திய காலங்களில் காணப்படாத வகையில், ஊடகங்கள் ஊடாக எல்லாக் கலை வடிவங்களையும் நாம் அனுபவிக்க முடிகிறது.
- அது அரசியல் போன்றது; ஏனெனில் எல்லா நேரங்களிலுமே அரசியல் சித்தாந்தங்களை ஊடகம் எம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கின்றது, ஆம்! எல்லாச் சமயங்களிலுமே.
- அது சொல்லணிகலை (rhetoric) போன்றது; ஏனெனில் தனது சொந்த மொழியில் ஊடகம் விதிகளையும் பிரகடனங்களையும் சிறப்பாகப் பயன்படுத்துகிறது. அவற்றை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
- அது நாடகம் போன்றது; ஏனெனில் நிஜ வாழ்க்கையை விடவும் மிகைப்பட்டதாக வாழ்க்கையை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் வாழ்க்கையை நாம் புரிந்துகொள்வதற்கு அது உதவுகின்றது. அத்துடன் ஒரு பார்வையாளரின் நிலையில் இருந்து சிந்திப்பதற்கும் அது எம்மை வற்புறுத்துகிறது.
- அது எவரஸ்ட் போன்றது; ஏனெனில் ஊடகம் அங்கேதான் இருக்கிறது.
- ஏனெனில் மனிதனை ஆய்வு செய்வதற்காக ஊடகம் மிக ஆழமாகப் பயணிக்கிறது.

தமிழகத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஊடக அறவியல் கோட்பாடுகள்

பிரேமான்ந்த்

முதுகலை ஊடகக் கலைகள்,
2ம் ஆண்டு,
லொயோலா கல்லூரி,
சென்னை - 34

அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பத்திரிகை சுதந்திரம் என்பது கேள்விக்குறியானது. 2009ஆம் ஆண்டில் சர்வதேச எல்லைகளற்ற பத்திரிகையாளர் அமைப்பு வெளியிட்ட, உலகளவில் பத்திரிகை சுதந்திரம் உள்ள நாடுகளின் பட்டியலில் இந்தியா 105ஆவது இடத்திலும் பாகிஸ்தான் 159ஆவது இடத்திலும் இலங்கை 162ஆவது இடத்திலும் நேபாளம் மற்றும் பங்களாதேஷ் ஆகியன முறையே 118, 121ஆவது இடங்களிலும் உள்ளன. இந்த நாடுகளில் பத்திரிகைகள் மீதான அரசின் கட்டுப்பாடுகள், தாக்கங்கள், அரசியல்வாதிகளின் செல்வாக்குகள் அதிகமாகவுள்ளன.

தெற்காசிய நாடுகளில் அதிக பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தைக் கொண்ட நாடாக இந்தியாவைக் கருதமுடியும். எனினும் அது 105 நாடுகள் பின்தங்கியே உள்ளது. இதற்கான காரணம் பத்திரிகைகளுக்கு வெளியில் இருந்து கிடைக்கும் அழுத்தங்கள் மட்டுமா என்பது மற்றொரு எழுவினா.

பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கும் அதேவேளையில் இந்திய ஊடகங்களும் பத்திரிகையாளர்களும் நல்லதொரு பத்திரிகையியலைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு அர்ப்பணிப்போடு முயற்சிக்கிறார்களா? இந்தியப் பத்திரிகையாளர்கள் தமக்கான ஒழுக்க நெறி ஒன்றை உருவாக்கி அதனைக் கடைப்பிடிக்கிறார்களா? போன்ற கேள்விகள் எழுகின்றன.

நாடுகள் கடந்த பத்திரிகை தர்மம் பற்றிய விவாதங்கள் முனைப்புப் பெற்றுள்ளன. ஈராக் மீதான அமெரிக்க யுத்தம், இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான அமெரிக்க போக்கு என்பன இந்த விவாதங்களைத் தீவிரப்படுத்தின. ஈராக் யுத்தத்தின் போது, மேற்குலகப் பத்திரிகைகள் செயற்பட்ட விதம் கடும் விமர்சனங்களுக்கு உள்ளானது. தத்தமது நாடுகளுக்கு சார்பாக அல்லது தேசிய உணர்வுடன் அவை செயற்பட்டன. இது பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவைக்கு முரணானது. எனவேதான் நாடுகள் தாண்டி உலகளாவிய பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவை ஒன்றின் தேவை எப்போதும் உணரப்படுகின்றது.

அதற்கான முயற்சிகளை ஐ.நா. மேற்கொண்டு வருகின்றது. எனினும் அது இன்னும் வெற்றியைப் பெறவில்லை. இந்த நிலையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஏற்கனவே உள்ள ஊடக ஒழுக்கக் கோவையின் (code

of conduct) அடிப்படைகளை எவ்வாறு பேணி வருகின்றன? பத்திரிகையாளர்கள் நடைமுறையில் அவற்றைக் கடைப் பிடிக்கிறார்களா? என்பன ஆய்வுக்குரிய விடயங்களாகின்றன.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் அறவியல் போற்றும்படி இல்லை என்றும் அவை நடத்தை விதிகளைப் பின்பற்றுவதில்லை என்றும் சாடுகின்றார் 'தினமணி' பத்திரிகையின் முன்னாள் தலைமை உதவி ஆசிரியரும் மூத்த எழுத்தாளருமான கே.சி.லட்சுமி நாராயணன்.

உலகெங்கும் உள்ள பத்திரிகைகளில் விதி மீறல்கள் இருக்கின்றன என்றபோதும் அவற்றைக் குறைப் பதற்கான முயற்சிகள் எந்தளவிற்கு எடுக்கப்படு கின்றன என்பதில்தான் அதன் நடைமுறை வெற்றி தங்கியுள்ளது. ஒழுக்கக் கோவையைப் பின்பற்றுவதற்கு ஒவ்வொரு பத்திரிகையாளரும் தமது அர்ப்பணிப்பை எவ்வளவு தூரம் செலுத் துகிறார்கள் என்பதி லேயே நல்ல ஊடகவியல் தங்கியுள்ளது.

மக்கள் ஊடகங்களை நம்புகிறார்கள். பலருக்கு காலையில் பத்திரிகைகளைப் படித்தால் மட்டுமே நாட்டு நடப்பு என்ன என்பது தெரியும் நிலை இன்று வரைக்கும் நீடிக்கிறது. அப்படியிருக்கும் போது பத்திரிகைகள் தமது சமூகப் பொறுப்புணர்வை மீறிச் செயற்படலாமா?

பத்திரிகைகள் சமூகத்தின் காவல் நாய்கள் என்பது தவறுகளைத் தட்டிக் கேட்பதற்காக மட்டுமல்ல, அதனைக் கட்டிக்காத்து சிறந்ததொரு சமூகத்தை உருவாக்குவதற்காகவும் தான். பத்திரிகைகள் பொறுப்புணர்வோடு நடந்துகொள்கின்றனவா? அது பற்றிய சிந்தனையின் விளைவே இந்த ஆய்வு.

அறிமுகம்

பத்திரிகையாளர்கள் தாம் சட்டங்களால் கட்டுப் படுத்தப்படுவதை விரும்புவதில்லை. இது பேச்சு

மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரத்தை பாதிக்கும் செயல் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதற்காக கட்டுப் பாடற்ற சுதந்திரத்துடன் பத்திரிகைகள் செயற்பட்டு விட முடியுமா? அதற்கு அனுமதிக்கலாமா? என்ற என்ற விவாதம் காலம்காலமாக நடந்தே வருகிறது. இதனாலேயே எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், பத்திரிகை ஆணைக்குழுக்களுடன் இணைந்து தத்தமது நாடுகளுக்கான பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவை ஒன்றை உருவாக்கி வைத்துள்ள னர். இந்தியாவிலும் 1968இல் அனைத்து இந்திய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள் மாநாட்டில் இதற்கான அடித்தளம் இடப்பட்டாயிற்று.

காலப்போக்கில் அது பல்வேறு விரிவாக்கங்களுக்கு உள்ளாகி வந்துள்ளது. பத்திரிகை ஆணைக்குழு

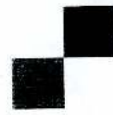
பத்திரிகைகள் ஒழுக்கக் கோவை அமைப்பதில் அரசாங்கத்தின் பங்கு என்ன? அதனைக் கட்டுப்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கத்தின் பங்கு என்ன? அது பொறுப்புணர்வோடு நடந்துகொள்கின்றனவா?

அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான உதவி களை வழங்கி வருகின்றது. தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஒழுக்கக் கோவைப் பயன்பாட்டின் நிலை என்ன என்பதை அறிவதற்காகவே இந்த ஆய்வு.

பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவை மற்றும் உலகளா விய பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவை என்பன பற்றித் தெளிவுறுத்தும் இந்த ஆய்வு. அவற்றினடிப்படையில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஒழுக்கக் கோவையின் நிலைபற்றி ஆராய்கின்றது.

ஊடக ஒழுக்கக் கோவை

தர்மம் அல்லது ஒழுக்கம் (Ethics) என்பது, மக்கு/ ஆரி (Macquarie) சொற்களஞ்சியத்தின்படி, மனி தனது நடத்தைகள் மற்றும் முயற்சிகள் நல்லவையா? கெட்டவையா? சரியானவையா? தவறானவையா? என்பதை மதிப்பிடுவதற்கான ஒரு பொறிமுறையே.

குறிப்பிட்ட வகையான மனித நடத்தைகளுக்கு மதிப்பளிப்பதற்கான ஒழுக்கக் கட்டமைப்பு அல்லது நடைமுறை விதிகளே ஒழுக்கக் கோவை அல்லது நடத்தை விதிகள் எனக் கொள்ளலாம். அதேபோன்றதே ஊடக ஒழுக்கக் கோவையும்.

உயர்தரமான பத்திரிகையியலை கட்டியெழுப்புவதற்கு ஒழுக்கக் கோவை மிக முக்கியமான சாதனம். ஊடகப் பயனாளிகளின் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க நடத்தைகளை வரையறுப்பதற்கும் அது தேவையானது. தொழில் முறையான வழிகாட்டு தல்களையும் பொறுப்புணர்வையும் ஏற்கனவே உருவாக்கப்பட்ட ஒழுக்க முறைமைகள் வழங்கும். அத்துடன் பத்திரிகையாளர்கள் இக்கட்டான தருணங்களில் எவ்வாறு செயற்படவேண்டும் என்ற வழிகாட்டுதல்களையும் அது வழங்கும். உலகில் ஊடக ஒழுக்க நெறி அல்லது ஒழுக்கக் கோவை அல்லது நடத்தை விதிகள் என்பதற்கு இதுவரை மிகத் தெளிவான வரையறைகள் எவையும் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

உலக செய்தி ஊடகங்களின் பயிற்சிக்காக (செயல்முறைக்காக) அடிப்படைகள் மற்றும் வரைமுறைகள் பற்றிய ஒருதொகுதி விளக்கமே ஊடக ஒழுக்கக் கோவை எனப்படுகின்றது. (இது பத்திரிகா தர்மம் அல்லது பத்திரிகை அறவியல் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனினும் தர்மம் என்பது அகம் சார்ந்த பரந்துபட்ட அர்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சொல்லாக இருக்கின்றது. ஒழுக்கக் கோவை அல்லது நெறி என்பது, நெறி முறைகளை அல்லது விதியை மட்டுமே குறிப்பதாக இருக்கின்றது. அதனால் இங்கு பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவை என்ற சொற்பதமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.) இது தொடர்பில் உலகில் இன்னும் விவாதங்கள் ஆய்வுகள் நடைபெற்ற வண்ணமே உள்ளன. எனினும் உலகெங்கும் ஊடக ஒழுக்கக் கோவைகள், கண்டங்களுக்கானதாக அல்லது செய்தி நிறுவனங்களுக்கானதாக அல்லது செய்தி முகவர் நிலையங்களுக்கானதாக அல்லது குறிப்பிட்ட நாடுகளுக்கானதாக என ஏதோ ஒரு வகையில் நடைமுறையில் உள்ளன.

“பத்திரிகை தர்மம் என்பது எல்லா நாடுகளையும் சேர்ந்த அரசியல் சார்பற்ற எல்லா தினசரிப் பத்திரி

கைகளுக்கும் பொருந்தும்” என்கிறார் மகாத்மா காந்தி. “உலக ஊடக ஒழுக்கக் கோவை என்பது இன்னும் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒன்றே தவிர முடிந்துவிட்டதல்ல. குறைந்தது 1970களில் இருந்து புதிய உலக தகவல் ஒழுங்கை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளில் உலக ஊடக ஒழுக்கக் கோவை என்பது சர்ச்சைக்குரியதாகவே இருந்து வருகின்றது” என்கிறார் ஸ்ரீபன் ஏ.ஜே.வார்ட்.

பொதுமக்களுக்கு ஆரோக்கியமான தகவல்கள் சென்றடைவதற்காக உலகெங்கும் சில வேறுபாடுகளுடன் பல்வேறு ஊடக ஒழுக்கக் கோவைகள் பயன்பாட்டில் உள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை - குறிப்பாக உண்மை, துல்லியம், புறநிலை (Objective), நடுவு நிலை, தெளிவு, பொதுமக்களுக்குப் பொறுப்புக் கூறும் தன்மை போன்ற அடிப்படைகள் உட்பட “பொதுவான ஆக்கக் கூறுகளாகவே உள்ளன. ஏனைய தர்மக் கொள்கைகளைப் போன்றே பரந்துபட்ட அளவில் பத்திரிகை அறவியல் தீங்குகளைக் கட்டுப்படுத்துதல்; என்ற விடயத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது என்று தெரிவிக்கின்றது” - விக்ரி பீடியா; இலவச இணைய தகவல் வாங்கி.

ஊடக ஒழுக்கக் கோவை ஏன்?

ஊடகங்கள் சமூகத்தின் காவல்நாய்களாக இருப்பதுடன் பல சமயங்களில் மக்கள் மத்தியில் அவை கருத்துருவாக்கிகளாவும் (Opinion makers) உள்ளன. அப்படிப்பட்ட நிலையில், மக்கள் விரும்பும் தகவல்களை நேரகாலத்துடன் கொடுக்கும் நோக்கத்தை பூர்த்தி செய்யும் அதே வேளையில், சிறந்த நல்ல செய்தி அறிக்கைகள் அவர்களைப் போய்ச் சேர்வதற்காகவே நல்ல ஊடக ஒழுக்கக் கோவை ஒன்று தேவைப்படுகின்றது. ஒழுக்க நெறி இல்லாத எந்தவொன்றும் இந்த உலகத்தில் இருக்கமுடியாது.

தனிமனித சுதந்திரம் என்பதுகூட ஏதாவது ஒரு ஒழுக்க நெறிக்கு உட்பட்டதாகவே இருக்கின்றது. அவ்வாறு இல்லையெனில் மனிதனுக்கும் ஏனைய விலங்குகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு இல்லாமல் போய்விடும். அந்த வகையில் ஊடகங்களுக்கும்

ஒரு ஒழுக்க நெறிக் கோவை அவசியமாகின்றது. அது தவிர்க்கப்பட முடியாததும் கூட.

கடந்த காலங்களில் பத்திரிகையாளர்கள் விடுத்த தவறுகளில் இருந்து கற்ற பாடத்தின் மூலமும் ஆய்வுகள் மூலமும் இன்னும் இன்னும் மேம்பட்டதான ஊடகவியலை உருவாக்கும் நோக்கத்திற்கும் ஒழுக்கக் கோவை துணை நிற்கின்றது. தினசரி ஊடகங்களில் வெளியாகின்ற செய்திகள் உண்மையாகத்தான் இருக்கும் என்று மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நம்புகின்றார்கள். ஊடக ஆசிரியர் அந்த நம்பிக்கைக்குத் துரோகம் செய்யக்கூடாது. அதனால் பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவையைப் பின்பற்ற வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

உண்மை, நேர்மை, நாணயம் ஆகியவை ஊடக தர்மத்தின் மூன்று தூண்கள் எனப்படுகின்றது. வாசகர்களுக்கு ஒரு ஊடகத்திடம் முழுமையான நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு இவையே அடிப்படைகள் என்பதனால் இவை விடயத்தில் ஒழுக்கக் கோவையைப் பின்பற்றுவது மிக அவசியமானதும் தவிர்க்க முடியாததுமாகும். மக்களுக்கு இருக்கும் தகவல் அறியும் உரிமையை அவர்கள் சரியாகப் பயன்படுத்துவதற்கு ஊடகங்கள் ஒழுக்கநெறியுடன் நடந்து கொள்வது இன்றியமையாததாகின்றது.

“இதழ் ஆசிரியர்கள், படைத்து, காத்து, அழிக்கும் பிரம்மனைவிடத் தாங்கள் ஆற்றல் மிக்கவர்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இதனை மனதிற்கொண்டு, இதழ் அறம் - பத்திரிகை அறவியல் - மனசாட்சிக்கு மாறாமல் பேணிக் காக்க வேண்டும். இன்றேல் வருங்காலச் சந்ததியின் இமாலயக் குற்றச் சாட்டுக்கு ஆளாவீர்கள்” எனத் தெரிவித்துள்ளார் பேராசிரியர் முனைவர் தி.முத்துக்கண்ணப்பர். ஊடகங்களின் பொறுப்பு எத்தகையது என்பதற்கு இக்கூற்று மிகச் சிறந்த உதாரணம். ஊடகங்கள் பொறுப்புடன் செயற்படுவதற்கான வழி காட்டுதல்களை வழங்குவதற்காகவே அவற்றுக்கு ஒழுக்கக் கோவை தேவையாகின்றது.

“ஏராளமான மக்களைச் சென்றடையும் ஒரு கருவியாகப் பத்திரிகைகள் உள்ளன. கோடிக்கணக்கான மக்களுக்குக் கிடைக்காத வாய்ப்பு, ஒரு

பத்திரிகையாளன் என்ற முறையில் எனக்குக் கிடைத்திருப்பது ஒரு விசேஷமான உரிமை என்பதாலும், பத்திரிகை என்ற இந்தக் கருவியைப் பயன்படுத்துவதால் நல்ல விளைவுகளோ அல்லது மோசமான விளைவுகளோ ஏற்படலாம் என்பதாலும் பத்திரிகையாளன் என்ற வகையில் எனது பணி, பொது மக்களின் சார்பில் செயல்படுத்தப்படவேண்டிய ஒரு தர்மம் என்றே நான் கருதுவேன்” என்கிறார் இந்தியாவின் மகசேசே விருது பெற்றவரான பத்திரிகையாளர் அருண் ஷெளரி. (25.03.1990 தேதி ‘இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்’ பத்திரிகையில் அவர் எழுதி வெளியிட்ட பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவை பற்றிய கட்டுரையில் இப்படித் தெரிவித்துள்ளார்.) தர்மம் எப்படி ஊடகங்களில் செயற்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதைக் கூறுவதற்காகவே ஊடக ஒழுக்கக் கோவை அவசியமாகின்றது.

பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவையின் பொதுவான ஆக்கக்கூறுகள்

பத்திரிகையியல் ஒழுக்கக் கோவை என்பது ஊடக ஒழுக்கக் கோவையின் மிக வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியாகும். எல்லா பத்திரிகையியல் கல்லூரிகளாலும் இது அடிப்படையிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றது. ஊடக ஒழுக்கக் கோவையில் பத்திரிகையியல் ஒழுக்கக் கோவையே பெருமளவில் செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது. சில பகுதிகளில் முழுவதுமாக ஆக்கிரமித்திருக்கிறது. எனவே அதன் விரிவாக்கம் பற்றி இங்கே பார்க்கலாம். உலகெங்கும் பயன்பாட்டில் இருக்கும் பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவைகளில் பொதுவான விடயங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

புற நிலை (Objectivity)

■ செய்திக்கும் கருத்துக்கும் (News and Opinion) இடையில் தெளிவான வேறுபாடு இருக்க வேண்டும். அதாவது ஆசிரியர் தலைப்பு மற்றும் கருத்துக்கள், செய்திகளில் இருந்து மிகத் தெளிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். செய்தியாளர்கள் அல்லது நிருபர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் இதில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

■ செய்திக்கும் விளம்பரத்திற்கும் இடையில் தெளிவான வேறுபாடு இருக்கவேண்டும். எல்லா விளம்ப

பரங்களும் மிகத் தெளிவாக, அவை விளம்பரம் என்று தெரியத்தக்க வகையில் அடையாளப்படுத்தப்படவேண்டும்.

■ முரண்பாடுகள் தொடர்பாக அறிக்கையிடும் போது பக்கச் சார்பைத் தவிர்க்க வேண்டும். செய்தியாளர் லஞ்சம் வாங்கிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதுடன் தனது சொந்த அரசியல், பொருளாதாரக் கொள்கைகள் செய்திகளில் பிரதிபலிக்கக்கூடிய வகையில் நடந்து கொள்ளவும் கூடாது.

■ ஒரு சம்பவத்துடன் தொடர்புடைய தரப் புக்களின் கருத்துக்கள் நடுநிலையாகவும் தெளிவாகவும் வழங்கப்படவேண்டும். அனைத்துத் தரப்பினருக்கும் சமஅளவிலான சந்தர்ப்பமும் தரப்படவேண்டும்.

■ ஒரு செய்தி பிரசுரமாவதற்கோ ஒலிபரப்பப் படுவதற்கோ முன்னர், அந்தச் செய்தியால் பாதிக்கப் படக்கூடிய நபரின் கருத்துக்களுக்கு போதியளவில் இடமளிக்கப்படவேண்டும்.

■ செய்தி அறிக்கையின் எந்தவொரு உள் நோக்கமும் - தணிக்கை உட்பட தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

செய்தி மூலங்கள்

■ பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத செய்தி மூலங்களினுடைய (இரகசிய மூலங்கள்) நம்பகத் தன்மை பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

■ முடிந்த வரையில் பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத செய்தி மூலங்களை (இரகசிய மூலங்கள்) தவிர்க்க வேண்டும்.

■ தனிநபர்கள் அல்லது வேறு செய்தி ஊடகங்கள் தெரிவித்த அறிக்கைகளை துல்லியமாக அப்படியே தெரிவிக்க வேண்டும். அதில் மாற்றங்கள் செய்யக்கூடாது.

■ தவறான கருத்துக்களை உருவாக்கும் வகை

யில் படங்கள், ஒலி மற்றும் மேற்கோள்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது. போலியான தயாரிப்புகள், திருத்தங்கள், உருவாக்கப்பட்ட படங்கள் என்பவை பற்றித் தெளிவாக மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இல்லையேல் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதை முற்றாகத் தவிர்க்க வேண்டும்.

■ எழுத்துத் திருட்டு அல்லது கருத்துத் திருட்டு முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்கப்படவேண்டியது. பல சந்தர்ப்பங்களில் அது சட்ட விரோதமானதாகவும் இருக்கும்.

உண்மைச் செய்தி அறிக்கையிடலில் துல்லியம் மற்றும் அடிப்படைகள்

■ ஒரு ஆக்கத்தைத் தயாரிப்பதற்கு கிடைக்கும் நேரம் மற்றும் இடத்தின் வரையறைகளுக்குள்

ஒரு செய்தி பிரசுரமாவதற்கோ ஒலிபரப்பப்படுவதற்கோ முன்னர், அந்தச் செய்தியால் பாதிக்கப்படக்கூடிய நபரின் கருத்துக்களுக்கு போதியளவில் இடமளிக்கப்படவேண்டும்.

முடியுமான வரை மிகத் துல்லியமான அறிக்கை செய்தியாளர்களிடம் இருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. அதுவும் நம்பத் தகுந்த மூலங்களுடன் தரப்படவேண்டும்.

■ ஒரு நிகழ்விற்கு ஒரு சாட்சி மட்டுமே இருப்பின் சாட்சி தெரிவிக்கும் விடயம் சாட்சியின் கூற்றாக (attribution) வெளிப்படுத்தப்பட்டே செய்தி அறிக்கையிடப்படவேண்டும். ஒரு நிகழ்விற்கு இரு சாட்சிகள் அல்லது பல சுயாதீன சாட்சிகள் இருப்பின் அதனை தரவாகக் கொண்டு செய்தி அறிக்கையிடப்படலாம். அதிலும் முரண்பாடான விடயங்கள் சாட்சிகளின் கூற்றுக்களாகவே அறிக்கையிடப்படவேண்டும்.

■ சுயாதீனத் தரவுகள் வெளியிடுபவரின் மற்றொரு ஊழியரால் சரிபார்க்கப்படுவது விரும்பத்தக்கது. தவறுகள் கண்டுபிடிக்கப்படின் திருத்தங்கள்

பிரசுரிக்கப்படவேண்டும்.

■ குற்றங்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட ஒருவர் நீதிமன்ற விசாரணையை எதிர்நோக்கினால், குற்றவாளி என அவர் தீர்ப்பளிக்கப்படும் வரையில் சந்தேகநபர் அல்லது குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் என்றே விளிக்கப்படுதல் வேண்டும். அவரது குற்றங்கள் பொதுவாகவே தரவுகளுடன் அறிக்கையிடப்படும். (அப்படிச் செய்யவில்லையாயின், ஒருவர் மீது தவறாக குற்றவாளி என தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதாக செய்தி அறிக்கை மாறிவிடும்)

■ கருத்துக் கணிப்பு மற்றும் புள்ளிவிபரங்கள் விடயத்தில் அவற்றின் துல்லியத் தன்மை, அவை மேற்கொள்ளப்பட்ட முறை, ஏற்பட்ட பிழைகள் தெரிவிக்கப்படவேண்டும். முடிவுகள், தீர்மானங்கள் விவாதத்திற்கு உட்படுவதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும்.

அவதூறு மற்றும் வசைபாடுதலின் முக்கியத்துவம்

■ உண்மையை அறிக்கையிடுவது எப்போதும் வசைபாடுதல் ஆகாது. எனினும் அந்த உண்மை துல்லியமானதாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் யார் அல்லது எதனால் குறிப்பிடப்படுகின்றது என்பதைத் தெரிவிப்பதும் முக்கியம்.

■ ஒவ்வொரு தனிநபரும் தனது அந்தரங்கத்தைப் பேணும் உரிமை உடையவர். எனினும் அவர்களைப் பற்றிய செய்தி அறிக்கையிடப்படும் போது மக்களது ஆர்வத்திற்கும் அவர்களது அந்தரங்கத்திற்கும் இடையிலான சமநிலையை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

■ தமது செய்தியாளர்களுக்கு எதிராக வசைபாடுதல் குற்றச்சாட்டின் கீழ் உரிமை மீறல் வழக்குகள் போடப்பட்டால் வெளியீட்டார்கள் திடமான பாதுகாப்பை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

தீங்குகளைத் தடுப்பதற்கான அடிப்படைகள்

■ சாதாரண சமயங்களில் செய்தியாளருக்கு ஒரு பணி ஒப்படைக்கப்பட்டால், - தரவுகள் விபரங்களைத் திரட்டுவார், நேர்காணல்களை நிகழ்த்துவார், ஆய்வுகளை மேற்கொள்வார், பின்புலங்களை ஆராய்வார், ஒளிப்படங்களை எடுப்பார்,

வீடியோ படங்களை எடுப்பார், ஒலிகளைப் பதிவு செய்வார் - அவரால் அனைத்தையுமே அறிய முடியுமா? அப்படி முடிந்தால் அது எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும்? என்பதைக் கண்டிப்பாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

■ தீங்குகளை தவிர்க்கும் அடிப்படைகளின் அர்த்தம் என்னவென்றால், முழுவதுமாக வெளிப்படுத்தப்படும் செய்தியால் ஏற்படும் எதிர்மறை விளைவுகளையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதுதான். தொழில்முறை பத்திரிகையாளர் சமூக ஒழுக்கநெறிக் கோவை இங்கு சில ஆலோசனைகளை முன்வைக்கிறது. பல தொழில்முறை பத்திரிகையாளர் பிரதிநிதிகளின் அனுபவ

ஆர்வம்கூடல் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட
ஒருவர் நீதிமன்ற விசாரணையை
எதிர்நோக்கினால், அவர் என
அவர் தீர்ப்பளிக்கப்படும் வரையில்
சந்தேகநபர் அல்லது குற்றஞ்
சாட்டப்பட்டவர் என்றே விளிக்கப்படுதல்
வேண்டும்.

வாயிலாகப் பெறப்பட்டவை இவை.

■ செய்தி அறிக்கைகளால் மோசமாகப் பாதிக்கப்படும் எவரிடத்திலும் பரிவு காட்டுதல் வேண்டும். குறிப்பாக சிறுவர்கள், அனுபவ மற்ற மூலங்கள் (Inexperienced sources) தொடர்புபட்ட விடயங்களில் மிகவும் உணர்வுபூர்வமாக, மனசாட்சியுடன் நடந்து கொள்ளுதல் அவசியம்.

■ சோகம் அல்லது துன்பத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் பேட்டிகள் படங்கள் என்பவற்றைப் பயன்படுத்தும் போது மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும்.

■ தகவல்களைத் திரட்டுவதும் அவற்றை அறிக்கையிடுவதும் ஏனையவர்களுக்கு தீங்கு

விளைவிக்கக்கூடியது, மன உளைச்சலை ஏற்படுத்தக்கூடியது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். செய்தி மீதான ஆர்வம் பத்திரிகையாளர்கள் அகந்தை கொள்வதற்கான அனுமதியாகிவிட முடியாது.

■ அரசு அதிகாரிகள், மற்றும் அதிகார வர்க்கத்தினரிலும் பார்க்க, தம்மைப் பற்றிய தகவல்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான முழு உரிமையையும் தனி நபர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பொதுமக்களுக்கு மிக அவசியமானது என்றால் மட்டும் எந்தவொரு தனிநபரினதும் அந்தரங்கத்திற்குள் தலையீடு செய்ய முடியும்.

■ எப்போதும் உயர்ந்த ரசனையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். பயங்கரமான அல்லது அவலமான விடயங்கள் மீதான ஆர்வத்தை தவிர்க்க வேண்டும்.

■ இளம்பிராயத்தினர் தொடர்புபட்ட பாலியல் குற்றங்கள் அறிகையில் சந்தேகநபரை அல்லது பாதிக்கப்பட்டவரை அடையாளப்படுத்தும் போது மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

■ குற்றச்செயல் சந்தேகநபர்கள் மீதான குற்றச்சாட்டு முறைப்படி பதிவு செய்யப்படுவதற்கு முன்னர் அந்த நபரது பெயரைப் பயன்படுத்தும்போது மதிநுட்பத்துடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

■ குற்றச்செயல் சந்தேகநபர் வழக்கு விசாரணைகளை எதிர்கொள்வதற்கு உள்ள உரிமைக்கும் பொதுமக்களின் தகவல் அறியும் உரிமைக்கும் இடையில் நடுநிலையுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

■ ஒரு செய்தி தவறாகப் பிரசுரமாகியிருப்பின் அதற்கான மறுப்பை அல்லது விளக்கத்தை வழங்குவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு போதிய இடம் மற்றும் வாய்ப்புத் தரப்பட வேண்டும்.

உலகில் உள்ள நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒழுக்கநெறிக் கோவைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள வற்றில் பொதுவானவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது இது. இதற்கு மேலதிகமாக ஒவ்வொரு

நாடுகளும் தமக்குத் தமக்கென ஒரு பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவையை வைத்திருக்கின்றன.

அச்சு ஊடக ஒழுக்கக் கோவை, பொழுதுபோக்கு ஊடக ஒழுக்கக் கோவை, இணையத் தள பத்திரிகையியலுக்கான ஒழுக்கக்கோவை, மின்னியல் ஊடகங்களுக்கான ஒழுக்கக் கோவை என பலவாறாக ஊடக ஒழுக்கக் கோவைகள் பிரிக்கப்பட்டாலும் அவற்றில் மேலே கூறப்பட்ட விடயங்கள் அனைத்தும் உள்ளடங்கியிருப்பதுடன் அந்தந்தத் துறைகளுக்கான விசேடமான சில ஒழுக்கக் கோவைகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பல நாடுகளில் உள்ள பெரிய ஊடக நிறுவனங்கள் நாட்டின் ஒழுக்கக் கோவைக்கு மேலதிகமாக தமக்கென மட்டும் கூட ஒழுக்கக் கோவைகளை வைத்திருக்கின்றன. நாடுகளின் கலாசாரம் பாரம்பரியம் போன்றன இத்தகைய ஒழுக்கக் கோவைகளில் செல்வாக்கு செலுத்தும் முக்கிய காரணிகள்.

உலகளாவிய ஊடக ஒழுக்கக் கோவை என்றால் என்ன?

உலக செய்தி ஊடகங்களின் பயிற்சிக்காக (செயல் முறைக்காக) அடிப்படைகள் மற்றும் விதிமுறைகள் பற்றிய ஒருதொகுதி விளக்கத்தை உருவாக்குவதை குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளதே உலக ஊடக ஒழுக்கக் கோவை. தொடர்பாடலின் புதிய வடிவங்களும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் அதீத வேகமான வளர்ச்சியும் உள்ளூர் அல்லது பிராந்திய அல்லது தேசிய அளவில் குறுகிய நோக்குடன் செயலாற்றும் மக்களை மீள்வடிவமைத்துள்ளன.

செய்திகள், படங்கள், வீடியோக்கள் என்பவற்றைப் பெறுவதற்கு செய்தி ஊடகங்கள் இன்று தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பத்தை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றன. உலகம் முழுவதும் சிதறியுள்ள மக்களுக்கு, செய்தி ஊடகங்கள் தகவல்களைப் பரப்பவும் இதே தொழில்நுட்பம் இடமளிக்கின்றது. இதனால் புதிதுபுதிதான ஊடகங்கள் உருவாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன (உதாரணம்: செல்லிடப்பேசி செய்திகள்).

முரண்பாடான இந்த யுகோளத்தில், குறிப்பிட்ட சில

நாடுகளில் உள்ள செய்தி நிறுவனங்கள் அல்லது அமைப்புக்கள் தமக்காக உருவாக்கியுள்ள அறவியல் கோட்பாடுகளில் பெரும்பாலான பொது நியமங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன. பத்திரிகையாளர்களுக்கான அமைப்புக்களும் வேறு சில அமைப்புக்களும் ஊடக ஒழுக்கக் கோவையின் பொதுவான அடிப்படைகளின் வரையறைகளை உருவாக்கி வருகின்றன. ஆனால் இதுவரை, உலகிலுள்ள பெரும்பாலான செய்தி அமைப்புக்கள் மற்றும் நிறுவனங்களால் உள்வாங்கப்பட்ட உலகக் கோட்பாடு ஒன்று ஏற்படவில்லை.

குறிப்பாக சர்வதேச நிகழ்வுகள் / சிக்கல்கள் பற்றி அறிக்கையிடும்போது எப்படிச் செயற்படுவது என்பது தொடர்பான செயல்முறை வழிகாட்டுதல்கள் விடயத்

ஜெனரல் ஸ்டீபன்ஸ் பெரும்பாலான செய்தி அமைப்புகள் ஆரம்ப நிறுவனங்களில் உள்வாங்கப்பட்ட உலகக் கோட்பாடு ஒன்று ஏற்படவில்லை.

தில் இன்னும் எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியதிருக்கின்றது. அதாவது, தேசிய நலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டு உலகளாவிய பார்வை ஒன்றை உருவாக்குவதற்காக கடந்து செல்ல வேண்டிய பாதை அதிக தூரமானது. (உதாரணமாக அமெரிக்கா தலைமையிலான பன்னாட்டுப் படைகள் ஈராக் மீது போர் தொடுத்தபோது மேற்குலகப் பத்திரிகைகள் ஆரம்பத்தில் தத்தம் தேசிய நலன் சார்ந்து செயற்பட்ட விதம். ஈராக் தரப்பிலிருந்து ஊடக ஒழுக்கக்கோவை மீறப்பட்டதைப் பற்றி அவை அதிகம் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை.)

“இந்த நிலையில் உலக பத்திரிகைத் தர்மம் என்பது இன்னும் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு விடயமே தவிர முடிந்துவிட்டதல்ல. குறைந்தது 1970களில் இருந்து புதிய உலக தகவல் ஒழுங்கை; உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகளில் உலக ஊடக

தர்மம் என்பது ஒரு சர்ச்சைக்குரிய விடயமாகவே இருந்து வருகின்றது. இந்த சர்வதேச நகர்வுகள் பரந்தளவிலான எண்ணும் முக்கியமான ஊடக விடயங்களை / பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியுள்ளன. வெறுமனே ஊடக ஒழுக்கக் கோவையை மாத்திரம் அவை உள்ளடக்க வில்லை. உதாரணமாக கணினித் தொழில் நுட்பம் உலகம் முழுவதும் சமமாகக் கிடைக்கின்றதா என்பது உட்பட பல விடயங்களை அது உள்ளடக்கியுள்ளது” என்கிறார் ஆய்வாளர் ஸ்ரீபன் ஏ.ஜே.வார்ட். அபிவிருத்தி அடைந்துவரும் நாடுகளுடன் சேர்ந்து அல்லது தனித்து யுனெஸ்கோ போன்ற ஐ.நா. அமைப்புக்கள் இந்த நகர்வுகளுக்குத் தலைமை தாங்குகின்றன. எண்ணும் இதுவரை எதுவும் போதியளவிற்கு சாத

தியமாகவில்லை. 1900களின் பிற்பகுதியில் இந்த நகர்வுகள் அமெரிக்க மற்றும் பிரிட்டனின் அரசுகளாலும் செய்தி அமைப்புக்களாலும் எதிர்க்கப்பட்டன.

ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான

அமைப்புக்களால், வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம் மற்றும் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் என்பவற்றுக்கு கட்டுப்பாடுகளை விதிக்க இந்த ஊடக தர்மங்கள் பயன்படுத்தப்படக்கூடும் என்று அவை பயந்தன. அப்படி இருந்தபோதும் தகவலானது உலகம் முழுவதும் சமமாகவும் பொறுப்புடனும் பரவுவதற்கான அடிப்படைகளை / விதிகளை உருவாக்கிவிடும் கனவு இறந்து விடவில்லை. ஐநா தற்போதும் அந்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டே வருகின்றது.

“தகவல் சமூகத்திற்கான உலக மாநாடு” ஒன்றை 2003 மார்ச்சுமீயில் ஜெனீவாவில் நடத்தியது. ஊடக அடிப்படைகள் / விதிகள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைக்குள் 175 நாடுகள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் ஆதரவுடன் பொதுவான பிரகடனம் ஒன்றை வெளியிடுவதற்கான திட்டமிடல்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த முயற்சியின்

இரண்டாவது மாநாடு 2005இல் துனிஷியாவில் நடைபெற்றது.

உலக ஊடக ஒழுக்கக்கோவை ஏன்?

குறைந்தது இரண்டு விடயங்கள் உள்ளன என்கிறார் ஸ்ரீபன் ஏ.ஜே.வார்ட்.

1) **நடைமுறையானது:** உலகப் பத்திரிகையியல் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை நீண்ட காலத்திற்கு சமாளிப்பதற்குத் தேவையான தகுதி தற்போதுள்ள, உலக பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவைக்கு இல்லை.

2) **தர்மரீதியானது:** உலகின் பயன் மற்றும் ஆற்றல் எல்லை என்பன மூலம் புதிய உலக பொறுப்புக்கள் வந்து சேர்கின்றன.

செய்தி ஊடகங்களின் அறிக்கைகள் உலக மக்கள் மத்தியில் நல்லதோ கெட்டதோ ஏதோ ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. அப்படி இருந்தாலும் கூட செய்தி ஊடகங்கள் தற்போது பன்மை மூல தத்துவத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. செய்தி அறிக்கைகள் செய்திகள் மூலம் அல்லது இணையம் மூலம் உலகம் முழுவதும் உள்ள மக்களைச் சென்றடைந்து, அரசாங்கம், இராணுவம், மனிதநேய அமைப்புகள் மற்றும் போராடும் இனக் குழுக்கள் ஆகியனவற்றின் நடவடிக்கைகளில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

பல மதங்கள், பாரம்பரியங்கள் மற்றும் இனக் குழுக்கள் போன்ற பல்வகைத் தன்மையுள்ள இடங்களில் அனைத்தையும் ஒருங்கிணைக்க / ஒன்றுபடுத்த / சேர்த்தனைக்க வேண்டிய தேவை இருக்கின்ற செய்தி ஊடகங்களுக்கு நிச்சயம் பொறுப்பான ஒழுக்கக் கோவை தேவையாகவே உள்ளது என்பது ஸ்ரீபன் ஏ.ஜே.வார்ட்டின் கருத்து.

ஒழுக்கக் கோவை எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்

உண்மை: உண்மை ஊடகத்தின் ஏனைய மதிப்பீடுகளுடன் பெருமளவில் முரண்படக் கூடும். பொதுமக்களின் ஆர்வத்திற்குரியது எனினும் உண்மையானவையாக இருந்த போதும் கூட, இராணுவ இரகசியங்கள் அல்லது அரசாங்கம் குறித்த உணர்ச்சிகரமான விடயங்கள் என்பவற்றை

வெளிப்படுத்த முடியாது.

அந்தரங்கம்: பிரபலங்களின் பாலியல் வாழ்வு பற்றிய விவரங்கள் பல ஊடகங்களின் பிரதான ஆக்கக்கூறாக இருக்கின்றது. அந்தரங்கம் என்பது தனிப்பட்ட நபரின் உரிமை. எந்தளவு தூரத்திற்கு அதனை மீறமுடியும் என்பது சிக்கலானது. அதே சமயம் அது பேச்சு சுதந்திரம் என்ற விடயத்துடன் முரண்படுகின்றது.

கற்பனை: பொழுதுபோக்கினுடைய ஒரு முக்கிய ஆக்கக்கூறு கற்பனை. பத்திரிகையியல் கற்பனையையும் உண்மையையும் கலக்கும் போது ஊடக ஒழுக்கநெறி திரிசங்கு சொர்க்கத்தில் சிக்கிக்கொள்கிறது.

ஈடுபாடு / நாட்டம்: போர் மற்றும் இயற்கை அனர்த்தம் போன்ற முரணான நிலைகளில் ஊடக ஒளிப்படப் பிடிப்பாளர்கள் எடுக்கும் படங்கள் பார்வையாளர்கள் மத்தியில் அதிர்ச்சியான பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியவை.

இங்குள்ள ஒழுக்கநெறிச் சிக்கல் என்னவென்றால், உண்மையை முழுதாகவும் சரியானதாகவும் எந்தளவிற்கு வெளியிட்டு பார்வையாளர்களிடம் அதிர்ச்சியான பிரதிபலிப்பை ஏற்படுத்த அனுமதிப்பது என்பதுதான். அதற்கான எல்லை என்ன என்பது.

சட்டத்துடனான முரண்பாடு: செய்தி மூலங்களைப் பாதுகாப்பது போன்ற விடயங்களில் ஊடக ஒழுக்கநெறி, சாதாரண சட்டங்களுடன் முரண்படுகின்றது. செய்தியைப் பெறுவதற்காக சட்டத்தை மீறுவது ஒழுக்கநெறி சார்ந்ததா என்ற கேள்வியையும் எழுப்புகிறது. உதாரணமாக புலனாய்வுச் செய்திகளின் போது சட்ட மீறுகைகள் (எல்லை மீறுகை), மோசடி, ஏமாற்றுதல் போன்றன இடம்பெறுகின்றன. சாதாரணமாக இவை குற்றங்கள் எனினும் பத்திரிகையாளர்கள் விடயத்தில் இவற்றை எந்தளவிற்கு அனுமதிக்க முடியும்?

பரந்து விரிந்த இந்த உலகை தகவல் தொழில்நுட்பம் சிறிய பந்தாகச் சுருக்கிவிட்ட நிலையில் ஊடகங்களின் தாக்கம் அதில் கணிசமானதாக உள்ளது.

எந்த ஒரு நிகழ்வும் அது நிகழ்ந்த சிறிது நேரத்திலேயே உலகெங்கும் உள்ள மக்களைச் சென்றடைந்து தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. எனினும் அந்தத் தாக்கம் நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புபட்ட ஒவ்வொரு தரப்பிடமும் வெவ்வேறானதாகவே காணப்படுகின்றது. இது பிணக்குகளையும் பிரச்சினைகளையும் முரண்பாடுகளையும் மேலும் பெரிதாக்கி வளர்த்துவிடுவதாக இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அதற்காக ஊடக ஒழுக்கக் கோவை நிச்சயம் தேவையானது.

அந்த ஒழுக்கக் கோவையானது பத்திரிகையாளர்களை நேர்மையுடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் உண்மையுடனும் செயற்படுவதற்கான வழிகாட்டுதல்களை வழங்கவேண்டும். உண்மை, துல்லியம், தெளிவு, பக்கச்சார்பின்மை, புறநோக்கு அல்லது புறநிலை மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு என்பன அந்த ஒழுக்கக் கோவையில் அடங்கியிருக்க வேண்டும். அதனை ஒவ்வொரு பத்திரிகையாளரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஏதனையும் உருவாக்குவதைவிட அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதே மிகவும் சிரமமானது என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வர். அவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை ஆயின் ஒழுக்கக் கோவைகளால் பயன்கள் எவையும் விளையப் போவதில்லை.

இந்தியாவில் ஊடக ஒழுக்கக் கோவையின் நிலை என்ன?

இந்தியாவில் இருந்து ஆங்கிலம் உட்படப் பல மொழிப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. இவற்றின் ஊடக ஒழுக்க நெறி திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளும் அளவில் இல்லை என்றே கூறப்படுகிறது. இந்தியப் பத்திரிகைகளில் ஊடக ஒழுக்கக் கோவையின் நிலை பற்றி பத்திரிகையாளர் கே.சி.லட்சுமிநாராயணன் தனது 'ஏ.என்.சிவராமன் ஏற்று வளர்த்த பத்திரிகை தர்மம்' என்ற நூலில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

“இன்றைய தினம், தேசியப் பத்திரிகைகள் அல்லது கட்சி சார்பற்ற பத்திரிகைகள் என்று அறிவிக்கப்படுகின்ற தினசரிப் பத்திரிகைகள் கூட நடுவு நிலைமை என்ற பத்திரிகை தர்மத்தைப் பெரும்

பாலும் பின்பற்றுவதே கிடையாது என்பதை நான் வருத்தத்துடன் காண்கின்றேன்” என்கிறார் அவர். அவரது புத்தகத்தில் மேலும் கூறப்பட்டுள்ள சில விடயங்கள் வருமாறு:

ஆண்-பெண் உறவு குறித்து நடிக்க குஷ்பு வெளியிட்ட கருத்து பெரும் சர்ச்சையைக் கிளப்பியது. இந்த விவகாரத்தில் பத்திரிகைகள் செயற்பட்ட விதம் குறித்து அவர் தெரிவிக்கும் கருத்து: “ஒருவர் தமது கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்குச் சுதந்திரம் உண்டு என்று இந்திய அரசியல் சட்டம் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. அவ்வாறு இருந்தும் இந்த விவகாரத்தில் தினசரிப் பத்திரிகைகள் நடுவு நிலைமைக் கோட்பாட்டைத் தொலைத்துவிட்டு, வாசகர்களிடையே பரபரப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் செய்திகளை வெளியிட்டன. பத்திரிகை தர்மத்திற்கு தலைக்குனிவு ஏற்பட்டது.

“அனேகமாக எல்லாத் தினசரிப் பத்திரிகைகளும் உயர்வு நவிற்சி (Hyperbole) விளையாட்டில் இறங்கி விட்டன. பூனையைப் புலி என்று வர்ணிப்பது, நூறு பேர்கூடச் சேராத கும்பலை 'மாபெரும் கூட்டம்' என்று விவரிப்பது, ஒழுக்கமற்ற ஒரு வரைத் 'தமிழினத்திற்கே தலைவர்' என்று போற்றுவது, கட்சி மாறுவதில் வல்லவரைக் 'கொள்கைக் குன்று' என்று புகழ்வது, கற்றுக்குட்டி எழுத்தாளரை 'எழுத்துலக வேந்தர்' என்று பூச்சுற்றுவது, சுமாராகப் பாடும் ஒரு வரை 'சங்கீத சாம்ராட்' என்று கூசாமல் கூறுவது - இவையெல்லாம் உயர்வு நவிற்சிப் போதையின் விளைவுகள்.

“உலகக் கோப்பை கிரிக்கெட் போட்டிகள் விவகாரத்தில் உயர்வு நவிற்சி என்ற நோயினால் தாக்கப்பட்ட தினசரிப் பத்திரிகைகளிடமிருந்து, நடுவு நிலைமை என்ற பத்திரிகை தர்மம் காணாமல் போய்விட்டது. உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் இதர பின் தங்கிய வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 27 சதவீத இடங்களை ஒதுக்கீடு செய்யும் மத்திய அரசின் சட்டத்திற்கு 29.03.2007 அன்று உச்ச நீதிமன்றம் இடைக்காலத் தடை விதித்தது. இந்த மிக முக்கியமான உச்ச நீதிமன்ற உத்தரவு குறித்த முழுமையான செய்தியைக் கட்சிச் சார்பற்றவை என்று தங்களை அறி

வித்துக்கொண்டுள்ள தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகைகள் கூட, நடுவு நிலைமை நோக்குடன் வெளியிடவில்லை என்பது வருத்தத்தைத் தருக்கின்றது.”

தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியப் பத்திரிகைகளின் இன்றைய போக்கு பற்றி லட்சுமிநாராயணனின் இந்தக் கருத்துக்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஆய்வு அவதானிப்புகள்

ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்ட 2007ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைகளில் அவதானிக்கப்பட்ட சில ஒழுக்க நெறிப் பிறழ்வுகள் கீழே தரப்படு கின்றன.

25.09.2007 தேதிய 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகை நடிகை நயன்தாராவின் தாயார் கொலை செய்யப்பட்டார் எனச் செய்தி வெளியிட்டது. இந்தச் செய்தி உண்மையானது. எனினும் தமிழ்நாட்டில் பிரபலமாக இருக்கும் முன்னணி மலையாள நடிகை நயன்தாராவின் தாயாரல்லர் அவர். கேரள மாநிலத்தில் துணை நடிகையாக இருக்கும் நயன் தாராவின் தாயார். அப்பத்திரிகை இந்தத் தகவலைத் தெளிவாகத் தரத் தவறிவிட்டதுடன் முன்னணி நடிகை நயன்தாராவின் படத்தையும் அந்தச் செய்தி யுடன் சேர்த்துப் பிரசுரித்தது. இது அவரது தாயார் கொலை செய்யப்பட்டார் என்ற அர்த்தத்தையே ஏற்படுத்தியது.

பத்திரிகையின் இந்தச் செய்தி அவசர கதியில் எழுதப் பட்டுள்ளது. செய்தியில் உண்மைத் தன்மை இருப்பினும் ஒழுக்கக் கோவை வலியுறுத்தும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு, துல்லியம் மற்றும் தெளிவு ஆகியவற்றை அது பூர்த்தி செய்யவில்லை.

செய்தி முதல் பக்கத்தில் சிறிதாகப் போடப்பட்டு, 10ஆம் பக்கத்தில் மிக விரிவாகத் தரப்பட்டிருந்தது. மறுநாள் பத்திரிகையில் அதன் ஆசிரியர் செய்தியின் தவறை ஏற்றுக்கொண்டதுடன் அதனால் நடிகை நயன்தாரா குடும்பத்தினருக்கு ஏற்பட்ட மன உளைச்சலுக்கு வருத்தமும் தெரிவித்திருந்தார். ஆனால், அந்தச் செய்தி பத்திரிகையின் 11ஆம் பக்கத்தில் இடதுபுற கீழ் மூலையில் எந்தவித முக்கியத்துவமும் அற்ற வகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது.

செய்தியைத் தவறாகப் பிரசுரிக்கும்போது அதற்கு வழங்கிய முக்கியத்துவத்தை தவறைத் திருத்தும் போது வழங்காமல் அறத்தைத் தவறிவிட்டிருக்கிறார் அந்த ஆசிரியர். வேறு எந்தப் பத்திரிகையும் இந்தச் செய்தியைப் பிரசுரிக்காதபோது 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' மட்டும் வெளியிட்டிருந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

26.08.2007 தேதிய 'தினமலர்' பத்திரிகை, முதல் நாளில் நடைபெற்ற ஐதராபாத் குண்டு வெடிப்புப் பற்றிய வர்ணப் படத்தை 6 பத்தியளவிற்குப் மிகப் பெரிதாகப் பிரசுரித்து அதிர்ச்சி அளித்தது. இரத்தமும்

“ இந்திய தேசிய பத்திரிகைகள் அன்பு
உடல் அன்பு பத்திரிகைகள் செய்தி
அறிவிக்கல் பருவம் திறப்பு
பத்திரிகைகள் உடல் அன்பு திறப்பு செய்தி
பத்திரிகை அறிவிக்கல் பருவம் அன்பு
திறப்பு செய்தி உடல் அன்பு ”

பிணங்களுமாக கொடூரமாகக் காணப் பட்ட இந்தப் படம் முதல் பக்கத்தில் மிகப் பெரியதாகப் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டிய தேவை என்ன என்பதுடன் இவ்வாறு மக்களுக்கு பயங்கர அதிர்ச்சியை அளித்து கழிவிடக்கூடாத ஏற்படுத்துவது எந்தளவிற்கு ஒழுக்கக் கோவையை திருப்திப் படுத்துகின்றது என்பதும் கேள்விக்குரியே.

இப் பத்திரிகையின் சமூகப் பொறுப்புணர்வும் சந்தேகத்திற்குரியதே. ஏனெனில் சிறுவர்கள், குழந்தைகள், வயோதிகர்கள் என அனைவரும் பார்க்கும் ஒரு பத்திரிகையில் இப்படிக் கொடூரமான படங்களை இவ்வளவு பெரிதாகப் பிரசுரிப்பது அவர்களுக்கு மன அளவிலான கரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தவல்லது.

இதேபோன்றதொரு வர்ணப் படத்தை (எனினும்

'தினமலர்' படத்தை விடக் கொடூரம் குறைந்தது) 'தினமணி' பத்திரிகை முன்பக்கத்தில் இரு பத்தி அளவிற்குப் பிரசுரித்திருந்தது என்ப துடன் ஏனைய பத்திரிகைகள் அதனை உள்பக்கத்திலே கறுப்பு வெள்ளை படமாகவே பிரசுரித் திருந்தன. எனினும் இந்தச் சம்ப வம் குறித்த மனிதாபிமானத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய படங்களை எந்த வொரு பத்திரிகையும் பிரசுரிக்க வில்லை என்பது அவற்றின் சமூகப் பொறுப்புணர்வைக் கேள்விக்குள் ளாக்குகின்றது.

2007 அக்டோபர் மாதத்தில் அனைத்துப் பத்திரிகைகளையும் ஆக்கிரமித்திருந்த மற்றொரு செய்தி 'காதல் மன்னன்' லியாகத் அலி பற்றியது (காதல் மன்னன் என்பது பத்திரிகைகள் அவருக்குக் கொடுத்த சிறப்புப் பட்டம்). திருமண சேவை நடத்தும் இணையத் தளங்களைப் பயன்படுத்தி பெண்களை ஏமாற்றித் திருமணம் செய்து கொண்டார் என்றும் அவர்களுடன் உடலுறவு வைத்துக் கொண்டு அதனை வீடியோவில் பதிவு செய்து விற்பனை செய்தார் என்றும் இவர் மீது குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்பட்டன.

இது தொடர்பில் முறையான இரு புகார்களே போலீஸாருக்குக் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. எனினும் சில பத்திரிகைகள் அவர் 100 பெண்கள் வரையில் ஏமாற்றினார் என்றும் பல பத்திரிகைகள் பத்துப் பெண்களை ஏமாற்றினார் என்றும் பக்கம் பக்கமாக எழுதித் தள்ளின. அவரது நடவடிக்கைகளை அருகில் இருந்து பார்த்தது போன்று வர்ணித்திருந்தன. இவை எழுப்பும் கேள்விகள் பல.

- பல பத்துப் பெண்களை அல்லது 100 வரை யான பெண்களை லியாகத் அலி ஏமாற்றினார் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் என்ன?
- அவ்வாறான குற்றச்சாட்டை போலீஸார் தெரிவித்திருந்தால் அப்படித் தெரிவித்த அதிகாரிகளின் விவரங்களை வெளியிடாமல் மறைக்க வேண்டிய தேவை என்ன?

திருந்தால் அப்படித் தெரிவித்த அதிகாரிகளின் விவரங்களை வெளியிடாமல் மறைக்க வேண்டிய தேவை என்ன?

- ஒருவர் மீதான குற்றச்சாட்டை ஆதாரமற்ற வகையில் மிகைப்படுத்தி வெளியிட்டு, அது மக்களின் ஆர்வத்திற்கு உரியதாக இருந்த போதும், அவருக்கு அபகீர்த்தியை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் செய்திகளைத் தருவது நியாயமானதா?

- அவர் மீது பத்திரிகைகள் தெரிவித்த குற்றச்சாட்டுகள் நீதிமன்றத்தில் நிரூபிக்கப்படாமல் போனால் அதற்காக அவை லியாகத் அலியிடம் மன்னிப்புக் கோருவதற்குத் தயாராக இருக்கின்றனவா?

- பாலியல் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாக் கப்பட்ட ஒருவரை 'காதல் மன்னன்' போன்ற பட்டப் பெயர்களைச் சூட்டி, அவரை ஏதோ கதாநாயகன் போன்று காட்டுவது சமூகப் பொறுப்புணர்வு மிக்க பத்திரிகைகளுக்கு சரியானதா? (முறைந்த நடிகர் ஜெமினி கணேசனையும் இப்பத்திரிகைகள் காதல் மன்னன் என்று தான் விளித்தன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது)

இக்கேள்விகளுக்கான விடைகளே இந்தச் செய்தி விடயத்தில் பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவை எவ்வாறான வகையில் மீறப்பட்டுள்ளன என்பதற்கு பதில் கூறும். இங்கு பத்திரிகைகள் சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன்

நடந்துகொள்ளத் தவறியதுடன் ஒழுக்கக் கோவையின் அனைத்து அம்சங்களையுமே மீறி யுள்ளன.

2007 செப்டம்பர் இரண்டாவது வாரத்தில் பத்திரிகைகளில் முக்கியத்துவம் பெற்ற செய்தி மேற்குவங்க மாநிலத்தின் நந்திக் கிராமம் என்ற இடத்தில் இடம்பெற்ற விவசாயிகள் போராட்டம். இங்கு நடந்த ஆர்ப்பாட்டத்தில் போலீஸார் மேற் கொண்ட துப்பாக்கி

இந்தியப் 'இந்திய
பத்திரிகை சபை'

(Press council of India)

சென்னை

பத்திரிகை ஒழுக்கக்

கோவை

அட்டவணைப்பெயர்

24ல் வருகிறது.

சென்னை பத்திரிகை

ஒழுக்கக் கோவை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

சென்னை

கிப் பிரயோகத்தில் 12 விவசாயிகள் கொல்லப்பட்டனர் என்று உத்தியோகபூர்வ செய்திகள் தெரிவித்தன.

எனினும் திரிணாமுல் கட்சித் தலைவர் மம்தா பனர்ஜி கொல்லப்பட்டவர்கள் எண்ணிக்கை 200ஐ எட்டும் என்று தெரிவித்திருந்ததை அனைத்துப் பத்திரிகைகளும் பிரசுரித்திருந்தன. மம்தாவின் கூற்றிலிருந்த உண்மைத் தன்மை பற்றி எந்த வொரு பத்திரிகையும் கேள்வி எழுப்பவில்லை என்பதுடன், அது பற்றி சுயாதீனமான ஆய்வை மேற்கொண்டு மக்களுக்கு உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தவும் தவறியிருந்தன.

வழமையான ஒழுக்கக் கோவை மீறல்களுக்கு மேலதிகமாக, இந்தப் பிரச்சினையில் தொடர்புபட்ட விவசாயிகள் தரப்புக் கருத்துக்களை பத்திரிகைகள் பெரியளவில் பிரசுரிக்கவில்லை. அரசின் கருத்துக்களுக்கும் அரசியல் கட்சிகள் பிரமுகர்களின் கருத்துக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. இதில் பத்திரிகைகளின் நடுநிலைமை கேள்விக்கு உள்ளாகியுள்ளதுடன், ஒரு செய்தியில் தொடர்புபட்ட சகல தரப்புகளுக்கும் கருத்துகளைத் தெரிவிப்பதற்கு வழங்கப்படவேண்டிய சமவாய்ப்பையும் அவை உதாசீனம் செய்துள்ளன.

சீ கொள்ளூர் என்ற கிராமத்தில் பொட்டுக் கட்டப்பட்ட சிறுமியின் புகைப்படமும் அவர் பற்றிய முழு விவரமும் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின. பொட்டுக் கட்டுதல் என்பது பாலியல் தொழில் சார்ந்த பாரம்பரிய முறையைக் குறிக்கும். அவ்வாறு இருக்கும்போது அந்தச் சிறுமியை அடையாளப்படுத்தி அவர் பற்றிய விவரங்களை முழுமையாகப் பிரசுரித்தமை இந்தியப் பத்திரிகைகளின் ஊடக ஒழுக்கக் கோவை மீறலாகவே கொள்ளப்படத்தக்கது. (06.11.2007 பத்திரிகைகள்)

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் நடைமுறையில் ஊடக ஒழுக்கக்கோவை

இந்தியாவில் 'இந்தியப் பத்திரிகைச் சபை' (Press Council of India) என்ற அமைப்பு பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு உதவி வருகின்றது. எனினும் பத்திரிகைகள் ஒழுக்கக்

கோவையை எந்தளவு தூரத்திற்கு கடைப்பிடிக்கின்றன என்பது கேள்விக்குரியது. அதிலும் தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் நிலை இது விடயத்தில் மோசமாகவே இருக்கின்றது என்பதை லட்சுமிநாராயணன் கருத்துக்கள் மூலம் அறிந்தோம். அதன் உண்மைத் தன்மை பற்றியே இங்கு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றது.

தமிழ் நாட்டில் இருந்து 'தினமலர்', 'தினகரன்', 'தினத்தந்தி', 'தினமணி', 'ஜனசக்தி', 'தமிழ் ஓசை', 'மாலைமலர்', 'மாலை முரசு', 'தமிழ் முரசு', 'நமது எம்.ஜி.ஆர்'. ஆகிய பிரதான பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. இவற்றில் 'தினமலர்', 'தினகரன்', 'தினத்தந்தி', 'தினமணி' (இவை நான்கும் காலைப் பத்திரிகைகள்), 'மாலைமலர்', 'மாலைமுரசு', 'தமிழ் முரசு' (இவை மூன்றும் மாலைப் பத்திரிகைகள்) என்பன கட்சி சார்பற்ற பத்திரிகைகள் என்று அறிவிக்கப்பட்டவை ஆகும். ஏனையவை கட்சி சார்புப் பத்திரிகைகள் ஆகும்.

கட்சி சார்பற்ற பத்திரிகைகளில் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்ற முன்னணிப் பத்திரிகைகளாகக் கருதப்படும் 'தினத்தந்தி', 'தினகரன்', 'தினமணி' ஆகிய பத்திரிகைகளே இங்கு ஆய்விற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. 12.10.2007 அன்று வெளிவந்த இந்த நான்கு பத்திரிகைகளின் பதிப்புக்கள் மட்டுமே ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டன. அவற்றில் பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவையின் நிலை என்பது பற்றிய விவரம் கீழே தரப்படுகிறது.

'தினத்தந்தி' பத்திரிகையின் 2ஆம் பக்கத்தில் "விடுதலைச் சிறுத்தைகள் இயக்கப் பிரமுகர் கைது" என்ற செய்தியில், மேற்குத் தாம்பரத்தைச் சேர்ந்த வன்னியரசு (36) என்ற நபர் விடுதலைப் புலிகளுக்காக வெளிநாட்டில் இருந்து பொருட்களைக் கடத்தினார் என்றும் அதற்காக கைது செய்யப்பட்டார் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. "விடுதலைப் புலிகளோடு தொடர்பு வைத்து, அவர்களுக்காக நார்வே நாட்டில் இருந்து கப்பலில் பொருட்களை கடத்திய விடுதலைச் சிறுத்தைகள் இயக்கப் பிரமுகர் சென்னையில் நேற்றுக் கைது செய்யப்பட்டார்." என்பதே அந்தச் செய்தி.

உண்மையில் தடைசெய்யப்பட்ட புலிகள் இயக்கத் துடன் தொடர்பு வைத்திருந்தார் என்றும் கொலைக் குற்றத்தை மறைத்து கடவுச் சீட்டுப் பெற்றார் என்றுமே கியூ போலீஸார் அவர் மீது குற்றஞ்சாட்டியிருந்தனர். அவர் நீதிமன்றில் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு (ஆஜர்) பிணையில் (ஜாமீன்) விடுவிக்கப்பட்டார். இந்த விவரங்களும் அந்தச் செய்தியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் நீதிமன்ற விசாரணைகள் நடப்பதற்கு முன்னதாகவே, அவர் பொருட்களைக் கடத்தினார் என்றும் விடுதலைப் புலிகளுடன் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தார் என்றும் பத்திரிகை தானாவே தீர்மானித்து விட்டது. நீதிமன்றத்தால் பிணையில் விடுவிக்கப்பட்ட ஒருவரை (குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அல்லது சந்தேகநபர்) குற்றவாளி எனத் தெரிவிக்கும் இந்தச் செய்தியில் உண்மைத் தன்மை முற்றிலும் இல்லை.

வன்னியரசுக்கு விடுதலைப் புலிகளின் பிரமுகர் கடாயியுடன் தொடர்புகள் இருப்பதாக தெரிவிக்கும் இந்தச் செய்தி அதற்கான எந்த ஆதாரத்தையும் குறிப்பிடவில்லை. மொத்தத்தில் இந்தச் செய்தி கிடைத்த சில உண்மைகளின் அடிப்படையில் ஆதாரமற்ற வகையில் விரிவாக்கப்பட்ட ஒழுக்கக் கோவைக்கு மாறான ஒரு செய்தி. 5 பத்திகளில் இந்த ஒரு செய்தி மட்டுமே அந்தப் பக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தச் செய்தியை வெளியிட்ட தினமலர் பத்திரிகை, 9ஆம் பக்கத்தில் “கடத்தல்: விடுதலைப் புலிகளுக்கு நூதன முறையில் ஆயுத பாகங்கள்: விடுதலைச் சிறுத்தைகள் அமைப்பின் முக்கிய பிரமுகர் கைது” என்று தலைப்புச் செய்தியாக வெளியிட்டது.

வன்னி யரசை சந்தேகநபர் என்று குறிப்பிடாமல் உதிரிப் பாகங்களை விடுதலைப் புலிகளுக்கு அனுப்பத் திட்டமிட்டவர் என்று குற்றவாளியாகவே சித்தரித்திருந்தது. அத்துடன் அதிவேக படகு இயந்திரங்கள் மற்றும் உதிரிப் பாகங்களே சென்னைக்குக் கடத்தி வரப்பட்டன என்று தனது செய்தியில் குறிப்பிட்ட அப்பத்திரிகை, அதனை தலைப்பில் ஆயுத பாகங்கள் என வர்ணித்தது. மேலும், வன்னியரசு போலீஸாரிடம் வழங்கிய வாக்கு மூலம் என்று 4 பத்திச் செய்தி ஒன்றையும் அது வெளியிட்டுள்ளது. ஆனால்,

அதனை வன்னியரசு போலீஸாரோ தெரிவித்ததாக எந்தத் தரவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இங்கேயும் செய்தியின் உண்மைத் தன்மை என்பது திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அன்றை தினத்தில் தினமணிப் பத்திரிகை இச்செய்தியை “விடுதலைச் சிறுத்தை கட்சி பிரமுகர்கைது” என்று 3 பத்திச் செய்தியாக வெளியிட்ட போதும் வன்னியரசு புலிகளுக்காக படகு உதிரிப் பாகங்களைக் கடத்த முயன்றவர் என்று அவரைக் குற்றவாளியாக்கியது. நிபந்தனையற்ற பிணையில் விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு சந்தேகநபரை மூன்று பத்திரிகைகளுமே குற்றவாளி என்ற ரீதியில் செய்தியை வெளியிட்டுள்ளன. இது விடயத்தில் அனைத்துப் பத்திரிகைகளுமே ஒழுக்கக் கோவையை மீறியுள்ளன.

‘தினத்தந்தி’ பத்திரிகையின் 8ஆம் பக்கத்தில் “சென்னையில் 3 ஆஸ்பத்திரிகளில் ஆயிரம் பேரிடம் கிடனி மோசடி: மேலும் 2 டாக்டர்களிடம் விசாரணை” என்ற தலைப்பில் 4 பத்தி செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்தச் செய்தித் தலைப்பும் செய்தியும் மிகவும் விநோதமானவை. சென்னையில் உள்ள 3 வைத்தியசாலைகளில் 2003ஆம் ஆண்டு முதல் 2004ஆம் ஆண்டு வரை இடம் பெற்றதாகக் கூறப்படும் 1000 அறுவைச் சிகிச்சைகளையும் சிறுநீரக மோசடி என்று எந்தவித ஆதாரமும் இன்றி இந்தச் செய்தி தலைப்பு கூறுகின்றது.

ஆனால் உள்ளே செய்தியில் 3 வைத்தியசாலைகளிலும் ஆயிரம் பேருக்கு சிறுநீரக அறுவைச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டுள்ளது என்றே குறிப்பிடப்படுகின்றது. அதே செய்தியின் இறுதியில் போலீஸ் ஆணையாளர் நாஞ்சில் குமரன், சிறுநீரக மோசடி குறித்து புதிதாக எந்தவொரு புதிய முறைப்பாடும் தமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றும் மும்பைப் போலீஸாருக்குக் கிடைத்த ஒரு முறைப்பாடே விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்றும் தெரிவித்துள்ளார். எத்தனை சிறுநீரக அறுவைச் சிகிச்சை மோசடிகள் இடம்பெற்றன என்பது பற்றி அவர் எந்தக் கருத்தையும் அதில் தெரிவிக்கவில்லை.

வெளியிட்ட அதேநேரம் பிரிட்டன் நூலாசிரியைக்கு இலக்கிய நோபல் பரிசு கிடைத்ததை 3 பத்திக்குரிய பெரியளவிலான செய்தியாக இடது மேல் பக்கத்தில் பிரசுரித்துள்ளது. இது அப்பத்திரிகையின் சமூகப் பொறுப்புணர்வு குறித்த கேள்வியை எழுப்புகிறது. அதே பத்திரிகை தனது உலகச் செய்திகள் பக்கத்தில், காஷ்மீரில் இராணுவ உணவகத்தில் கேஸ் சிலிண்டர் வெடித்ததில் 7 இராணுவத்தினர் இறந்தனர் என்ற செய்தியையும் பிரசுரித்துள்ளது. இது பத்திரிகையின் துல்லியத் தன் மையைக் கேள்விக்கு உள்ளாக்குவதுடன், ஜம்மு - காஷ்மீர் மாநிலத்தை இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்த வேறொரு நாடாகப் பார்க்கின்றதா என்ற சந்தேகத் தையும் கிளப்பவல்லது.

“ஆஸ்திரேலியாவில் தஞ்சை சமையல்காரருக்குக் கொடுமை” என்ற தலைப்பில் பெரிய செய்தி ஒன்றை ‘தினமணி’ பிரசுரித்துள்ளது. தஞ்சாவூரைச் சேர்ந்த ஒருவர் தன்னை ஆஸ்திரேலியாவிற்கு அழைத்து வேலை கொடுத்த ஒருவருக்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் செய்திருந்த புகாரை அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்தச் செய்தி வரையப்பட்டிருந்தது. எனினும் யாருக்கு எதிராகப் புகார் கூறப்பட்டதோ அவரது கருத் துக்களுக்கு அச்செய்தியில் இடமளிக்கப் படவில்லை. அவரது கருத்துக்களைப் பெறமுயற்சித்ததற்கான எந்த விவரமும் கூட அந்தச் செய்தியில் இடம்பெற வில்லை.

ஒரு செய்தியை அறிக்கையிடும் போது அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய தரப்பு கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கு நியாயமானதும் போதுமானதுமான சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று ஒழுக்கக் கோவை வலியுறுத்துகின்றது. இந்தச் செய்தியில் அது பின் பற்றப்படவில்லை. இதன் மூலம் அப்பத்திரிகை நடுவு நிலை தவறி பக்கச்சார்புடன் நடந்துகொண்டுள்ளது.

‘தினமலர்’ பத்திரிகை தனது சென்னை மாவட்டப் பதிப்பில் மணிமங்கலத்தில் உள்ள இசா ஏரி சுற்றுலாத் தலமாக மாறுமா? என்ற தலைப்பில் ஒரு செய்தியை வெளியிட்டுள்ளது. இது செய்தியாக அல்லாமல் அபிப்பிராயமாகவே எழுதப்பட்டுள்ளது. எனினும் மாவட்டப் பதிப்பின் தலைப்புச் செய்தியாக அது பிரசுரமாகியுள்ளது. செய்தி யும் அபிப்பிராயங்களும் கருத்துக்களும் தெளிவாக வேறுபடுத்திக் காட்டப்பட வேண்டும் என்கிறது ஒழுக்கக்கோவை. ஆனால் இங்கு அது கடைப்பிடிக்கப் படவில்லை.

‘தினமலர்’, ‘தினத்தந்தி’ ஆகிய இரு பத்திரிகைகளும் தமது முதல் பக்கத்தில் அளவிற்கதிகமான விளம்பரங்களுக்கு இடமளித்துள்ளன. ‘தினத்தந்தி’ விளம்பரங்களுக்கு இடையே ஒரு செய்தியை மட்டுமே பிரசுரித்துள்ளது. ‘தினமலர்’ இரு செய்திகளைப் பிரசுரித்துள்ளது.

பொருள் வாய்ந்த மூலக் கொள்கை
மூலக் கொள்கை அடிப்படையிலே
வாய்ந்த மூலக் கொள்கை
அடிப்படையிலே
கொள்கைகொள்கை அடிப்படையிலே

செய்திப் பத்திரிகைகளின் வருமானத்திற்கு விளம்பரங்கள் அவசியமானவைதான் எனினும் அதற்கான ஒழுக்கக் கோவையை அவை பின்பற்றுதல் அவசியம். மக்கள் முதலில் செய்திகளுக்காகவே பத்திரிகைகளை வாங்குகிறார்கள். அதன்

பின்னரே விளம்பரங்களைப் பார்வையிடுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது முதல் பக்கத்தில் செய்திக்கு ஒதுக்கப்படும் அளவைவிட விளம்பரங்களுக்கு கூடுதல் அளவு ஒதுக்கப்படுவது பத்திரிகா தர்மத்தை மீறுவதாகவே அமைந்துள்ளது.

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் ஒழுக்கக் கோவை மீறல் பற்றிய பொதுவான அவதானிப்புகள்:

- சிறிய செய்திகளில் பெரும்பாலானவை மூலங்கள் குறிப்பிடப்படாமலேயே தரப்படுகின்றன.
- குற்றச் செயல் சந்தேகநபர்கள் அனைவரும் அனைத்துப் பத்திரிகைகளாலும் அனைத்துச் சந்தர்ப்ப

பங்களிலும் குற்றவாளிகளாகவே நடத்தப்படுகிறார்கள்.

- போலீஸார் தொடர்புடைய செய்திகளில், போலீஸாரிடம் முறையிடப்பட்டது. போலீஸார் விசாரணை செய்கிறார்கள், போலீஸா ரிடம் அளித்த வாக்குமூலத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது போன்ற செய்தி மூலங்கள் காட்டப்படுகின்றனவே தவிர தெளிவான செய்தி மூலங்கள் குறிப்பிடப்படுவ தில்லை.

- சம்பவங்களை செய்தி யாளர் நேரில் நின்று பார்த்தது போன்று அறிக்கை இடப்படுகின்றனவே தவிர அவற்றுக்கான நம்பகமான மூலங்கள் தரப்படுவதில்லை.

- அரசியல் செய்திகளைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு தரப்பு அறிக்கைகளே அதிகளவில் இடம்பெறுகின்றன. அத்துடன் ஏனைய கட்சிகளுடன் மோதல் போக்கைத் தூண்டும் விதமாக அறிக்கையிடப்படுகின்றன. (12.10.2007 பத்திரிகைகளில் உள்ள ஜெயலலிதாவின் அறிக்கைச் செய்தி அதற்குச் சிறந்த உதாரணம்)

- நீதிமன்றத்தில் அல்லது போலீஸில் ஒருவர் செய்யும் முறைப்பாடு உடனடியாகச் செய்தியாகக் கப்படுகின்றது. அது பற்றிய பின்புலமோ அதன் சமூகப் பெறுமானமோ மதிப்பிடப்படுவதில்லை.

- பாலியல் குற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்கள் சிறுமியர்களின் புகைப்படங்கள் விவரங்கள் சில சமயங்களில் பிரசுரமாகின்றன. பல சமயங்களில் அவற்றைத் தவிர்க்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும் அவற்றையும் மீறி பிரசுரமாகும் சம்பவங்கள் அடிக்கடி நடைபெற்றே வருகின்றன.

- சமூகப் பெறுமானம் குறைந்த செய்திகளுக்கு அதிகளவில் முக்கியத்துவம் தரப்படுகின்றது.

- முதல் பக்கத்தில் விளம்பரங்களின் ஆக்கிரமிப்பு. செய்திகளின் இடையே விளம்பரங்கள் பிரசுரமாகின்றன. தினகரன் பத்திரிகையின் நவம்பர் 19ஆம் தேதிய பதிப்பின் முதல் பக்கத்தில் பிரதான செய்தியை அடுத்து விளம்பரமும் அதன் கீழே மீண்டும் செய்தியும் பிரசுரமாகியிருந்தன.

- மனிதாபிமான நோக்கங்கொண்ட புகைப்படங்களை விட பயங்கரமானதும் கொடூரமானதுமான படங்களின் மீதான ஆர்வம் அதிகம்.

முடிவுரை

ஊடகங்கள் பலதரப்பட்ட சக்திகளின் செல்வாக்கினால் பாதிக்கப்படுபவை. அரசியல், சட்டத்துறை, சந்தைப் பொருளாதாரம் என்று சமூகத்தின் கடை நிலை வரைக்கும் உள்ள சக்திகள் ஊடகங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. அதனளவு கொஞ்ச நஞ்சு மானதல்ல. இத்தகைய ஒரு நிலையில் பத்திரிகையாளர்களின் பணியில் ஒழுக்கக் கோவை மிகப்பெரும் பொறுப்பைக் கொண்டுள்ளது. ஒரு செய்தியாளர்

தமிழ்நாட்டில் உலகம்
அருங்கிட்டு போய் நெய்
உடையானை விட பத்திரிகையாளர்
மகன் அழகு அல்ல அறிவாளர்
அவர்களை நேருவர். நேருவர்
வாங்கினாலும் இருப்பது வி
நெருக்கி இருப்பது வசதியானது
நெருக்கி நெருக்கி மகன் மகனின்
அமைக்க முடியாது பத்திரிகையாளர்.

செய்தியை உருவாக்கும் போது ஏற்படும் சர்ச்சைகளையும் குழப்பங்களையும் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு அது மிகவும் உதவிகரமாக அமைகின்றது. மிக இக்கட்டான தருணங்களில் கைகொடுக்கின்றது.

பொறுப்பு வாய்ந்த ஊடகக் கொள்கை உலகம் முழுவதும் தற்போது அதிகளவில் வளர்ந்து வரும் இன்றைய நிலையில் தமிழகத்தில் அதன் நிலை சொல்லிக்கொள்ளும் படியாக இல்லை. இந்த ஆய்வின் மூலம் கிடைக்கும் முடிவு அதனையே காட்டுகின்றது.

1882இல் செய்திப் பத்திரிகையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட

சுதேசமித்திரனின் வரலாற்றுடன் தினசரிப் பத்திரிகைகளின் வரலாறு தமிழகத்தில் ஆரம்பித்தது. (1856இல் தினவர்த்தமானியும் 1870இல் ஜனவிநோதினியும் வெளிவந்தன. எனினும் அவை வார, மாதப் பத்திரிகைகளாகவே வெளிவந்தன.) இன்று தமிழகத்தின் தமிழ்ச் செய்திப் பத்திரிகையியலுக்கு வயது 125.

இந்தக் காலப்பகுதியில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் தொழில்நுட்ப ரீதியாக, விடயதான ரீதியாக, எழுத்து நடை ரீதியாக, மொழி ரீதியாக என்று எவ்வளவோ துறைகளில் வேகமான வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளன. சில துறைகளில் இன்று தமிழகப் பத்திரிகைகள் உன்னதத்தைக் கூடத் தொட்டுள்ளன. (உதாரணம் தி ஹிந்து பத்திரிகையின் தொழில்நுட்ப தரம்) எனினும் பத்திரிகையியல் ஒழுக்கக் கோவையை நடைமுறைப்படுத்தும் விடயத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி போற்றத்தக்கதாக இல்லை. அதற்கான முயற்சிகளை ஓரளவிற்குக் காணக்கூடியதாக இருந்தாலும் அது கடந்து வரவேண்டிய பாதை மிக நீண்டதாகவே இருக்கின்றது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது ஆய்வு.

மூன்று பத்திரிகைகளின் ஒரு நாள் பதிப்பு மட்டுமே இங்கு ஆய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அதிலேயே எத்தனை ஒழுக்க விதி மீறல்கள்? அன்றைய தினத்தில் மட்டுமன்றல்ல ஒவ்வொரு தினப் பதிப்பிலும் இவ்வாறான விதி மீறல்கள் நிகழ்ந்த வண்ணமே உள்ளன. பத்திரிகைப் பணி பல்வேறு சவால்களும் சிக்கல்களும் சிரமங்களும் நிறைந்ததுதான். எனினும் அவற்றுக்கு மத்தியில் தரமான பத்திரிகையியலைக் கைக்கொள்வதே பத்திரிகையாளர்களின் வெற்றி.

தகவல் தொழில்நுட்பம் உலகைச் சுருக்கிவிட்ட போதும் ஏனைய ஊடகங்களை விட பத்திரிகைகளை மக்கள் நம்பும் தன்மை அதிகமானது அசாத்தியமானது. எதுவும் வாய்மொழியாக இருப்பதை விட எழுத்தில் இருப்பது வலிமையானது என்ற நினைப்பு மக்கள் மனங்களில் அசைக்க முடியாதபடி

பதிந்துள்ளது. ஏனைய ஊடகங்கள் விரைவாகவும் கவர்ச்சிகரமாகவும் தகவல்களைக் கொண்டு செல்கின்றபோதும் இன்னும் மக்கள் பத்திரிகைகளை நாடுவதற்கு அதுவே காரணம். பத்திரிகையில் வருபவை எல்லாம் உண்மை உண்மையைத் தவிர வேறில்லை என்று நம்பும் பெருமளவிலான மக்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் நம்பிக்கையைக் காக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு பத்திரிகையினதும் கடமை. அதனைக் காக்க வேண்டுமாயின் அவர்கள் பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவையைப் பின்பற்றுவது அவசியமானது.

உசாத்துணை:

- 01) தினமணி ஆசிரியர் ஏ.என்.சிவராமன் ஏற்று வளர்த்த பத்திரிகை தர்மம்.
- கே.சி.லட்சுமிநாராயணன், எல்.கே.எம். பதிப்பகம்
- 02) மீடியா உறவுகள்
- ஞாநி, ம.சா.சுவாமிநாதன் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
- 03) பத்திரிகையியல்
- முனைவர் தங்கமணியன்
- 04) இதழியல்கலை
- ம.குருசாமி
- 05) www.Wikipedia.com
- 06) An Update on Journalism Ethics in Asia (Article)
- By Tom Brislin, University of Hawaii
- 07) American Society of Newspaper Editors (ASNE) Statement of Principles
- 08) Global journalism ethics, by Stephen J. A.Ward
- 09) Journalism Ethics in Review, by Robson Fletcher reviews media commentary
- 10) Worldwide Press Freedom Index 2009

ஒரு சமூக வழக்காயிருக்கின்ற குறுந்தகவல் பரிமாற்றம் :

சென்னைப் பல்கலைக்கழக இதழியல் மாணவர்களை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வு

தேவானந்த்

2ஆம் ஆண்டு,
மின்மியல் ஊடகம்,
இதழியல் மற்றும் மக்கள்
தொடர்பியல் துறை,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்.

உலகில் 31% மேற்பட்ட மக்கள் தொகையினர் தகவல் பரிமாற்றத்திற்காக இன்று செல்பேசிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 1.3 பில்லியன் மக்கள் தொகையினர் உலகளாவிய ரீதியில் செல்பேசிகளை உபயோகிக்கிறார்கள்.

கைத்தொலைபேசிகள் வெறுமனே அழைப்புக்களுக்கும் உரையாடல்களுக்கும் மட்டுமல்லாமல் குறுந்தகவல்களை தட்டச்சு செய்து பிறிதொரு செல்பேசிக்கு அனுப்புவதற்கும் பயன்படுகிறது. இதைவிட வானொலி, வீடியோ மற்றும் போட்டோ பதிவுகளுடனும் குரல் பதிவு வசதிகளுடனும் இணைய இணைப்பு வசதிகளுடனும் (3G) மூன்றாவது தலைமுறை செல்பேசிகள் வந்துவிட்டன.

குறுந்தகவல் அனுப்புதல் SMS என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதன் விரிவாக்கம் Short Message Service. தற்போது இந்த வசதி, அழைப்புக்களுக்கு நிகராக ஒருவருடன் தொடர்பு கொள்வதற்குப் பயன்படுகிறது.

இன்று இளையோர் மத்தியில் மிகப் பிரபலமான பழக்கமாக அல்லது வழக்காறாக இந்தக் குறுந்தகவல் அனுப்பும் வழக்கம் மாறிவருகிறது. குரல்வழித் தொடர்பைவிட குறுந்தகவல் தொடர்பு அதிக விருப்புக் குரியதாக வளர்ந்து வருவதை ஆய்வுகள் பல சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

தகவல் தொழில்நுட்பத்துறையில் மிக விரைவாக வளர்ந்து வருகின்ற ஒரு நாடாக இந்தியா திகழ்கின்றது. இந்நாட்டில் மக்கள் தொகை மிக விரைவாக வளர்கின்றமை தொலைத்தொடர்பு வலையமைப்பு வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிகின்றது.

இந்தியாவில் செல்பேசி வளர்ச்சியை 2000 ஆண்டில் இருந்து இனங்காண முடியும். 2008 தரவுகளின்படி 245 மில்லியன் செல்பேசிகள் பாவனையில் உள்ளன. ஆண்டுக்கு 72 மில்லியன் செல்பேசிகள் புதிதாக இந்தத் தொகையுடன் சேர்ந்து கொள்கின்றன.

செல்பேசி என்ற பெயர் பிராந்திய ரீதியாக வெவ்வேறு பெயர்களுடன் அழைக்கப்படுகின்றது. 'Cell phone', 'Mobile phone', 'Hand phone' போன்ற பெயர்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளன. அமெரிக்காவில் 'Cell phone' என்ற பெயர் வழக்கில் இருப்பதையும் இந்தியாவில் கைபேசி (Hand phone)

என்ற பெயர் பொது வழக்கில் இருப்பதையும் காண முடிகிறது.

உயர் தொழில்நுட்ப வசதியுடைய செல்பேசிகள் குரல் ஒலியை மட்டும் பரிமாறிக் கொள்பவை அல்ல. அவை குறுந்தகவல்கள், வீடியோ, இசை, போட்டோ போன்றவற்றையும் பரிமாறிக்கொள்ளும் ஆற்றலுள்ளவையாக உள்ளன. மைக், கேமெரா, இன்டர்நெட் வசதிகள் இதற்குத் துணைபுரிகின்றன. சில நாடுகளில் குறிப்பாகத் தாய்வான், கொரியா நாடுகளில் செல்பேசிகள் 100 விழுக்காட்டிற்கும் மேல் மக்கள் மத்தியில் பிரபலமாகி இருக்கின்றன. ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செல்பேசிகளை வைத்திருப்பது அங்கு ஒன்றும் புதிதல்ல.

Cameron (2005) என்பவர் ஆஸ்திரேலிய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியில் நடத்திய ஆய்வு, அவர்கள் 100 விழுக்காடு செல்பேசிகளைக் கொண்டுள்ளதை உறுதி செய்கின்றது.

செல்பேசி எப்போதும் எம்மோடு இருக்கின்ற, எமது வாழ்வோடு இரண்டறக் கலந்திருக்கின்ற ஒரு பொருளாக இன்று மாறிவிட்டது.

வீட்டில் இருந்து வெளியேறும் போது செல்பேசி இல்லாமல் புறப்படமுடியாது. வீட்டுச் சாவி மற்றும் காசுப் பை என்பவற்றோடு செல்பேசியும் மறக்காமல் எடுத்துச் செல்லப்பட வேண்டிய மிக முக்கிய பொருளாக மாறிவிட்டது.

மனிதன் இன்று செல்பேசியை நம்பியே தனது ஞாபகங்களைச் சரிபார்த்துக் கொள்கிறார்கள். முக்கியமான தினங்களை நினைவூட்டிக் கொள்கிறான். ஒருவருடனான சந்திப்பையும் செல்பேசியே நினைவூட்டுகிறது. தொடர்பு விவரங்களுக்கும் செல்பேசியை நம்பியே இப்போது மனிதன் வாழ்கிறான்.

மனிதன் மெதுவாக செல்பேசி தொழில்நுட்பத்தைச் சார்ந்து வாழப் பழகிக் கொள்கிறான். உணர்வு ரீதி

யான, தனிப்பட்ட மற்றும் தொழில்சார் தகவல்களை செல்பேசியை நம்பியே பரிமாறிக் கொள்கிறான். பாதுகாப்பு தகவல்கள்கூட செல்பேசியை நம்பியே காணப்படுகின்றன. ஏ.டி.எம். அட்டையின் கடவுச்சொல்லை செல்பேசியில் பதிவு செய்து வைத்தே நினைவூட்டிக் கொள்கிறார்கள். இவ்வாறு பல்வேறு விடங்களுக்கும் செல்பேசியை நம்பி வாழவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பதை இனங்காண முடியும்.

இன்று செல்பேசிகளுக்கு 'சிக்னல்' கிடைக்காத பகுதியை கருப்புப் புள்ளி (Black spots) என்று அடையாளப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். அல்லது 'dead zones' - இறந்த பகுதியென்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

Levinson (2004) என்ற ஆய்வாளர் இப்படிக் குறிப்பிடுகின்றார், "சில தகவல் ஊடகங்களுக்குச் செல்பேசிப் பாவனையாளர்கள் அவசியம் தேவையாக உள்ளனர்". செல்பேசி, மக்கள் மத்தியில் தொடர்பு அற்ற நிலைமையை இல்லாது செய்வதாகவும் பாவனையாளரை வீட்டில் இருந்தும் அலுவலகத்தில் இருந்தும் இலகுவாக வெளியில் கொண்டு வந்து பரந்த உலகில் கால் பதிக்க விடுவதாகவும் அவர் மேலும் சொல்கிறார்.

இன்னுமொன்றையும் Levison குறிப்பிடுகின்றார், நடந்து

கொண்டே இன்னொருவருடன் பேசுகின்ற வாய்ப்பை செல்பேசி வழங்குகின்றது, நடந்து கொண்டே பேசுவதென்பது மனிதர்களுக்கு எப்போதும் விருப்பமான ஒன்று.

கையில் எடுத்துச் செல்லக் கூடிய மடிக் கணினி, இசை கேள் கருவி, வானொலி, கேமெரா, விளையாட்டு போன்ற அனைத்து வசதிகளையும் செல்பேசி தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றன.

2006இல் செல்பேசி உற்பத்தியாளர்களை நோக்கியா (Nokia) டிஜிட்டல் கேமெரா, MP3 இசைக்

தகவல்

நெருக்கடிப்படுத்தலின்

கே விதவா வளர்ச்சி

வருகின்ற ஒரு புலனா

நேர்ப்பு தகவல்கள்.

நேர்ப்புப் பக்கம்

நெருக்கடி கே விதவா

வளர்ச்சியை

நெருக்கடிநெருக்கடி

வளர்ச்சியை வளர்ச்சி க்கு

உயர் பரிசீலனை.

கருவிகளைக் கொண்ட செல்பேசிகளை உற்பத்தி செய்யும் மிகப் பெரிய வழங்குநராகத் திகழ்ந்திருக்கின்றது.

வளர்ந்த மற்றும் வளர்ந்து வருகின்ற நாடுகளில் இணையச் சேவையை செல்பேசிகளில் பெறும் வாய்ப்புள்ளது. தனிப்பட்ட கணினிகளில் இந்தச் சேவையைப் பெறுவதுடன் ஒப்பிடும்போது செல்பேசியில் இணைய இணைப்புப் பெறுவது அதிகரித்து வருகின்றது.

குறுந்தகவல் சேவை (SMS)

மிகக் குறைந்த செலவில் தொடர்பு கொள்ள மற்றும் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்கான வழியாக குறுந்தகவல் சேவை காணப்படுகின்றது. குறுந்தகவல் சேவை 160 எழுத்துக்களை ஆங்கிலத்தில் தட்டச்சு செய்து அனுப்பும் வசதி கொண்டது. வெறுமொழிகளில் இந்த எண்ணிக்கை குறைவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. பல நாடுகளில் குறுந்தகவல் அனுப்புதல் மிகக் குறைந்த செலவுக்குரியதாகவே காணப்படுகின்றது.

குறுந்தகவல்களை ஒரே தடவையில் அல்லது ஒரே நேரத்தில் பல செல்பேசிகளுக்கு அனுப்ப முடியும். அதேவேளை இணையத்திலும் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும்.

இன்று முக்கியமான தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் ஊடகமாக செல்பேசி காணப்படுகின்றது. CNN, BBC போன்ற செய்தி நிறுவனங்கள் தங்கள் சந்தாதாரருக்கு முக்கிய செய்திகளை குறுந்தகவல்களாக அனுப்பி வைக்கின்றன. இது பல ஊடகங்களால் உலகளாவிய ரீதியில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. பல தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் மற்றும் சமூக நிறுவனங்களும் தமது தகவல்களைக் குறுந்தகவல்களாகப் பரிமாறிக் கொள்கின்றன.

குறுந்தகவல்கள் ஊடக உண்மையான/ நம்பகத் தன்மையுள்ள தகவல்கள் பரிமாறப்படுவது போன்றே நம்பகத் தன்மையற்ற தகவல்கள் மற்றும் வதந்திகள் பரிமாறப்படுவதும் அதிகரித்து வருவதைக் காணமுடியும். கேலி அல்லது கிண்டல் செய்கின்ற தகவல்கள் மகிழ்வுக்குரிய தகவல்கள் ஒரு செல்

பேசியில் இருந்து இன்னொரு செல்பேசிக்கு அனுப்பப்படுவது அதிகரித்து வருவதையும் அவதானிக்கலாம். ஒரே தகவல் பலருக்குப் பரிமாறப்படுவது முக்கியமான குறுந்தகவல் பரிமாற்றமாகக் காணப்படுகின்றது.

இளையோரும் செல்பேசியும்

செல்பேசியை உபயோகப்படுத்துவது ஒரு சமூகப் பழக்கவழக்கமாகக் கருதப்படுகின்ற நிலைமை இன்று இளையோர் மத்தியில் அதிகரித்து வருகின்றது. பொது இடங்களில், சனக்கூட்டமான இடங்களில், நண்பர்கள் மத்தியில் செல்பேசியைக் காண்பிப்பது ஒரு உயர் சமூக அந்தஸ்து நிலையாக இளையோரால் கருதப்படுகின்றது.

இளையோர் குறுந்தகவல்களைத் தமது பெற்றோருடன் பகிர்ந்து கொள்வதைவிட அதிகமாகத் தமது நண்பர்களுடனேயே பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். நேருக்கு நேரான உரையாடல், செல்பேசி உரையாடல் என்பவற்றுக்கு இணையான இடத்தை இன்று இந்த குறுந்தகவல் பரிமாற்றம் பிடித்துக் கொண்டுள்ளது.

செல்பேசி உபயோகம் இன்று புதிய பழக்கவழக்கங்களையும் விழுமியங்களையும் உருவாக்கி வளர்த்து வருகின்றது.

சமூக வலையில் தம்மை இணைத்துக் கொள்வதற்கான ஒரு கருவியாக செல்பேசியை உபயோகிக்கிறார்கள். செல்பேசி இளம் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பான ஒரு சூழலை வழங்குவதாக Carroll (2002) தனது ஆய்வில் தெரிவித்திருக்கிறார்.

மேலும், செல்பேசி பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையிலான தொடர்பாடலை அதிகரிப்பதாக Mathews (2004) தனது ஆய்வில் தெரிவித்திருக்கிறார். Ben-teev (2005) தனது ஆய்வில் செல்பேசி மற்றும் குறுந்தகவல் பரிமாற்றம் என்பன மனோரதியப் பண்புமிக்க தொடர்பாடல்களை ஊக்குவிப்பதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

காதலர்கள் தங்கள் காதல் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும், வளர்ப்பதற்கும் செல்பேசியை ஒரு

முக்கிய ஊடகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். உரையாடல் மற்றும் குறுந்தகவல்கள் இதில் அதிகம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

செல்பேசி இடவேறுபாடுகளை இல்லாது செய்து, எப்போதும் எவ்வேளையிலும் உரையாடுவதற்கும் குறுந்தகவல்கள் பரிமாற்றத்திற்கும் வழிவிடுகிறது. இதனால் உறவுகளைப் பேணுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கின்றன. ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்வதற்கும் இது உதவுகிறது.

இளைஞர்கள் அதிகளவு பணத்தை செல்பேசிக்குப் பயன்படுத்த நேர்வதால் பண நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்குகிறார்கள். இதனைவிட மோட்டார் சைக்கிள் மற்றும் கார் ஓட்டும்போது செல்பேசி களைப் பயன்படுத்துகின்ற பழக்கம் இளைஞர்கள் மத்தியில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இது அபாயகரமான எதிர்மறையான விளைவுகளுக்கு நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும். Telstra (2004), Thomson (2005) ஆகியோரின் ஆய்வில் 75 விழுக்காடு இளம்வயது ஓட்டுநர்கள் தாம் வாகனம் ஓட்டும்போது செல்பேசியை உபயோகிப்பதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

தென்னாசிய கலாசாரம் வாய்மொழித் தொடர் பாடலை அதிகளவில் கொண்டுள்ளது. நேருக்கு நேரான உரையாடலை விரும்புகின்ற பழக்கத்தில் கொண்ட ஒரு தொடர்பாடல் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டது. இந்தப் பாரம்பரியம் செல்பேசி வருகையுடன் மாற்றத்துக்கு உட்பட்டு வருகின்றது. இந்தியா போன்ற வேகமாக வளர்ச்சி அடைந்துவரும் நாடுகளில் இளையோர் அதிகளவில் செல்பேசி உபயோகிப்பாளர்களாக காணப்படுகிறார்கள்.

செல்பேசி வைத்திருப்போர் எண்ணிக்கை இந்தியாவில் அதிகரித்து வருகின்றது. தற்போது, தமது தனிமையைப் போக்குவதற்காக பொது இடங்களிலும் பேருந்துகள் மற்றும் தொடருந்துகளிலும் பயணிக்கும் போது தமக்கு ஒரு துணையாக செல்பேசியைக் கருதிக் கொள்கிறார்கள். தனிமையைப் போக்குவதற்கு அருகில் உள்ளவருடன் உரையாடுவது என்ற நிலைமாறி செல்பேசியில் பாடல்கேட்டல், விளையாட்டுக்கள் எதையாவது விளையாடுதல்

அல்லது குறுந்தகவல்களை அனுப்புவதில் ஆர்வம் காட்டுகின்ற நிலைமை ஆசியக் கலாசாரத்தில் அதிகரித்து வருகின்றது எனலாம்.

இந்த அடிப்படையில் இந்தியாவில் வேகமாக வளர்ந்துவரும் பேருநகரங்களில் ஒன்றான சென்னை யில் அமைந்துள்ள சென்னைப் பல்கலைக்கழக தொடர்பியல் துறை மாணவர்கள் மத்தியில் ஆய்வொன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பாக செல்பேசி களுடாகக் குறுந்தகவல் அனுப்பும் பழக்கம் எவ்வாறு ஒரு சமூகப் பழக்கவழக்கமாகக் காணப்படுகின்றது என்பதை இந்த ஆய்வு ஆராய்கிறது.

ஆய்வு முறையியல்

ஒரு சமூக வழக்காகியிருக்கின்ற குறுந்தகவல் பரிமாற்றம் என்ற தலைப்பிலான இவ்வாய்வு, பண்பியல் ஆய்வு முறையுடாக மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

இதன் முக்கிய பிரச்சினைகளாக அடையாளம் காணப்படுவது, இளைஞர் மத்தியில் குறுந்தகவல் பரிமாற்றம் ஏன் அதிகரித்திருக்கின்றது, எதற்காக குறுந்தகவலை அவர்கள் விரும்புகிறார்கள், இதனால் ஏற்படுகின்ற பயன்கள் என்ன, எந்த விடயங்கள் குறுந்தகவல் பரிமாற்றத்தை ஊக்கப்படுத்துகின்றன போன்றனவாகும்.

பண்பியல் முறையிலான பகுப்பாய்வு எண்ணியல் பகுப்பாய்வு முறையில் இருந்து வேறுபட்டது. பண்பியல் முறை எப்போதும் ஏன்? என்ற வினாவுக்கு விடைகாண முற்படுகின்றது. திட்டவட்டமாக வரையறுக்கப்படாத தகவல்கள், நேர்காணல்கள், மின்அஞ்சல்கள், மதிப்பீட்டுப் படிவங்கள், படங்கள், வீடியோ போன்றவற்றை ஆய்வுக்கு உட்படுத்துவதை இந்த ஆய்வுமுறை உள்ளடக்கி உள்ளது. இது இலக்கங்களையோ தரவுகளையோ நம்பியிருப்பதில்லை. எண்ணியல் ஆய்வு முறையிலேயே இவை அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பண்பியல் ஆய்வு மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், விழுமியங்கள், விருப்பங்கள், அணுகுமுறைகள், வாழ்க்கை முறைகள் என்பவற்றையும் தனது ஆய்வின் போது சேர்த்துக் கொள்ளும்.

இலக்குக் குழு கலந்துரையாடல்

ஒரே வகையான அனுபவங்கள் மற்றும் பின்புலங்களுடன் உள்ளவர்களை ஒரு குறிப்பிட்ட தலைப்பின் கீழ் உரையாடுவதற்காக ஒன்றிணைத்தவை இலக்குக் குழுக் கலந்துரையாடல் எனக் கருத முடியும். இந்த இலக்குக் குழு ஆண், பெண் பிரதிநிதித்துவத்தையும் வெவ்வேறு வயதுக் குழுவின் ரையும் உள்ளடக்கிய தனித்துவமான குழுவாக அமைந்திருப்பது சிறப்பானதாகும்.

நெல்லை மாவட்டம் வடக்கு
நெல்லை மாவட்டம்
நெல்லை மாவட்டம். நெல்லை மாவட்டம்
நெல்லை மாவட்டம் வடக்கு
நெல்லை மாவட்டம் வடக்கு
நெல்லை மாவட்டம் வடக்கு
நெல்லை மாவட்டம் வடக்கு
நெல்லை மாவட்டம் வடக்கு
நெல்லை மாவட்டம் வடக்கு

இலக்குக் குழு கலந்துரையாடலினால் ஏற்படக்கூடிய அனுபவமாகப் பின்வருவனவற்றைக் கருதிக் கொள்ள முடியும்.

1. பல்வேறு வகையான கருத்துக்களையும் அபிப்பிராயங்களையும் ஒரு குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.
2. ஒரு விடயம் தொடர்பான உள்ளூர் நிலைப்பட்ட பல்வேறு பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பை வழங்குகின்றது.
3. தரவுகள் தொடர்பான அர்த்தப்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது.

இலக்குக் குழுக் கலந்துரையாடலில் செவிமடுத்தல், ஆழ்மன நினைவுகளைத் தூண்டி உரையாடல்

செய்தல் எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளத் தூண்டுதல் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளத் தூண்டுதல் போன்றன நடைபெறும்.

இதற்கு, குழு அங்கத்தவர்கள் தமக்கு வசதியான ஒரு பொதுத் தொடர்பாடல் மொழியைக் கண்டு கொள்ள வேண்டும். தங்களது தாய்மொழி, அல்லது உள்ளூர் மொழியைப் பயன்படுத்துவது பயனுள்ளதாக அமையும். தலைப்புக்கு ஏற்ற பொருத்தமான குழுவைத் தெரிவு செய்தல் இலக்குக் குழுக் கலந்துரையாடல் வெற்றி பெற உதவும்.

இந்த ஆய்வுக்காக சென்னைப் பல்கலைக்கழத்தின் தொடர்பியல் துறை சார்ந்த 22 இளைஞர்கள் 21 - 31 வயதுக்கு இடைப்பட்டோர் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். மூன்று குழுக்களாக இந்தக் கலந்துரையாடல் நடைபெற்றது. ஒரு குழுவில் எட்டு அங்கத்தவர்களும் மற்றொரு குழுவில் ஆறு அங்கத்தவர்களும் காணப்பட்டனர்.

தொடர்பாடலுக்கான மொழியாகத் தமிழ் மொழி பயன்படுத்தப்பட்டது. இது உணர்வுகளையும் தகவல்களையும் வெளிப்படுத்த குழு அங்கத்தவர்களுக்கு வசதியாக இருந்தது.

கலந்துரையாடல் மூன்று பிரதான தலைப்புக்களில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது.

1. செல்பேசி உபயோகம்
2. குறுந்தகவல் பயன்பாடு
3. குறுந்தகவல் பயன்பாட்டினால் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள்

ஒவ்வொரு தலைப்புக்களின் கீழும் ஏலவே திட்டமிடப்பட்ட கேள்விகளில் இருந்து கலந்துரையாடல் ஆரம்பமாகி பின் புத்தாக்கப் படிமுறை ஊடாக வளர்ந்து சென்றது. கலந்துரையாடல் பதிவு செய்யப்பட்டு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது.

மாணவர்களின் செல்பேசி உபயோகம்

சென்னை போன்ற மிக வேகமாக வளர்ந்து வரும் பெரு நகரங்களில் செல்பேசி முக்கியமான தொடர்பாடல் சாதனமாக விளங்குகிறது. இளைஞர்கள்

மத்தியில் ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி செல்பேசிப் பாவனை அதிகரித்து வருவது மாணவர்களால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

செல்பேசி மாணவர்கள் தம் சக தோழர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு உதவுவதோடு, சமூக வலையமைப்பில் தம்மை இணைத்துக் கொள்வதற்கும் உதவுகிறது. மாணவிகள் தாம் பயணம் செய்யும் போதும் வீட்டில் இருந்து தொலை தூரத்தில் இருக்கும் போதும் மற்றும் அவசரகால நிலைமைகளிலும் பெற்றோருடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு செல்பேசி உதவுவதாகக் குறிப்பிட்டனர். செல்பேசி வைத்திருப்பது தமக்குப் பாதுகாப்பு உணர்வைத் தருவதாகவும் குறிப்பிட்டனர்.

கலந்துரையாடலில் கலந்துகொண்ட ஆண்கள் தாம் பெற்றோருடன் தொடர்பு கொள்வதற்காகவே செல்பேசியை வாங்கியதாகவும் ஆனால், பெற்றோருடன் தொடர்புகொள்ள செல்பேசியைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இவர்கள் அதிகமாகத் தமது பாலிய நண்பர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்காகவே செல்பேசிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மாதாந்தம் 100 - 500 ரூபா வரையில் இதற்காகச் செலவிடுகிறார்கள்.

ஆய்வில் பங்கு கொண்ட அனைவரும் செல்பேசிகளைத் தாம் இசைப்பாடல்களைக் கேட்பதற்காகவே அதிகம் பயன்படுத்துவதாகவும் அதற்கடுத்து குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனைக்குப் பயன்படுத்துவதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். வீடியோ, மற்றும் ஆடியோ புதிவுகளுக்கு செல்பேசிகளைப் பயன்படுத்துவது மிகவும் அரிது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

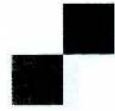
செல்பேசி மிக இலகுவாக எந்தவொரு இடத்திலிருந்தும் தொடர்புகொள்ள உதவுவதால் பல்கலைக்கழக செயற்பாடுகள் தொடர்பாக உடனடிக்குடன் தொடர்புகொள்ள உதவுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அதிநவீன செல்பேசியைக் கையில் வைத்திருந்தல் Headphone அணிந்து இசைப்பாடல் கேட்டல் என்பன பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு செயற்பாடாகவும் பழக்கமாகவும் கருதப்படுகின்றது. இது தமது அந்தஸ்து நிலையை அதிகரிப்பதாகவும்

மாணவர்கள் எண்ணிக்கொள்கிறார்கள். ஆய்வில் பங்குகொண்ட மாணவர்கள் முற்பணம் செலுத்திப் பெற்றுக் கொள்ளும் செல்பேசி இணைப்புக்களை வைத்துள்ளனர். Aircel, Airtel, Vodafone ஆகிய செல்பேசி சேவைகளை மாணவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். முற்பணம் (Prepaid) செலுத்திய சேவைகளில் குறைந்த செலவு அழைப்புக்களுக்காக Cost cutter என்ற சலுகையை மாணவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள். இந்தச் சலுகைச் சேவையைப் பயன்படுத்துவதால் மாணவர்களால் நாளொன்றுக்கு 750 குறுந்தகவல்களை இலவசமாகப் பயன்படுத்த முடிகிறது.

மாணவர்கள் குறுந்தகவல்
அனுப்புவதைத் தவிர ஒரு அட்டயானை
படிக்கலாம். கொண்டு வந்து
பார்க்கலாம். இது
அடிமையின்மீதுள்ள நன்றி
கேட்டுவது. உடனடியாக
இல்லாமல்வந்து குறிப்பிட்டார்கள்.
'அடிமையின்' என்பதைப் பற்றி
உருத்து நினைவில் நினைத்து
பார்க்கலாம்.

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் குறுந்தகவல் சேவையை பல்வேறு தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். தகவல் பரிமாற்றத்திற்கு, நண்பர்கள் மற்றும் உறவினர்களுடன் தொடர்பாடுவதற்கு, உதவி கோருவதற்கு, தனிமையைப் போக்குவதற்கு அல்லது பொழுதைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு மற்றும் மகிழ்விப்புக்கு என்று பல்வேறு தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஒரு சில மாணவர்கள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்ற குறுந்தகவல் சேவையைப் பயன்படுத்த வேண்டுமே என்பதற்காகவே குறுந்தகவல்களை அனுப்புகிறார்கள்.

விரிவுரைகள் சலிப்பூட்டுகின்ற போது குறுந்தகவல் அனுப்பும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளதாகவும், கருத்தரங்குகள், கூட்டங்களுக்கு விரிவுரையாளர்களால் கட்டாயப்படுத்தி அனுப்பப்படுகின்ற போது ஆர்வமில்லாத கருத்தரங்குகள், கூட்டங்களில் தமக்கு எப்போதும் ஆறுதல் தருவதாக இருப்பது குறுந்தகவல் பரிமாற்றம் தான் என்றும் மாணவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

பேருந்து மற்றும் தொருந்தில் பயணிக்கும் போது தனிமையைப் போக்குவதற்கு நண்பர்களுடன் குறுந்தகவல் சேவையூடாகத் தொடர்பு கொண்டு தனிமையைப் போக்கிக் கொள்வதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டது.

பல்கலைக்கழக மாணவர் மத்தியில் குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனை ஒரு வகையான களிப்பூட்டல் நடவடிக்கையாகவே காணப்படுகிறது. ஆய்வில் கலந்து கொண்ட இரண்டு மாணவர்கள் தாம் நாளாந்தம் 150 - 200 வரையான குறுந்தகவல்களை அனுப்புகின்றனர் எனக் குறிப்பிட்டார்கள். இவர்கள் தாம் இலவசமாகத் தரப்படுகின்ற குறுந்தகவல்களைப் பயன்படுத்த முயல்வதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இதே வேளை இலவச குறுந்தகவல் அனுப்பும் சேவை பற்றி அறிந்திருக்காமலும் இரண்டு மாணவர்கள் இருந்தார்கள்.

பெரியவர்களின் பொன்மொழிகள், அறிவுரைகள் மற்றும் மகிழ்வளிப்புச் செய்திகள், கேலி அல்லது கிண்டல் செய்யும் குறுந்தகவல்கள் மாணவர்கள் மத்தியில் உலா வருகின்றன. இவ்வாறானதொரு செய்தியை ஒருவர் பெற்றுக் கொண்டால் அது அவரது விருப்புக்குரியதாக இருந்தால் அதனை தனது செல்பேசியில் சேமித்து வைப்பதோடு தனது நண்பர்களுக்கும் அனுப்பி வைக்கிறார்.

மாணவர்கள் குறுந்தகவல் அனுப்புவதைத் தமது ஒரு கட்டாயமான பழக்கமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அடிமையாகிறீர்களா என்று கேட்டபோது, உடனடியாக இல்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். 'அடிமையாதல்' என்பதைப் பெரிய கருத்து நிலையில் நிறுத்திப் பார்க்கிறார்கள். தாம் குறுந்தகவல்களை அனுப்பும் பழக்கத்திற்கு அடிமை

யாகிறோம் என்பதை மறுதலிக்கிறார்கள். குறுந்தகவல் சேவையை அதிகம் பயன்படுத்துபவர்களாகக் காதலர்கள் காணப்படுகிறார்கள். இவர்கள் செல்பேசி உரையாடலையும் குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனையையும் அதிகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

ஆய்வில் பங்குபற்றிய ஒரு மாணவன் தனது காதலை குறுந்தகவல் சேவையூடாகவே தெரிவித்தான் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தான். காதலியைத் தொலைபேசியில் அழைக்கும் போது அவர் உடனடியாகப் பதில் தராவிட்டால் 'Voice message' அனுப்பத்தான் பிரியப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டான்.

குறுந்தகவல் வாய் மொழி உரையாடல் மூலம் தெரிவிக்க முடியாமல் அல்லது தடையாக உள்ள விடயங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு உதவுவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டது. எப்போதும் 'Sorry message' அனுப்புவதற்கும் குறுந்தகவல்கள் துணைபுரிகின்றன.

குறிப்பாக நேரடியான உரையாடல் தோற்றுப் போகின்ற போது அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதற்குக் குறுந்தகவல் சேவை பெரிதும் துணை புரிகின்றது. மனித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று உரையாடல் மூலம் சொல்வதற்குச் சங்கடமாக இருக்கின்ற அதேவேளை, குறுந்தகவல்களாக 'மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்வது இலகுவாக உள்ளதாகவும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

அதேவேளை, குறுந்தகவல் நேரடி உரையாடலுக்கு எப்போதும் இணையாக முடியாது என்றும், சில சந்தர்ப்பங்களில் குறுந்தகவல்கள் தவறான அத்தத்துடன் புரிந்து கொள்ளப்படுகின்றன என்றும், தனி நபர் தொடர்பாடலுக்குள் அவை பிரச்சினைகளை உருவாக்கி விடுகின்றன என்றும் அய்வில் பங்கு கொண்டோர் சுட்டிக்காட்டி இருந்தனர். உணர்வு ரீதியாகத் தொடர்பு கொள்வதற்கு குறுந்தகவல்கள் ஏற்புடையவை அல்ல என்பதும் குறிப்பிடப்பட்டது.

எனது அவதானத்தில் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் சிலர் குறுந்தகவல்களை மிக விரைவாக தட்டச்சு செய்யும் வழக்கமுடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். எழுத்துக்களைப் பார்க்காது இரண்டு கை விரல்களாலும் விரைவாகத் தட்டச்சு செய்வதைப்

பார்க்க முடிகிறது. இது ஒரு தனியான சிறப்புத் திறனாக நோக்கப்படவல்லது.

நண்பர்களுக்கிடையிலான குறுந்தகவல்கள் எப்போதும் How are you? என்றே ஆரம்பமாகின்றன. இதன் பின் அதற்கான பதிலில் இருந்து உரையாடல் தொடங்குகிறது.

மாணவர்கள் குறுந்தகவல்களை அனுப்புவதற்கு ஆங்கில எழுத்துக்களையே பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆங்கில எழுத்துக்களைப் பிரயோகித்து ஆங்கிலச் சொற்களைத் தட்டச்சு செய்கின்ற அதேவேளை தமிழ்ச் சொற்களையும் தட்டச்சு செய்கிறார்கள்.

குறுந்தகவல்களை சில மாணவர்கள் கலந்துரையாடலில் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். சொற்கள் புதியதொரு குறுகிய வடிவில் அச்சடிக்கப்பட்டிருந்ததை அவதானிக்க முடிந்தது. தமது நேரத்தையும் சக்தியையும் விரையமாக்காமல் இருப்பதற்காக இவ்வாறு மிகக் குறுகிய வடிவத்தைத் தாம் பயன்படுத்துவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த வகையான குறுந்தகவல்கள் மாணவர்கள் அல்லது இளையோர் மத்தியில் இலகுவில் புரிந்துகொள்ளும் ஏதுநிலை காணப்படுகிறது. சாதாரணமாக How என்பதை Hw என்றும் you என்பதை U என்றும் குறிக்கிறார்கள்.

guys 2mrw v hv என்ற தொடரின் விரிவு guys tomorrow we have என்று அமையும். இந்தக் குறுக்க வடிவ செய்திகள் மாணவர்கள் மத்தியில் பரிமாறப்படுகின்றன.

ஆங்கில எழுத்துக்களில் தமிழ் சொற்கள் அச்சிடப்படுகின்றன. அதற்கான உதாரணமாக இதனைப் பார்க்கலாம்.

“Unnai athigmaga
santhosa paduthum

ithayathirku....

unnai azha

vaikavum urimai undi

so don't mis take ur lovable ones

அதாவது,

“உன்னை அதிகமாக

சந்தோஷப் படுத்தும்

இதயத்திற்கு

உன்னை அழ

வைக்கும் உரிமையும் உண்டு”

ஒரு குறுந்தகவலில் ஆங்கில சொற்றொடரும் தமிழ் சொற்றொடரும் அமைத்திருப்பதையும் காணலாம்.

மேலேயுள்ள குறுந்தகவல் அதற்கான சிறந்த உதாரணமாகும். ஆங்கில எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி தமது சொந்தம் மொழி சொற்றொடர்களைத் தட்டச்சு செய்யும் வழக்கம் இந்தியாவில் ஏனைய மாநில மொழிப் பயன்பாட்டாளர்கள் மத்தியிலும் காணப்படுகின்றது.

செல்பேசி குறுந்தகவல் சேவை புதிய தொடர்பாடல் மொழியை சிருஷ்டித்திருக்கிறது என்பதையும் இங்கு நோக்கலாம்.

குறுந்தகவல் பயன்பாட்டில் ஏற்பட்ட அனுவவங்கள்

ஆய்வில் பாங்குகொண்ட மாணவர் ஒருவர் தான் தனது காதலி

அனுப்பிய 58 குறுந்தகவல்களைத் தனது செல்பேசியில் சேகரித்து வைத்திருப்பதாகவும் அதற்கு மேல் தனது செல்பேசியில் குறுந்தகவல்களை சேமித்து வைக்க முடியவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். குறுந்தகவல்கள் உணர்வு ரீதியான தொடர்புகளைக் கொண்டவை அதனைச் சேமித்து பாதுகாத்து வைப்பதில் இந்த ஈடுபாட்டைக் காண முடியும்.

அன்புடன் அன்புடன்
கொண்டேன் அன்புடன்
நெருங்கியவர்களுக்கு
உன் படிவத்தை உருவாக்கி
வருகின்றேன். மாணவர்கள்
கொண்டேன் பாவனை அன்புடன்
அன்புடன் பயன்படுத்தி
கொண்டேன் அன்புடன்
நெருங்கியவர்களுக்கு
உன் படிவத்தை உருவாக்கி
வருகின்றேன்.

மேலும், குறுந்தகவல்கள் எப்போதும் ஒருவர் இன்னொருவர் மீது அக்கறையாக இருக்கிறார் என்கிற உணர்வை வழங்குகின்றன. நட்பை உருவாக்குவதற்கும் அதனை வளர்த்துச் செல்வதற்கும் உதவுகிறது. பெண்கள் தம் செல்பேசிகள் மற்றும் குறுந்தகவல்கள் பாதுகாப்பு உணர்வை வழங்குவதாகக் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

சில குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனைகள் உறவுகள் இடையில் விரிசலை ஏற்படுத்தியதையும் ஆய்வில் பங்குகொண்டோர் சுட்டிக்காட்டினர். மேலும் அதிகமான சந்தர்ப்பங்களில் குறுந்தகவல்கள் தனிமையைப் போக்குவதற்கான ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டினர்.

மேலே குறிப்பிட்ட சாதனமான விளைவுகள் மற்றும் அனுபவங்களோடு எதிர்மறையான அனுபவங்களையும் தாம் பெற்றுக் கொண்டதாக மாணவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அறிமுகமில்லாதவர்கள் குறுந்தகவல்களை அனுப்புவதாகவும் அதில் சில மிக மோசமாக பாலியல் வார்த்தைகள் நிறைந்ததாகக் காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிட்டனர்.

முன் அறிமுகமில்லாத தொலைபேசி இலக்கங்களில் இருந்து வருகின்ற குறுந்தகவல்களை பெண்கள் உடனடியாக நிராகரித்து பதிலளிப்பதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், ஆண்கள் எந்தவொரு குறுந்தகவலும் அறிமுகமில்லாத செல்பேசியில் இருந்து வந்தாலும் பதிலளித்து பதிலை எதிர்பார்த்து மிகையார்வம் கொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இருந்தாலும் அந்தத் தொடர்பாடலை ஏதோவொரு கட்டத்தில் இடைநிறுத்த வேண்டிய அல்லது அறுத்து விடவேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்படுகிறது.

குறுந்தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்டதும் அதன் முக்கியத்துவம் கருதி உடன் பதில் அளிக்கின்ற சூழல் ஏற்படுவதாகவும் எப்போதும் குறுந்தகவல்களுக்கு உடனடியாக பதிலளிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. எப்போது நேரம் கிடைக்கிறதோ அப்போது பதிலளிக்க முடி

வது இதன் அனுசூலமான அனுபவமாக இருக்கிறது. அதேவேளை குறுந்தகவல்களை விரும்பிய நேரத்தில் வாசிக்க முடிவது சாதகமான நிலைமை.

ஒரு கட்டத்தில் இருக்கின்றபோது கைத்தொலைபேசிக்கு அழைப்பு ஒன்று வரும் பட்சத்தில் உடனடியாகப் பதிலளிக்க முடியாது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தொடர்பை இடைநிறுத்தி குறுந்தகவலில் நான் எங்கே இருக்கிறேன், எப்போது தொடர்பு கொள்வேன் என்பதைத் தெரிவித்த அனுபவம் அதிகமாக எல்லா பங்குபற்றுனர்களுக்கும் உண்டென்பதை உறுதி செய்தனர்.

முடிவாக....

குறுந்தகவல் பரிமாற்றம் செல்பேசியின் ஒரு செயல்நிலையாகும். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பிரதானமாக குறுந்தகவல் தொடர்பாடலையே அதிகமாக விரும்புகிறார்கள். நண்பர்களுடன் தொடர்புகொள்ள இதனைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

குறுந்தகவல் அனுப்புதல் இளைஞர்கள் மத்தியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு சமூக பழக்கமாக உருவாகி வருகின்றது. கைத்தொலைபேசி அழைப்புக்களுக்கு பதிலிறுப்பது போன்று உடனடியாகப் பதிலிறுக்கத் தேவையில்லை. குறுந்தகவல்களைச் சேமித்து வைத்துப் பின்னர் பார்க்கும் வாய்ப்பு உள்ளதால் உடன் பதிலிறுக்கத் தேவையில்லை.

மாணவர்கள் செல்பேசியைத் தமது பெற்றோருடன் தொடர்பு கொள்வதற்காகவே வாங்கியிருந்தார்கள். ஆனால், பெற்றோருடன் தொடர்பு கொள்வதைவிட அதிகமாக நண்பர்களுடனேயே தொடர்பு கொள்கிறார்கள்.

செல்பேசிப் பாவனை பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்

ஆர்த்தவன் பரிவர்த்தனை செல்பேசிப் பேசும் பேசும் பேசும்
 உறவாடல் அன்பு செல்பேசி உறவாடல் பூங்கு இணையாகக்
 உருவாடல் முடியாது. இருப்பினும், ஆர்த்தவன் பரிவர்த்தனை
 தொடர் பாலுக்கான அன்புதொடு உருவியே.

மத்தியில் அதிகரிப்பதற்கு அதன் எளிமை மற்றும் இலகுவான தன்மையே காரணமாகிறது. எப்போதும், எந்த இடத்திலும் பயன்படுத்த முடிவதும் இதற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றன.

மாணவர்களின் செல்பேசிப் பாவனை மற்றும் குறுந்தகவல் பயன்பாடு என்பது தமது சமூக அந்தஸ்து நிலையை உயர்த்துவதற்கானதாகவே காணப்படுகின்றது.

பெண்களுக்கு குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனை பாதுகாப்பான சூழலை வழங்கியிருக்கிறது. தமது பெற்றோர் மற்றும் பாதுகாவலருடன் அவசர நிலைமகளில் தொடர்பு கொண்டு தகவலைப் பரிமாற உதவுகிறது.

குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனைக்கான தொடர்புகொள் மொழியொன்று விருத்தியாகின்றது. இது அதிகமாக இளைஞர்கள் மத்தியில் புரிதலுக்குரிய ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

இளைஞர்கள், சமூக வலையமைப்பில் தம்மை இணைத்துக் கொள்வதற்கும் நட்பைப் பேணுவதற்கும் செல்பேசி மற்றும் குறுந்தகவல் சேவை பயன்படுகின்றது.

இளைஞர்கள் மத்தியில் மற்றுமொரு வழக்கமாகக் காணப்படுவது 'missed call' இது தனது செல்பேசியில் அழைப்புக்காகப் போதிய பணம் இல்லாத போது நண்பனுக்கு 'எனக்கு அழைப்பு ஏற்படுத்து' என்று குறிப்பால் உணர்த்துவதாகும்.

இலவசமான குறுந்தகவல் சேவை இளைஞர்கள் குறுந்தகவல் அனுப்புவதை ஊக்கப்படுத்துகின்றது.

Forwarded message இளைஞர்கள் மத்தியில் பரிமாறப்படும் அதிகமான குறுந்தகவல்களாக இருக்கின்றன.

இளைஞர்கள் தமக்குக் கிடைக்கின்ற ஓய்வு நேரத்தைச் செலவிடுவதற்காக குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனையை மேற்கொள்கிறார்கள். மன ஆறுதல் அல்லது மனவிடுப்பு செயல்முறையாகவும் இதனைக் கொள்ள முடியும்.

ஆங்கில எழுத்துக்களால் தமது பேச்சுமொழி வார்த்தைகளை அச்சிட்டு நண்பர்களுக்கு அனுப்புகின்ற வழக்கத்தையே இளைஞர்கள் அதிகமாகத் தமது வழக்காகக் கொண்டுள்ளார்கள்.

இலவச குறுந்தகவல் இளைஞர்களை அதற்கு அடிமைப்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கின்றது. இளைஞர்கள் தமது அதிகமான நேரத்தை குறுந்தகவல் அனுப்புவதற்குச் செலவிடுகிறார்கள்.

குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனை எப்போதும் நேருக்கு நேரான உரையாடல் மற்றும் செல்பேசி உரையாடலுக்கு இணையாகக் கருதப்பட முடியாதது.

இருப்பினும், குறுந்தகவல் பரிவர்த்தனை தொடர்பாடலுக்கான நல்லதொரு கருவியாகவே நோக்கப்படவேண்டும். தகவல் பரிமாற்றத்திற்கும் அது உதவுகின்றது.

இன்று, குறுந்தகவல் பரிமாற்றம் இளையோர் மத்தியில் ஒரு சடங்காகவே வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது.

தமிழ் ஊடகங்களின் நம்பகத்தன்மை

க.சுமாரதாஸன்

சுதந்திர ஊடகவியலாளர்
இலங்கை

நடுநிலையான கருத்துக்களை வெளியிடும் ஊடகம், மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கும் இடம் கொடுத்து நாட்டின் ஜனநாயகத்தை நிலை நிறுத்தும் முக்கிய கடமையை செய்கின்றது. தமிழகத்தில் மிதமிஞ்சிய விளம்பரங்கள் பத்திரிகைகளின் வரவேற்புப் பகுதியாகிய முதல் பக்கத்தையே நிரப்பிவிட்டுள்ள காட்சி பணம் ஊடக அறவியல் மீது செலுத்தும் தாக்கத்தை உணர வைக்கிறது.

ஆசிய நாடுகளிடையே ஒப்பீட்டளவில் தொழில்நுட்ப ரீதியில் பெருமளவில் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ள இந்திய ஊடகங்களில் கருத்துச் சுதந்திரம் நிறையவே உள்ளது. ஆனால் அதனை சில காரணங்களுக்காக அடகுவைக்கும் நிலை காணப்படுவது கவலைக்குரியது.

பத்திரிகைகளைப் பொறுத்த வரையில் மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் அவற்றின் மீதான நம்பகத் தன்மை மிக மிக முக்கியமானது. எந்த ஒரு பத்திரிகையினது விற்பனையும் அதன் மீது மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பகத்தன்மையின் அடிப்படையிலானது எனப் பேராசிரியர் க.சிவத்தம்பி கூறுவார். நம்பகத்தன்மையை ஏற்படுத்துவதற்கு அர்ப்பணிப்பு மிக்க நீண்ட காலச் சேவை தேவை எனவும் அவர் வலியுறுத்துவார்.

ஒரு பத்திரிகையை மக்கள் நம்பி விட்டார்கள் எனில், அதனை இலகுவில் மாற்றிவிட முடியாது. மிக நீண்ட காலத்திற்கு அது மாற்ற முடியாத, அசைக்க முடியாத பலமாக அந்தப் பத்திரிகைக்கு இருக்கும். அதேசமயம், வாசகர்கள் மத்தியில் நம்பகத்தன்மையை இழக்கும் பத்திரிகை தனது சந்தாதாரர்களை உடனடியாக இழக்கும்.

தமிழகத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் மீது மக்களின் நம்பகத்தன்மை எப்படி இருக்கின்றது என்பதைப் பற்றிய என்னுடைய கடந்த கால அவதானிப்புக்களையும் மக்களின் கருத்துக்களையும் இங்கு சிறு பொட்டலமாகக் கின்றேன்.

சமுதாயத்தில் ஊடகத்தின் மீதான நம்பிக்கை

எந்தக் காலத்திலும் ஊடகமானது மக்களிடையே உண்மைத் தகவல்களை மாத்திரம் வெளியிடுபவைகளாக இருந்ததில்லை. அவரை சார்பு நிலைப்பட்டே பணியாற்றி உள்ளன. எனினும் வெளியிடப்படும்

செய்தியின் நம்பகத் தன்மை முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு வரி செய்தியானாலும் அதனை உறுதிப்படுத்த வேண்டிய கட்டாய கடமை செய்தி நிறுவனங்களுக்கு உள்ளன.

ஒரு நல்ல செய்தி நிறுவனம் செய்திகளை, தகவல்களை, உறுதிப்படுத்துவதிலேயே அதிக செலவுகளை மேற்கொள்கிறது. செய்தி முகவர் ஸ்தாபனங்கள் குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு ஒரு செய்தியாளனையோ படப்பிடிப்பாளர் உள்ளிட்ட செய்திக் குழுவையோ அனுப்பி செய்திகளை உறுதிப்படுத்தவும் உடனுக்குடன் தகவல்களை வெளியிடவும் பாரிய செலவுகளை செய்கின்றன.

அலைபேசியின் (செல்பேசி) குறுந்தகவல் பறிமாற்றத்திலிருந்து இணையதள வசதி வரை வளர்ச்சி அடைந்த இன்றைய காலத்தில் நம்பகத்தன்மை தொடர்பான ஆய்வுகள் உலகளாவிய ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டு பொதுவான முறைகள் அமல்படுத்தப்பட வேண்டிய கால கட்டமாக மாறியுள்ளது. இந்தியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளிலும் ஊடகம் தொடர்பான புதிய சட்ட திருத்தங்களுக்கு இதுவும் ஒரு காரணம். ஏனெனில், தனிநபர் ஒருவர் மீது கூட படுமோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும், அவமரியாதை ஏற்படுத்தும் செய்திகள் தொடர்பாகக் கேள்விப்பட்டு வருகின்றோம்.

நவீன காலத்தில் நம்பகத்தன்மை மீது தாக்கம் செலுத்தும் காரணிகள் மிக நூதனமாக செயல்படுகின்றன. தனிமனித பண்பு, நிறுவனக்கொள்கை, சமூதாயக் கொள்கை, இனம், நாடு என்பவற்றிற்கு மேலாக கட்சி, ஆயுத அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் பணம் காட்டி உண்மையை மேவுதல் என்பனவும் ஊடகங்கள் மீது தாக்கத்தை செலுத்துகின்றன.

செய்திப் பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக் காட்சி நிலையங்கள் மற்றும் இணையதளங்கள் போன்றவற்றுடன் ஏனைய சஞ்சிகைகள், நாவல்கள் மற்றும் வரலாற்று எழுத்தாளர்கள், ஆவணத் தயாரிப்பாளர்கள், சினிமாத்துறை சார்ந்தோர் ஆகியோர் உள்ளிட்ட யாவருமே நம்பகத்தன்மையை இறுக்கமாக கைப்பற்றியிருக்க வேண்டியவர்களே. வெளிப்பார்வைக்கு உண்மையாகவே தோன்றும் ஊடகங்களை சற்று

ஆழமாக நோக்கினால் வேறு பல உண்மைகளும் வெளிவரும். பரந்துப்பட்ட தகவல்களை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக அறிந்து கொள்ளும் தன்மை / சக்தி சாதாரண மக்களுக்கு கிடையாது. தமது பகுதியில் நிகழ்ந்த சம்பவம் ஒன்று தொடர்பாக ஆர்வமுடன் ஊடகங்களில் வரும் செய்திகளை எதிர்பார்த்து அச் செய்திகளை தேடித்தேடி ஆர்வத்துடன் அறிவர்.

குறிப்பிட்ட அப்பகுதி சம்பந்தமாக ஒரு தகவல் தானும் மாறுபடினும் அத்தகவல் பற்றியே பெரிதும் தூக்கிப் பிடிப்பார். எனவேதான் தகவல்களை உறுதிப்படுத்துவது என்பதில் ஒரு செய்தி நிறுவனம் குறியாக உள்ளது. இவ்வாறு தூக்கி பிடிக்கும் செயலானது குறிப்பிட்ட தகவல் மீதுள்ள நம்பிக்கையினத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. குறிப்பிட்ட பகுதியில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தை எப்பொழுதுமே உதாரணம் காட்டி "நம்கண்ணால் கண்டவற்றையே இப்படி மாற்றி செய்தி வெளியிட்டார்கள். அதேபோல ஒவ்வொரு செய்தியும் எப்படிக் கொடுக்க தெரியும்" என்ற மனக்கருத்தை உருவாக்கிவிடும். அந்த நிமிடத்திலிருந்து நம்பகத்தன்மை அடிப்படுகின்றது.

மக்களின் கண்களாக, காதுகளாக உள்ள ஊடகங்கள் மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து உண்மைத் தகவல்களை வெளியிடுவது அவற்றின் பொறுப்பும் கடமையுமாகும். முரண்பாடுத் தகவல்களை வெளியிடும் போது முரண்பாட்டாளர்களின் நியாயமான கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளித்து வெளிக்கொணர்வதும் ஊடகத்தின் கடமை.

நம்பகத்தன்மையை சிதைக்கும் சக்திகள்

இந்திய ஊடகங்களை பொறுத்தமட்டில் பத்திரிகை நிறுவனங்களாயினும் சரி, வானொலி தொலைக் காட்சி நிலையங்கள் ஆயினும் பெரும்பாலான ஊடகங்கள் அரசியல் கட்சி சார்ந்ததாகவே இருக்கின்றன. அவை செய்திகளை சுதந்திரமாக வெளியிடுகின்றன. ஆனால், வெளியிடப்படும் தகவல்கள் உண்மையானவைகளாய் இருப்பினும் அதில் எவ்வளவு தூய்மை உள்ளது என்பதை சற்றுக் கவனித்தாலே புரிந்து விடும்.

தாம் சார்ந்திருக்கும் அரசியல் கருத்துக்களுக்குச் சாதகமான முறையில் தகவல்களை உலாவ விடு

EXEPSS போன்ற பத்திரிகைகள் இன்னும் மக்களிடையே நம்பிக்கைக்குரிய பத்திரிகைகளாக இருப்பதுடன். அவையும் நம்பகத்தன்மையை கடைபிடித்து வருகின்றன என்றார் ஜி.முருகேசு.

தமிழக ஊடகங்கள் தொடர்பான மக்களின் கருத்துக்கள்

ஊடகங்களின் நம்பகத்தன்மை தொடர்பாக ஒரு சில மக்களிடம் மட்டுமே கருத்துகளை கேட்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. பத்திரிகைகளையோ, தொலைக்காட்சிகளையோ பார்ப்பதற்கு நேரம் போதவில்லை என்கிறார் மீனா என்கிற குடும்பத் தலைவி. கிடைக்கும் நேரத்தில் படிக்க, கேட்ட முடிந்த செய்திகள் தொடர்பான கருத்தைக் கூறுமாறு கேட்டதற்கு, நேரில் நடப்பது ஒன்று. பத்திரிகைகளில், தொலைக்காட்சியில் வரும் செய்திகள் இன்னொன்று என்றார். உதாரணம் கேட்ட போது ஏராளமான சம்பவங்கள் உண்டு மனம் சலித்ததனால் ஊடகங்களை நாடுவதில்லை என்று வெட்டொன்று துண்டு இரண்டா கப்பதில் சொன்னார்.

இதேபோல பீட்டர் ஸ்ரீனிவாசன் என்ற நபர், “பத்திரிகைக்கு பத்திரிகை கருத்துகள் மாறுபடும். எது உண்மையென்று தெரியாது. அதிகமான பத்திரிகைகள் விளம்பரத்தாலேயே நிறைந்திருக்கும். பணத்திற்காகவும் செய்திகளை பிரசுரித்து இருப்பர். எல்லா பத்திரிகைகளும் ஏதோ ஒரு கட்சியுடன் இணைந்து தான் செயற்படுகின்றன. இருக்கும் பத்திரிகைகளில் தினமணியை நம்பி படிக்கலாம். நடுநிலையான கருத்துகள் இருக்கும். கட்சி சாராத நிறுவனமாக அது இருக்கின்றது” என்றார்.

கூடுவாஞ்சேரி மகேஷ் கூறுகையில், “எல்லா செய்திகளையும் தவறு என்று கூற முடியாது. எல்லாவற்றையும் வெளிப்படையாக எழுதுவார்கள். இவர் அவரைப் பற்றியும், அவர் இவரைப் பற்றியும் மாறி மாறி கருத்துக்களை போட்டுத் தாக்குவதால் தகவல்களை அறிய முடிகின்றது” அதுவே போதும் என்றார்.

எது நம்பிக்கையான செய்தியாக உள்ளது என்ற தற்கு? “நம்பிக்கை என்றெல்லாம் இல்லை. ஏதோ செய்திகளை போடுவார்கள். பணம் கொடுத்து செய்தி

களை வர விடாமல் பார்த்து கொள்ளும் விடயங்களையும் அறிந்திருக்கின்றோம். ஒவ்வொரு காவல்துறை அதிகாரிகளும் பத்திரிகைக்காரர்களுடன் நல்ல தொடர்புகளை வைத்திருப்பதினால் இதெல்லாம் சாத்தியமாகும். தவறு நடக்காமல் இல்லை. ஏதோ எங்களுக்கு தகவல் கிடைக்கின்றது. பொழுது போக்கிற்கு உதவு கின்றது” என்றார் அவர்.

“பத்திரிகையில் படிக்கும் செய்தி உண்மையா, பொய்யா என்று யாருக்குத் தெரியும்? பத்திரிகைக்காரருக்குத்தான் தெரியும்!” என்று கூடுவாஞ்சேரி பழக்கடை வியாபாரி சாந்தி கூறுகின்றார்.

“காலையில் கடைக்கு வந்தால் மாலையில் வீடு திரும்புவோம். பத்திரிகையில் வருவதை படிக்கும் போது அதைத்தான் நம்ப வேண்டும். எனினும் காவல்துறையினர் ஏதாவது கொடுத்து விஷயம் வெளிச்சத்திற்கு வராதிருப்பதை கவனித்து வருகிறார்கள் என்பதையும் கேள்விப்பட்டுள்ளோம். பத்திரிகைக்காரர்தான் உண்மையை எழுத வேண்டும். ஏனென்றால் எல்லா விடயங்களையும் நேரடியாக பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் நமக்கு கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் சொல்வதையே நாம் கேட்க வேண்டி உள்ளது” இவ்வாறு அவர் மேலும் கூறினார்.

ஊர்ப்பாக்கம் பகுதியை சார்ந்த பெருமாள் என்பவர் பல வருடங்களாக பத்திரிகைகள், தொலைக்காட்சி செய்திகள் பார்ப்பதை நிறுத்தி விட்டாராம். அதற்கு அவர் கூறும் காரணம்.

சென்னை விமான நிலையத்தில் தான் கடமையாற்றும் காலத்தில் அங்கு இடம் பெற்ற ஒரு வாகன விபத்தில் தொழிலாளி ஒருவர் பலியா சம்பவத்தை தமிழக ஊடகங்கள் திரிபுபடுத்தி, விமான நிலையத்தில் ஊழியர் தற்கொலையென்று செய்தி வெளியிட்டன என்பதால் செய்திகள் பற்றித் தான் இப்போது அக்கறைப்படுதில்லை என்கிறார் அவர்.

“இப்படிப் பொய் கூறும் பத்திரிகைகளை படிப்பதால் யாருக்கு என்ன பயன்” எனக் கேள்வி எழுப்புகிறார் அவர்.

பல நாடுகளிலும் தற்போது கையூட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு தகவல் பரப்பும் வைரஸ் பரவியுள்ள

நிலையில் தமிழ்நாடு மட்டும் விதிவிலக்காகவில்லை. அரசியல்வாதிகளினதும், பண முதலைகளினதும் கைப்பொம்மையாக ஊடகவியலாளர்கள் மாறியுள்ளனர் என்பது பொதுமக்களின் பரவலான குற்றச்சாட்டு. மக்களின் பிரச்சினைகளையும் வெளிக் கொணர்ந்து அவற்றிற்கான உரிய தீர்வுகள் எட்டப் படுவதற்கு பதிலாக, மக்களின் கருத்துக்கள் பணத்திற்காக இருட்ட டிப்பு செய்யப்படுகிறது.

செய்ய வேண்டியவை

தொழில் நுட்ப ரீதியில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ள இந்திய ஊடகங்கள் நம்பகத்தன்மையில் தாழ்ந்த நிலையிலேயே உள்ளன. ஒரு நாட்டின் எந்த துறையிலும் லஞ்சம் ஊழல் மோசடிகள் நிகழலாம். ஆனால் ஊடகத்துறையில் அதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது. வேண்டுமென்றால் இன்னொரு உறவை முறித்துவிட இயலாதென்றிருந்தால் பொறுமையை கடைபிடித்து இன்னொரு சமயத்தில் சுட்டிக்காட்டலாம். மேலும் ஒரு சாராரை பகைக்க முடியாது என்பதற்காக இன்னொரு சாராரை எதுவும் செய்யலாம் என்ற நிலைப்பாட்டை எடுக்க முடியாது.

ஆகவே நடுநிலைத் தன்மையில் பொதுவான கொள்கையை உருவாக்கி அதனையே பின்பற்றி வர நம்பகத்தன்மை பாதுகாக்கப்படும்.

வாசகரை சென்றடைய வேண்டிய வேகமான தகவல் வழங்குதலினால் பொது மக்களிடையே குறிப்பிட்ட ஊடகத்தின் மரியாதை அதிகரிக்கின்றது. எனினும் நடுநிலைமையின்மை தகவல்களில் தவறுகள் இருக்குமாயின் நம்பகத்தன்மை பாதிக்கப்படும். எனவே வேகமான தகவல் சேகரிப்புடன் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர்களுடன், குறித்த விடயம் தொடர்பாக அது குறித்த அறிவுள்ளவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு மக்களிடம் விடயத்தை விளக்க முன்வர வேண்டும்.

நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக செய்தி ஸ்தாபனங்களின் ஊடகவியலாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களை நம்பித்தான் ஊடக ஸ்தாபனம் தனது தகவல்களை வெளியிடுகின்றது. லஞ்சம்

ஊழல் தலை விரித்தாடுமிடத்தில் ஒரு ஊடகவியலாளன் அதற்குள் சிக்குவது இலகு வானது. எனவே பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் செய்திகளை கண்காணிப்பதற்கென ஒரு அமைப்பினை ஏற்படுத்தவேண்டும். செய்திகள் தொடர்பாக பொது மக்களிடமிருந்தும் நாள்தோறும் அபிப்பிராயங்கள் கேட்கப்பட வேண்டும்.

பாதிக்கப்படும் பகுதியினரின் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு மதிப்பளித்து சம்பந்தப்பட்ட ஊடக ஸ்தாபனங்களை விசாரணைக்குட்படுத்தும் அதிகாரமும் அவ்வமைப்பிற்கு வழங்கப்பட வேண்டும். இதன் மூலம் நம்பகத்தன்மையை பொதுவாக வளர்த்தெடுக்க முடிவதுடன் பத்திரிகை தர்மம் ஊடக ஒழுக்க விதிகளையும் அமல்படுத்த முடியும்.

எனினும் இதற்கென அமைக்கப்படும் அமைப்பு லஞ்சம் ஊழல்களில் அகப்படாமல் இருந்தாலே நூறு சதவீத நன்மை கிடைக்கும். மக்கள் சந்திக்கும் அனாத பிரச்சினைகள் ஏராளம் உள்ளன. மக்களின் வாழ்விடம் முதல் மாளிகை வரை ஏகப்பட்ட மனித நேயத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட ஏனையவர்களின் மனித நற்பண்புகளை தட்டியெழுப்புகின்ற விடயங்களை வெளிக் கொணர்ந்து மக்களுடன் உறவாடி ஊடகத்தின் நம்பிக்கையை வளர்க்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தை எட்ட வேண்டும்.

இன்று உலகத்தில் புதிய ஊடகம் (NEW MEDIA) முக்கிய பங்காற்றி வருகின்றது. புதிய ஊடகத்தின் பயன்பாடு அதிகரித்துக் கொண்டே வருவதனால் எதிர்வரும் காலத்தில் எந்த சம்பவத்தையும் இருட்டடிப்பு செய்ய முடியாத நிலை உருவாகும். இதனையும் மனதில் கொண்டு ஊடகங்கள் நம்பகத்தன்மையுடன் செயற்பட வேண்டும். உள்நாட்டில் பதிவு செய்யப்படும் புதிய ஊடக முகவரிகளை ஒருமுகப்படுத்தி அதன் மூலம் ஏனைய ஊடகங்களை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதற்கான நடவடிக்கையினை மேற்கொண்டால் நம்பகத்தன்மையை நிலைநாட்ட முடியும்.

தமிழ் நாளிதழ்களின் மொழிநடை : ஒப்பீடு

ந. கண்ணன்

சுதந்திர ஊடகவியலாளர்
இலங்கை

தமிழ் மொழியின் தாயகமான தமிழகத்தில் இருந்து பல நாளிதழ்கள் வெளிவருகின்றன. இந்த நாளிதழ்கள் ஒவ்வொன்றும் செய்திகளை வெளியிடும் பாணியில் இருந்து மொழிநடை வரை வித்தியாசமான போக்கைக் கடைப்பிடிக்கின்றன. இலங்கையில் இருந்து வெளிவரும் தமிழ் நாளிதழ்களுக்கும் தமிழகத்தில் இருந்து வெளியாகும் நாளிதழ்களுக்கும் இடையில் மொழிநடைப் பாணியில் நிறையவே வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன.

அதேவேளை தாய்த் தமிழகத்தின் தமிழ் நாளிதழ்கள் ஒவ்வொன்றும் வித்தியாசமான மொழிநடையைக் கையாண்டு வருகின்றன. இலக தமிழ் நடை, நடுத்தரமான மொழிநடை, கடினமான மொழிநடை என்று வேறுபடுத்தி அறியப்படும் வகையில் இந்த நாளிதழ்கள் வெளி வருகின்றன.

தமிழகத்தில் இருந்து வெளியாகும் முக்கிய நாளிதழ்கள் கையாளும் மொழிநடைகளுக்கு இடையில் காணப்படும் வித்தியாசங்கள், முரண்பாடுகள், வேற்றுமொழிக் கலப்புகள், இவற்றின் விளைவாக மொழிநடையில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள், தாக்கங்கள் போன்றவற்றை - ஒப்பீடு செய்து இந்த ஆய்வு அமைகிறது.

காத்திரமான இந்த ஆய்வை குறுகிய காலத்திற்குள்ளேயும் குறுகிய பக்கங்களுக்குள்ளேயும் நிறைவு செய்ய வேண்டிய நிலையிருப்பதால் எடுகோளுக்காக முக்கியமான சில நாளிதழ்களை மட்டும் - அதுவும் எழுமாற்றான ஒரு பிரதியை மட்டும் முழு ஆய்வுக்குட்படுத்துகின்றேன்.

பத்திரிகைகளில் நாளுக்கொரு மொழிநடை பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என்பதையும் அது தொடர்ச்சியாகக் கையாளப்பட்டு வரும் ஒன்றென்பதாலும் இந்த அடிப்படையிலான ஆய்வு பொருத்தமானதாகவே இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

இந்தியத் தமிழ் நாளிதழ்கள் ஓர் அறிமுகம்

ஆறரைக் கோடி மக்கள் தொகையைக் கொண்ட தமிழகத்தில் பத்திரிகைத்துறை மிகவும் இலாபம் மிக்க தொழிலாகக் காணப்படுகிறது.

பெரியளவிலான மக்கள் தொகையின் காரணமாக வாசகர் பரப்பை விரிவாக்குவதும் விற்பனை மேம்படுத்தல் சுலபமாக இருப்பதாலும் இங்கு நாளுக்கு நாள் பத்திரிகைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது.

நவீன ஊடகங்களின் வரவு பல நாடுகளிலும் அச்சு ஊடகங்களைப் பாதிப்பதாக செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்ற போதும் - தமிழகம் அதற்கு விதிவிலக்காகவே காணப்படுகிறது. இங்கிருந்து காலையிலும் மாலையிலுமாகப் பல நாளிதழ்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. காலை நாளிதழ்களில் தினத்தந்தி, தினமலர், தினகரன், தினமணி, தமிழோசை, ஜனசக்தி, தினச்சுடர், காலைக்கதிர், தினசரி போன்ற பல நாளிதழ்கள் தமிழகம் தழுவிய ரீதியில் வெளிவருகின்றன.

அதுபோன்றே மாலை நாளிதழ்களாக மாலை மலர், மாலைமுரசு, தமிழ்முரசு, மாலைச்சுடர் உள்ளிட்ட பல நாளிதழ்கள் வெளிவருகின்றன. இவற்றை விட பிராந்திய ரீதியாக வேறு சில நாளிதழ்களும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும் நாளிதழ்கள் என்று பொதுப்படையாக பேசும் போது எவரும் மாலை நாளிதழ்களைக் கருத்தில் கொள்வது குறைவு. காலை நாளிதழ்களோடு ஒப்பிடும் போது விற்பனை, வாசகர் பரப்பு, செய்திகளின் மீதான ஆதிக்கம். பக்கங்கள் மற்றும் விடயங்களின் கனத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகள் என்பன மாலை நாளிதழ்கள் பலரதும் கணிப்புகளில் இருந்து மறைந்து விடுகின்றன.

சுடச்சுட பரப்பான செய்திகளை அன்றைக்கே வெளியிடுவதைத் தவிர வேறெந்த வகையிலும் மாலை நாளிதழ்கள் மக்களின் கவனத்தைப் பெறுவதில்லை. இந்தவகையில் மொழிநடை குறித்த இந்த ஆய்வில் மாலை நாளிதழ்களை நானும் புறமொதுக்கி வைத்துக் கொள்கின்றேன்.

காலை நாளிதழ்களின் மொழிநடைகள் குறித்தே பிரதானமாக இங்கு ஆராயப்படுகிறது. அதிலும் முக்கியமாக தினத்தந்தி, தினகரன், தினமணி, தினமலர் போன்ற நான்கு நாளிதழ்களும் இங்கு விரிவாக அலசி ஆராயப்படுகிறது

நாளிதழ்களின் மொழிநடை வேறுபாடுகள்

தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவரும் முக்கியமான காலை நாளிதழ்களை நாம் அவற்றின் மொழி நடை வேறுபாடுகளைக் கருத்தில் கொண்டு மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

1. கல்வியறிவு குறைந்த சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய எளிய மொழிநடையில் செய்திகளை வெளியிடும் பத்திரிகை.
2. இலகுவில் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய அதே வேளை ஓரளவுக்கு தரம் உயர்ந்த மொழிநடையில் வெளியிடப்படும் பத்திரிகை.
3. சாதாரண மக்களால் இலகுவில் புரிந்து கொள்ள முடியாத வகையில் - உயர்ந்த மொழிநடையில் வெளியிடப்படும் பத்திரிகை.

என்று இந்த நாளிதழ்களை நாம் வகைப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதில் தினத்தந்தி மட்டும் முதலாவது வகைக்குள் அடங்கும். தினகரன், தினமலர் நாளிதழ்கள் இரண்டாவது வகைக்குள் அடங்கும். தினமணி மூன்றாவது வகைக்குள் உள்ளடக்கப்படக் கூடியன. இந்த வகைகளுக்குள்ளே அடங்கும் நாளிதழ்களின் மொழிநடை வேறுபாடுகளை இனி தனித் தனியாக எடுத்து நோக்குவோம்.

தினத்தந்தியும் அதன் மொழிநடையும்

1948ம் ஆண்டு சென்னையில் இருந்து தினத்தந்தி நாளிதழ் வெளிவரத் தொடங்கியது.

லண்டனில் பாரிஸ்டர் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பிய சி.ப.ஆதித்தனார் தமிழன், தினத்தாது, தந்தி, தினத்தாள் மற்றும் மாலைமுரசு போன்ற வற்றை பிராந்திய பத்திரிகைகளாக வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் 1948இல் கல்வியறிவில் குறைந்த நிலையில் இருக்கும் மக்களும் நாளிதழ்களைப் படித்து கல்வியறிவை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கிலேயே தினத் தந்தியை வெளியிடத் தொடங்கினார்.

“ஆரம்பத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகள் ஆங் கிலம், சமஸ்கிருதம் போன்ற மொழிகளில் பரிச் சயம்

றுத்தி வந்தார். “புற்றரை” என்று எழுதுவதுதான் இலக்கணம். ஆனால் இன்று எல்லோரும் “புல் தரை” என்றுதான் எழுதுகிறோம். இதுதான் படிக்க சலபமாக உள்ளது. இதையே தினத்தந்தி கொள்கையாகப் பேணிவருகிறது.

உச்சரிப்புக்கு எளிதான சொற்கள், குறைந்தள வான சொற்களைக் கொண்ட வசனங்கள், கூட்டுத் தொடர்களாக இல்லாத தொடர்கள், நிறுத்தல் குறிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது, மிகச் சிறிய பந்திகள், 5 செ.மீ. க்கு மேல் அமையாத பந்திகள், செய்தி வெளியிடுதலில் பரபரப்புத் தன்மையை பெரிதும் பயன்படுத்துதல் போன்றன தமிழ்ப் பத்திரிகை வரலாற்றில் தினத்தந்தி வெகுசன வாசிப்பு பரவலுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது.

சொந்த முயற்சியால் எழுத்துக்கூட்டிப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள், ஆரம்பக் கல்வி மட்டுமே படித்தவர்கள், ரிக்ஷா ஓட்டுநர்கள் போன்ற சிறு தொழிலில் ஈடுபடுவோர் எனப் பலரும் தினத்தந்தியை வாசித்தார்கள். இது தமிழகத்தில் மக்களின் கல்வி விழிப்புணர்வுக்கு வழிவகுத்தது என்பது மிகைப்பட்ட கருத்தல்ல.

சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில் எளிய மொழிநடையில் செய்தி களையும் தகவல்களையும் கொடுக்கத் தொடங்கிய தினத்தந்தி அறுபது ஆண்டுகளை நிறைவு செய்யும் நிலையில் இருக்கிறது. இந்த அறுபது ஆண்டுகளில் தினத்தந்தி பல மாற்றங்களைக் கண்டிருக்கிறது. தற்போதைய நிலையில் தினத் தந்தியின் மொழிநடை இலகுவானதாக இருப்பினும் நிறையவே மொழிக்கலப்புக்குள் சிக்கியிருப்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. தமிழ்மொழியை சாதாரண மக்களும் இலகுவாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும், தமிழை வளர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் தொடங்கப்பட்ட தினத் தந்தி - இலகுவான மொழிநடையில் இருந்து விலகா விடினும் பிறமொழிக் கலப்பினால் அதன் பிரதான நோக்கங்கள் சிதைவடைந்துள்ளன என்றே குறிப்பிடலாம்.

ஆங்கில மாதங்களின் பெயர்கள் ,நிறுத்தல், நீட்டல் அளவைக் குறியீட்டுக்கான பொதுவான ஆங்கிலச்

சொற்கள் ,நிறுவனங்களின் பெயர்கள் , உள்ளிட்ட விதிவிலக்கான சில சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர தூய தமிழ்நடையில் பத்திரிகைகளை வெளியிடக் கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆனால் தினத்தந்தியைப் பொறுத்தவரையில் அதிகளவில் வடமொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தாவிடினும் அதிகளவில் ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு அதிகளவில் ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் மொழிநடையை சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்வதற்கான மொழிநடைப் பாணியாக ஒருபோதும் கருத முடியாது. இது மொழியின் வளமையைச் சிதைக்குமே தவிர வளர்ச்சிக்கு உதவமாட்டாது. ஆயினும் தமிழ் நாட்டின் எந்த மூலை முடுக்கிற்குச் சென்றாலும் தினத்தந்தியை அங்குள்ள தேவீர்க்கடைகளில் காணக்கூடியளவுக்கு இது வியாபித்திருக்கிறது.

மொழிநடையில் இலகுவான தன்மையைக் கடைப்பிடிக்கின்ற போது அது மொழியின் இலக்கணத்துக்கு முரணாக அமையக் கூடாது. ஆனால் தினத்தந்தியில் இது குறித்து அதிகம் கவனம் செலுத்தப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. கறுப்பு என்பதற்குப் பதிலாக கருப்பு என்றும் மகப்பேறு என்பதற்குப் பதிலாக மகப்பேரு என்றும் எண்ணெய் என்பதற்குப் பதிலாக எண்ணை என்றும் அமுல் என்பதற்குப் பதிலாக அமல் என்றும் இராணுவம் என்பதற்குப் பதிலாக ராணுவம் என்றும் செய்திகள் எழுதப்படுகின்றன.

அதுபோன்றே சில சொற்களுக்கு ஒரே கருத்து இருக்கின்ற போது குறிப்பாக ஒரு சொல்லைப் பயன்படுத்துவதுதான் பொது இயல்பு. தமிழில் இத்தகைய ஒத்த கருத்துள்ள சொற்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆயினும் பத்திரிகை மொழி நடையென வரும் போது குறித்த ஒரு சொல்லை மட்டும் பயன்படுத்துவதே வழக்கமாகும். ஆனால் தினத்தந்தி அமைச்சர் என்ற சொல்லையும் மந்திரி என்ற சொல்லையும் அடிக்கடி மாறிமாறிப் பயன்படுத்திக் குழப்பிக் கொள்கிறது. வேறும் இத்தகைய உதாரணங்கள் உள்ளன.

தினத்தந்தியில் கையாளப்படுகின்ற இன்னொரு

உத்தி - அல்லவா? எனக் கேள்வி கேட்டு பதிலளிக்கும் வகையில் செய்தியைக் கொடுப்பதாகும். உதாரணமாக “கர்நாடக முதல் மந்திரி பதவியில் இருந்து குமாரசாமி விலகினார் அல்லவா? அதையடுத்து அவரது கட்சிக்குள் பா.ஜ.கவை ஆதரிக்க வேண்டுமா என்பது குறித்து பிரச்சனை தோன்றியிருக்கிறது” - இவ்வாறு அந்தச் செய்தி நீண்டு செல்லும்.

வாசகர்களைப் பொறுத்தவரையில் இது சற்று இறங்கி வந்து தம்முடன் உரையாடி செய்தியைச் சொல்வதான உணர்வை ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்கிறார் தினத்தந்தியை கடந்த 37 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து படித்து வரும் காவலாளியான முருகன்.

அத்துடன் கதை சொல்வதுபோன்ற பாணியில் செய்தியைச் சுவாரஸ்யமாக நகர்த்துவதற்காக தினத்தந்தி பேச்சு மொழியையும் இடையிடையே பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. பேச்சுநடைக்கும் எழுத்துநடைக்கும் இடையில் நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. பத்திரிகை என்று வரும்போது எழுத்து நடையில் இருந்து விலகாமல் இருத்தல் தான் பொருத்தமானது.

தினத்தந்தியின் மொழிநடையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டியதொரு விடயம் - விபசார அழகி கைது, கொலைக் குற்றவாளி பிடிபட்டான் போன்ற சொற்பதங்கள் அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். யாராவது ஒரு பெண் -அவர் அழகான வராக இருக்கலாம் இல்லாமல்கூட இருக்கலாம், வாசகர்களை கவர வேண்டும் என்பதற்காக அழகி என்று அடைமொழியிடப்படும் போக்கு தினத்தந்தியில் உள்ளது.

அடுத்து கொள்ளை, கொலை அல்லது குற்றச் செயல் எது தொடர்பாகவும் கைது செய்யப்படும் எவரையும் நாம் குற்றவாளிகளாகக் கருதிவிட முடியாது. நீதிமன்றம் குற்றவாளி எனத் தீர்ப்பளித்த பின்னர் தான் பத்திரிகைகளால் ஒருவரைக் குற்றவாளி எனக் குறிப்பிட முடியும். ஒருவர் மீதான குற்றம் நிரூபிக்கப்படும் வரையிலும் அவரை சந்தேகநபர் என்றுதான் அழைக்க வேண்டும். இதை பத்திரிகை ஒழுக்கக் கோவை தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஆனால் இந்த நெறிமுறைக்கு முரணாக எடுத்த எடுப்பிலேயே குற்றவாளி பிடிபட்டான் என்ற மொழி நடையை தினத்தந்தி பயன்படுத்துவதைக் காண முடிகிறது. சந்தேகநபர் என்ற பதமே இங்கு பயன்பாட்டில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ஒருவர் குற்றவாளியாக இருந்தால் கூட அவரை “அவன் ,அவள் “ என்று மரியாதைக் குறைவான சொற்களில் வசனத்தை தொடங்கினான்/ னாள்; என்று நிறைவு செய்வது பொருத்தமான மொழி நடையாகத் தெரியவில்லை. பத்திரிகை என்பது சமூகத்துக்கு வழிகாட்டும் பண்புடையது. குறிப்பாக தமிழ்மொழி மரியாதைக்குரிய சொற்களை நிறையவே கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை விடுத்து தினத்தந்தியில் கையாளப்படும் மொழி நடை சமூகத்துக்கு வழிகாட்டியாக அமையாது.

“சிறிய சிறிய வசனங்களை கொண்டு செய்திகளாகத் தயாரிப்பதாலும் செய்தியை விட அதன் பின்னணிக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுவதாலும் தினத்தந்தியில் செய்திகள் நீளமான பத்திகளாக அமைகின்றன. இதன்காரணமாக முக்கியமான செய்தியை எடுத்த எடுப்பிலேயே வாசிக்க முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. காலையில் எழுந்து ஆறுதலாகப் பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருக்க நேரமில்லை. அவசர அவசரமாக முக்கியமானதை அறிந்து கொள்ளலாம் என்றால் தினத்தந்தியில் பின்னணித் தகவல்களை விலக்கிக் கொண்டு பிரதான செய்தியைப் படிப்பதற்குள் நேரம் போய்விடுகிறது” என்று அலுத்துக் கொண்டார் அரசாங்க அதிகாரியான இராஜேந்திரன்.

தினத்தந்தியைப் பொறுத்தவரையில் பின்னணித் தகவலுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. சாதாரண மக்களுக்கு நேற்று என்ன நடந்தது என்பது தெரியாது என்பதால் அதைச் சொல்லி செய்தியை வெளியிடும் பாணியைக் கையாள்கிறது. தினமும் தினத்தந்தி படிப்பவர்களுக்கு இத்தகைய மொழி நடைப்பாங்கு வெறுப்பை கொடுக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சாதாரண மக்களை மட்டும் கருத்தில் கொள்ளக் கூடிய இந்த உத்தி நீண்டகாலத்திற்குப் பொருத்த முடையதொன்றல்ல.

காலை நாளிதழைப் படித்து விட வேண்டும் என விரும்புவோருக்கு தினகரன் தீனி போடுகிறது. “காலையில் சாப்பிடாமலே அவசர அவசரமாக டிபனை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பி செங்கல்பட்டு ரயில் நிலையத்தை அடைந்ததும் அங்கே இரண்டு ரூபாய் கொடுத்து தினகரன் வாங்கிக் கொண்டு ரயிலில் ஏறி அமர்ந்தால் கிண்டியில் இறங்குவதற்குள் நாட்டுநடப்பை அறிந்து விடமுடிகிறது” என்றார் தனியார் நிறுவன ஊழியர் ஒருவர்.

நடுத்தரமான மொழிநடையில் வெளிவரும் தினகரனில் பக்கங்கள் குறைவாக இருப்பதாக நியாயம் கூறிக் கொண்டு வசன அமைப்புக்களில் செய்யப்படும் மாற்றம் பலவேளைகளில் செய்தி முறிவடைவதான தோற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

தினமலர் நாளிதழும் அதன் மொழிநடையும்

தினமலர் நாளிதழ் கடந்த 57 ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் மொழிநடைப் பாங்கு சற்றுக் கடினமான தென்பதை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. தரமான மொழிநடை என்பதை விட கடின மொழி நடையை தினமலர் கையாள்கிறது. அதிகளவில் ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதிலும் வடமொழிச் சொற்களை கூடுதலாகப் பயன்படுத்துவதிலும் தினமலர் முன்னணி வகிக்கிறது.

அதிகம் படித்தவர்கள் தான் தினமலரை முழுமையாகப் படித்து விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய நிலை காணப்படுகிறது. ஏனெனில் நிறைய ஆங்கிலச் சொற்களை நேரடியாகத் தமிழில் அப்படியே செய்திகளில் சேர்த்து விடும் போக்கு தினமலரில் காணப்படுகிறது.

“பெரிய படிப்பு படிச்சவங்களுக்குத் தான் தின மலரை படிச்சி புரிஞ்சிக்க முடியும். நம்மைப் போல ஆளுகாளா முடியாதுங்க” இது ரயில் பயணி ஒருவரின் கருத்து.

ஒரு செய்தியில் சரியான கருத்தைத் தெளிவு படுத்தக் கூடிய சொல் தமிழில் இல்லாதிருப்பின் ஆங்கிலச் சொல்லை பயன்படுத்துவதில் தவறில்லை. ஆனால் தினமலரைப் பொறுத்தவரையில் மெஜாரிட்டி

(பெரும்பான்மை), வாட்ச்மேன் (காவலாளி), கேஸ் (வழக்கு), எம்ர்ஜென்சி (அவசர காலநிலை) என்பன போன்ற ஏராளமான ஆங்கிலச் சொற்களையும் பந்த், தர்ணா, ஆர்ஜிதம், சம்ஹாரம், மாஜி போன்ற வடமொழிச் சொற்களையும் சர்வ சாதாரணமாகக் கையாண்டு வருகிறது.

இப்படிப்பட்ட சொற்கள் தொடர்ச்சியாக தினமலரைப் படித்து வருபவர்களுக்கு பரிச்சயமாக இருப்பினும் புதிய வாசகர்களுக்கும் ஆங்கில அறிவற்றவர்களுக்கும் புரிதலை ஏற்படுத்தாது. இதனால் அவர்கள் தினமலரைக் கண்டு ஒதுங்கிக் கொள்ளும் நிலை உள்ளது. செய்தித் தரத்தில் முன்னின்றால் கூட அது வாசகருக்குப் புரிந்தால்தான் அதிகம் வெற்றி பெற முடியும். 57 ஆண்டுகளாக வெளிவரும் தினமலர் ஒரு கட்டத்துக்கு மேலே செல்ல முடியாமல் இருப்பதற்கு இந்த விடயம் ஒரு காரணமாக இருக்கக்கூடும்.

அதிக பக்கங்களுடன் வெளியாகும் தினமலர் நீண்ட வசன அமைப்புக்களுடன் செய்திகளை நன்கு நீட்டி முழுக்கியே கொடுத்து வருகிறது. ஆனால் தினத்தந்தியில் இருப்பதைப் போன்று வாசகர்களைக் கவரும் உத்தி இதில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இதனால் நீண்ட செய்திப் பத்திகளைப் படிப்பது வாசகருக்கு வெறுப்பைக் கொடுக்கிறது.

அதேவேளை தினமலர் நீளமான வசனங்களைப் போட்டு செய்திப் பத்திகளை அமைக்கின்ற போதும் - செய்தித் தலைப்புக்களில் குறைந்த சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறது. குறிப்பாக சில சமயங்களில் பிரதான செய்தியின் தலைப்பைப் பார்த்தால் ஏதோ மாஜா ஜாலம் போலத் தோன்ற லாம்.

ரூ.10 ஆயிரம் கோடி! இது ஒரு தலைப்பு. 50 சதவீதம்! இது இன்னொரு தலைப்பு. இத்தகைய மொழிநடை தமிழ் பத்திரிகைத்துறை வரலாற்றில் புதிய வடிவமாகக் காணப்படுகிறது.

தினமணி நாளிதழும் அதன் மொழிநடையும்

74 ஆண்டு பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட தினமணி நாளிதழ் நாம் எடுத்து ஆராயும் நான்கு பிரதான நாளிதழ்களில் வயதில் மூத்தது. தினமணி தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்தே அதன் மொழி நடை

கடினப் பாங்குடன் இருந்ததை எவரும் மறுப்பதற்கில்லை. தினமணியில் ஆங்கிலத்தின் ஆதிக்கத்தைவிட அப்போது வடமொழி ஆதிக்கம்தான் அதிகமாக இருந்தது. “முன்னரெல்லாம் தினமணி நிறையவே வட மொழிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும். தற்போது அது குறைந்து போயுள்ளது” எனத் தெரிவிக்கிறார் தினகரன் பத்திரிகையின் மூத்த செய்தியாள ரான புகழேந்தி.

தினமணியின் கடின மொழிநடையும் கூட ஆதித்தனார் இலகு தமிழில் தினத்தந்தியை வெளியிடக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். கால மாற்றத்துக் கேற்ப தினமணி தன்னைச் சற்று மாற்றிக் கொள்ள முயற்சிக்கிறது. இதன் காரணமாக தினமணியின் மொழிநடை ஓரளவுக்கு சாதாரண மக்களால் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய நிலை காணப்படுகிறது.

ஆனால் தினமணியில் நிறையவே ஆங்கிலச் சொற்கலப்புக்கள் காணப்படுகின்றதை மறுக்க முடியாது. அவசியம் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில்- அதுவும் பயன்பாட்டில் ஒரு நல்ல தமிழ்ச் சொல் இருக்கின்ற போது அதன் ஆங்கில வடிவத்தையே செய்தியில் எழுதும் பாணியில்தான் தினமணி இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆங்கில மொழிக் கலப்பு , வட மொழிக் கலப்பு இல்லாத வகையில் தினமணி வெளிவரு மானால் அதன் மொழிநடை தரம் மிக்க தொன்றாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

ஆங்கில மொழிக் கலப்பில் தமிழக நாளிதழ்கள்

பெரும்பாலான தமிழக நாளிதழ்கள் பெருமளவிலான ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமது மொழிநடையில் பயன்படுத்தி வருகின்றன. ஏற்கனவே இதுகுறித்து முக்கிய நாளிதழ்களின் மொழிநடை குறித்து பார்த்தபோதும் குறிப்பிட்டுக் கூறியிருக்கிறேன்.

தமிழக நாளிதழ்களில் எவ்வளவு ஆங்கில மொழிக் கலப்பு இடம்பெறுகிறது என்பதை ஆய்வு பூர்வமாக நிரூபிப்பதற்காக தினத்தந்தி, தினமணி, தினகரன், தினமலர் ஆகிய நாளிதழ்களின் பிரதிகள் ஒவ்வொன்றை எடுத்து ஒரு புள்ளிவிபரம் தயாரித்தேன்.

திகதி நாளிதழ்	ஆ.சொ	ப.எண்
02.11.2009	தினமணி	88 18
19.11.2009	தினகரன்	68 18
10.11.2009	தினத்தந்தி	168 20
08.11.2009	தினமலர்	207 28

(ஆ.சொ:ஆங்கிலச் சொற்கள், ப.எண் : பக்க எண்.)

குறிப்பிட்ட ஒருநாளில் பிரதான பத்திரிகைகள் இடம்பெற்றிருந்த ஆங்கிலச் சொற்கள் மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இதில் ஒரு சொல் ஒரு தடவை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் ஒரே சொல் பல தடவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். போலீஸ், கோர்ட், கவர்னர், கலெக்டர் உள்ளிட்ட பெருமளவான ஆங்கிலச் சொற்களை தமிழகப் பத்திரிகைகள் தெரியாமலே பயன்படுத்துகின்றன போலும். ஏனென்றால் சில சமயங்களில் ஒரு செய்தியிலேயே ஆங்கிலப் பதத்தையும் தமிழ்ப் பதத்தையும் மாறி மாறிப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன.

இவ்வாறு பிற மொழிக் கலப்புடன் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளை வெளியிடும் போது அது மொழியின் வளத்தைச் சிதைத்து விடும். பத்திரிகைகள் குறிப்பாக நாளிதழ்கள் தான் பெரும்பாலான மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு அதிகம் துணை நிற்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் நாளிதழ்கள் அதிகளவில் ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் போது சரியான தமிழ்ச் சொற்களின் மீதான ஆதிக்கத்தை தமிழ் மக்கள் இழந்து விடும் ஆபத்து ஏற்படும்.

தமிழில் வளமான சொற்கள் நிரம்பியிருக்கின்ற போது ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்துவதை ஒரு புதிய பாணி என்று வாதிடுவதோ அல்லது சாதாரண வாசகருக்குப் புரியக் கூடியதென்று நியாயம் கற்பிப்பதோ யதார்த்த பூர்வமாக இருக்காது.

ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொண்ட தினமலர் நாளிதழில் ‘அழகான முகத்தை எதுக்கு நாமே கெடுத்துக்கொண்டும்’ என்ற தலைப்பில் ஒரு சிறிய பத்திரிகை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எட்டே எட்டு பந்திகளைக்

கொண்ட இந்தப் பத்தியில் 28 ஆங்கிலச் சொற்கள் கலந்திருக்கின்றன. ஆங்கில வார்த்தைகளை இணைப்பதற்குத் தான் தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கூறும் அளவுக்கு மொழிக்கலப்பு காணப்படுகிறது. இது ஒரு புதிய மொழிநடைப் பாணியல்ல. மொழி அழிப்புப் பாணி.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாளிதழ்களால் கடினமான தமிழ்நடையில் இல்லாமல் இலகுவான மொழிநடையில் தமிழ்ச் சொற்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்த முடியும். ஆனால் இந்த விடயத்தில் ஆசிரியர்கள் அதிகம் கவனம் செலுத்துவதில்லை.

காலம் மாறி வருகிறது. தமிழகத்தில் ஆங்கில வழிக் கல்வி பெரும் வளர்ச்சி கண்டு நிற்கிறது. இந்த நிலையில் காலப் போக்கில் தமிழ் அழிவடையும் ஆபத்து ஏற்பட்டு வருகிறது. தமிழ் மொழிக்கு ஏற்படக் கூடிய ஆபத்து தமிழ்ப் பத்திரிகைகளுக்கும் கூடவே ஏற்படும்.

பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் கலந்த தமிழ் மொழியில் பத்திரிகை படிப்பதைவிட ஆங்கிலப் பத்திரிகையைப் படிக்கலாமே என்று தான் எவரும் சிந்திப்பார்கள். எனவே மொழி வளத்தையும் தமிழ் பத்திரிகைகளின் எதிர்காலத்தையும் பாதுகாப்பதற்கு நாளிதழ்கள் தமது மொழிநடையில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உள்ளது.

விளையாட்டு, வர்த்தகப் பகுதிகளில் ஆங்கிலச் சொற்களின் பாவனை இரட்டிப்பாக உள்ளது. ரன் என்பதற்கு ஓட்டம் என்றும் விக்ரட் என்பதை இலக்கு என்று பவுலிங் என்பதற்கு பந்து வீச்சு என்றும் நல்ல தமிழ்ப்பதங்கள் இருக்கின்ற போது அதைப் பயன்படுத்துவதில்லை. அதேவேளை ஓவர் போன்ற சொற்களுக்கான தமிழ்ப்பதங்கள் நன்கு பரிச்சயம் பெறாததுள்ளதையும் ஏற்கத்தான் வேண்டும்.

முடிவுரை

ஒரு மொழி அதிகமானோரால் பேசப்படுவதன் மூலம் மட்டுமே நீடித்து நிலைப்பதில்லை. அந்த

மொழியில் காணப்படும் இலக்கியங்களும் நூல்களும் அதை வளப்படுத்துகின்றன. இலக்கியங்களும் நூல்களும் முன்னைய காலத்தில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உதவியது போன்று இன்றைய காலத்தில் பத்திரிகைகளும் உதவுகின்றன. அதிகமான மக்களால் இலக்கியங்களையோ நூல்களையோ படித்துக் கொண்டு இருக்க இந்தக் காலத்தில் நேரம் ஒதுக்க முடிவ தில்லை.

ஆனால் எத்தகைய நெருக்கடிகள், வேலைப்பளு இருந்தாலும் பெரும்பாலானவர்கள் நாளிதழ் களைப் படித்துவிடுவர். எனவே எதிர்காலத்தில் மொழி

வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் துணை நிற்கப் போவது பத்திரிகை களாகத் தான் இருக்கும். இந்த நிலையில் பத்திரிகைகள் தமது மொழிநடையை நன்கு வளப்படுத்திக் கொண்டு தமிழ்மொழி நிலைத்து நிற்க தமது பங்களிப்பைச் செய்ய வேண்டியுள்ளது.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தவகையில் நாளிதழ்களின் பங்களிப்பு இன்னும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது.

ஏனெனில் ஒரு மொழியில் எழுத்துநடை, பேச்சுநடை என்று பெரும்பாலும் இரண்டு வகைகள் தான் இருக்கும். ஆனால் தமிழக பத்திரிகை உலகம் எழுத்து நடையையும் பேச்சு நடையையும் இணைத்துப் பயன்படுத்துவ தோடல்லாமல் மொழியின் இலக்கணத்துக்கு முரணான சொற்பதங்களையும் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை காரணமாக எதிர்காலத்தில் இதுதான் தமிழ் மொழி என்ற ஒரு தோற்றப்பாடு உருவாகிவிடும்.

இராணுவம் என்பதை ராணுவம் என்று எழுதுவதும், கறுப்பு என்பதை கருப்பு என்று பயன்படுத்துவதும் மொழிச்சிதைவை ஏற்படுத்தும். தமிழகத் தில் நாம் கறுப்பு என்று எழுதிக் காண்பிக்கின்ற போது அது தவறு கருப்பு தான் சரி என வாதிடுவோர் தான் அதிகமாக உள்ளனர். இந்தநிலைக்கு காரணம் பத்திரிகைகள் உருவாக்கியுள்ள மொழி நடைதான்

மொழி அழிப்புப் பாணி
ஆங்கில வார்த்தைகளை
இணைப்பதற்குத்
தான் தமிழ்ச் சொற்களைப்
பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்
என்று கூறும் அளவுக்கு
மொழிக்கலப்பு காணப்படுகிறது.
இது ஒரு புதிய
மொழிநடைப் பாணி.

என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அடுத்து தற்காலத்தில் பத்திரிகை மொழிநடைகளுக்கு இடையில் மிகப் பெரிய வேறுபாடுகள் காணப்பட வேண்டுமா என்பது கேள்விக்குரிய தொன்றாகவே உள்ளது. 60 ஆண்டு களுக்கு முன்னர் தினத்தந்தி ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது கல்வியறி வில்லாத மக்கள் மிகமிக அதிகமாக இருந்தனர். ஆனால் இந்த 60 வருடங்களில் தமிழ் கத்தில் கல்வியறிவு வீதம் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. அப்போதிருந்ததை விட கல்வியறிவு வீதம் அதிகரித்திருக்கின்ற போது பத்திரிகைகள் மட்டும் அதற்கேற்ப தமது மொழிநடையை வளப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது போனது ஏன் என்ற கேள்வி எழுகிறது.

அதாவது சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன்னர் தினத்தந்தியைப் படித்து மொழியறிவைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் இன்று தமது மொழியறிவை கணிசமாக உயர்த்தி கடினத்தமிழ் நடையை படிக்கக் கூடியவர்களாக மாறியிருக்கின்றனர். ஆனால் தொடர்ந்தும் தினத்தந்தி அதேநிலையில் இருப்பது மொழி வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கும் உதவமாட்டாது. நீண்ட கால நோக்கில் இது தெரியவரும்.

74 வருடங்கள் பழமை வாய்ந்த தினமணி விற்ற பணையில் நான்காவது இடத்தில் தான் இருக்கிறது. முக்கால் நூற்றாண்டுகளாக தினமணியால் முன்னணி நிலைக்கு வர முடியாது போனதற்கு அதன் மொழிநடை இறுக்கம் தான் காரணமாக இருந்தது என்பது என் கருத்து.

அதேவேளை இலகுவான மொழிநடையில் சாதாரண மக்களின் அபிமானத்தை பெற்று வேகமாக முன்னேறி முதலிடத்தை நீண்ட காலமாகத் தக்க வைத்திருந்த தினத்தந்தியால் தற்போது அந்த இடத்தை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கும் அதன் மொழிநடைப் பாணியில் உள்ள குறைபாடே காரணமாகும். 60 வருடங்

களுக்கு முன்னர் இருந்த சூழல் வேறு இப்போதைய சூழல் வேறு. அதே மொழிநடையை தொடர்ந்தும் தினத்தந்தி பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்காமையானால் காலப்போக்கில் அதன் வாசகர் வட்டம் சுருங்கிக் கொண்டே செல்லும். காரணம் தினத்தந்தி இலக்கு வைத்திருக்கும் வாசகர்கள் மத்தியில் கல்வியறிவு அதிகரித்துவிட்டது. இதன் காரணமாக அந்த வாசகர்கள் வேறு பத்திரிகைகளையும் வாசிக்கின்ற அளவுக்கு வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை மறுக்க முடியாது.

தினகரன் நாளிதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 29 ஆண்டு கள் தான் ஆகின்ற போதும் அது முன்னணி நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. அண்மையில் தினகரன் வடிவமைப்பிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்ததை மட்டுமே இந்த நிலைக்கு சிலர் காரணமாகச் சொல்கின்றனர். ஆனால் அதையும் மீறி மொழிநடையில் இருக்கின்ற யதார்த்தத்தை பலரும் மறந்து விடுகின்றனர்.

தினகரன் மொழிநடையில் இலகுவானமை, சொற் சிக்கனம் பேணப்படுவதுடன் வாசகர்களால் புரிந்து கொள்வதற்கு சலபமாகவும் உள்ளது. ஏனைய நாளிதழ்களைவிடக் குறைவாக வேற்று மொழிக் கலப்பு சொற்களையே தினகரன் பயன்படுத்துகிறது. இதுபோன்ற நிலை தினகரனின் வளர்ச்சியை உறுதி செய்திருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. தற்போதைய நிலையில் தினகரன் பாணியில் அமைந்த மொழிநடை அனைவரும் விரும்பிப் படிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதில்கூட மாற்றங்கள் தேவைப்படுகிறது. சீரான ஒரு பயணத்தில் அனைத்து தமிழ் பத்திரிகைகளும் இணைந்து தமக்கு பொதுவான மொழி நடையை உருவாக்கு தல் காலத்தின் கட்டாயமாக இருக்கிறது. அதுவே மொழி வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்தும். உறுதிப்படுத்தும்.

கரிசல் காட்டு அனுபவம்

மேலானந்த்

முதுகலை ஊடகக் கலைகள்,
2ம் ஆண்டு,
லொயோலா கல்லூரி
சென்னை - 34

படிப்பதற்காக என்று நான் சென்னை வந்த போது இந்தியாவின் உண்மையான கிராமங்களை நேரில் பார்க்க வேண்டும் என்ற அவா நிறைய இருந்தது. பாடத்திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக சிவ காசிப் பக்கம் உள்ள கரிசல் நிலக் கிராமங்களுக்குச் செல்லக் கிடைத்த வாய்ப்பு எனது ஆசையைப் பூர்த்தி செய்தது.

ஒரு வார களப்பயிற்சியாக எமது பயணத் திட்டம் அமைந்திருந்தது. அங்கே உள்ள 'கரிசல்' என்ற அமைப்பில் தங்கி இருந்தபடி ஒவ்வொரு நாளும் கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களுடன் பழகுவதும், கவனித்த வற்றை ஆய்வு செய்து புரிந்து கொள்வதுமாகப் பட்டறை கழிந்தது.

கிராமங்களில் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களான அருந்ததியர்கள் மத்தியில் 'கரிசல்' அமைப்பு பணியாற்றி வருகின்றது. எனவே எமது பட்டறையில் அதனால் காத்திரமான உள்ளீடுகளை வழங்கவும் செல்வாக்கைச் செலுத்தவும் முடிந்தது.

இந்திய சமூகக் கட்டமைப்பை அதன் ஆழம் வரை சென்று மாணவர்கள் புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்பதே பட்டறையின் முக்கிய நோக்கம். ஒடுக்குமுறைக்கு, பொருளாதார நலிவிற்கும் உள்ளாகி உள்ள மக்களைச் சந்தித்துப் பழகி உண்மைகளை விளங்கிக் கொள்வதும் மற்றொரு நோக்கம்.

இந்திய சாதியப் பாகுபாடுகளையும், சாதிய ஒடுக்கு முறைகளையும் பற்றி எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் நான் புத்தகங்களில் படித்தவைகள் மட்டும்தான். என்னதான் படித்தாலும் கள அனுபவம் என்பது அதற்கு முற்றிலும் வேறான புரிதலைக் கொடுப்பதுடன், உண்மையான பரிமாணத்தில் விடயங்களைப் புரிந்து கொள்ளவும் உதவுகிறது என்பதைப் பட்டறை உணர்த்தியது.

இலங்கை, யாழ்ப்பாணத்தில் தம்மை உயர்த்திக் கொண்ட சாதியினர் திட்டும் போது 'சக்கிலியர்' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்திய வழமை ஒன்றிருந்தது. ஆனால், எனக்குத் தெரிந்து அங்கு அப்படி ஒரு சாதி இல்லை. அங்கிருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைக் குறிக்க ஆதிக்க சக்திகள் பயன்படுத்தும் பொதுச் சொல்லாகவே அது இருக்கின்றது.

ஆனால், தமிழகத்தில் அதுவே ஒரு சாதியாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டுள்ளமை எனக்கு ஆச்சரியம் தந்தது. இதில் உயர்திக்கொண்ட சாதியினரால் ஒடுக்கப்படும் ஏனைய மக்கள் அருந்ததியர்களை மேலும் ஒடுக்குகிறார்கள் என்பதை அறிந்த போது, வர்ணாச்சிரமத்தின் கொடுங்கோலாட்சியின் ஆழத்தை நன்கு உணர முடிந்தது.

இதனிலும் கொடுமையானது தங்களிலும் கீழான சாதியினர் இருக்கின்றனர் என்று அருந்ததியர் இன மக்கள் நினைப்பது. தொழிலை மையப்படுத்தி அவர்கள் இந்தப் பிரிவினையை ஏற்படுத்துகிறார்கள். தங்களை விடத் தாழ்ந்த சாதியினர் என இவர்கள் கருதுபவர்களுக்குப் பெண் கொடுக்கவும் அவர்கள் தயாராக இல்லை. இந்த சாதிய உள்முரண்பாடுகள் என்னை மேலும் மேலும் ஆச்சரியப்படவும் சிந்திக்கவும் வைத்தன.

ஆதிக்க சக்திகளாகத் தாங்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒவ்வொரு சமூகத்தினதும் ஆசையின் வெளிப் பாடாக இந்த நிலை தோற்றம் பெறுகிறதா அல்லது வர்ணாச்சிரமம் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அவர்களை மூளைச் சலவை செய்ததில் தாங்கள் ஆதிகம் செலுத்துவதற்கும் சிலர் இருக்கின்றனர் என்று நினைத்துத் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ளும் உளவியல் ஏற்பட்டுள்ளதா என்ற கேள்வி எழுந்தது.

சமூக அமைப்பில் அருந்ததிய மக்கள் ஊரின் புறத்தே தள்ளப்பட்டிருப்பது, ஒரு சிறிய பகுதிக்குள் தொகுப்பு வீடுகளாக அவர்களின் வாழ்க்கை அடங்கி இருப்பது என்பன சாதிய இறுக்கத்தைப் பறை சாற்றின. எனினும் இவற்றில் இப்போது தளர்வு காணப்படுவது நம்பிக்கை தருவதாகவும் இருந்தது.

தாங்கள் ஒடுக்கப்படுவதைப் புரிந்து கொண்டாலும், அதற்கு எதிராகத் தாம் குரல் கொடுப்பது பிரச்சினைகளைத் தான் வளர்க்கும் என்ற நினைக்கும் அளவிற்கு சாதிய அடக்கு முறையால் அவர்கள் நன்கு மூளைச் சலவை செய்யப்பட்டு மேலும் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அவதானிக்க முடிந்தது.

பொருளாதார நிலைதான் இதற்கான முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு அவசரத்திற்கோ,

பிள்ளைகளின் படிப்பிற்கோ பணம் வேண்டி இருக்கையில் நாயக்கர்களிடமோ, தேவர்களிடமோதான் சென்று நிற்க வேண்டி இருக்கிறது என்பதற்காகவும் இந்தச் சமரசத்தைச் செய்து கொள்கிறார்கள்.

தமது பாட்டன், முப்பாட்டன் காலத்தில் இருந்தது போன்ற கொடுமைகள் இப்போது இல்லை என்ற போதும் மறைமுக ஒடுக்குமுறைகள் தொடர்ந்தும் நிலவுகின்றன என்பதை இளந் தலைமுறையினர் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதனைச் சரி செய்வதற்குப் பதில் ஒதுங்கி, வேறெங்காவது சென்று தப்பி விடுவது என்கிற நடைமுறையைக் கையாளப் பார்க்கிறார்கள்.

பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதற்குப் பதில் அதிலிருந்து நழுவிச் சென்று தப்பிவிடும் அல்லது தவிர்ந்து விடும் இந்த நிலை ஏற்படுத்தும் மாற்றங்கள் ஆய்வுக்குரியவை.

மனிதனின் வறுமையும் நலிவும் தனிநபர் செயற்பாடுகளினாலோ தவறினாலோ மட்டும் நடந்து விடுவதில்லை, திட்டமிட்டு செயற்பட்டமையினால் ஏற்படுத்தப்படுகின்றது என்பதை அந்தக் கிராமங்களில் இருந்த போது உணர முடிந்தது.

வாழ்வில் முதன் முறையாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுடன், அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்திலேயே தொடர்பு கொண்டு, உண்டு, உறவாடும் வாய்ப்பாக இந்தப் பயணம் எனக்கு அமைந்தது. படிப்பும், புத்தக அனுபவங்களும் தரும் கொள்கைகளுக்கும் களத்தில் எமது நேரடிச் செயற்பாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள முரண்களையும் இந்தப் பட்டறை உணர்த்தியது.

இலங்கையில் இனப் பேராட்டம் உச்சம் பெற்றதை அடுத்து, தமிழ்த் தேசியம் என்பதின் கீழ் சாதிய ஒடுக்குமுறைகள் பற்றிய கண்ணோட்டங்களும், ஆய்வுகளும் மந்தமாகிப் போய்விட்டுள்ள நிலையில், நாடு திரும்பியதும் அவற்றில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இந்தப் பட்டறை எனக்குள் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

ராமையாவின் குடிசை : அதிர்வும் பகிர்வும்

பி. ஆனந்த்

முதுகலை ஊடகக் கலைகள்,
2ம் ஆண்டு,
லொயோலா கல்லூரி,
சென்னை - 34

உளடகங்கள் ஒற்றைச் சார்பாக, சமூகத்தின் ஒரு பகுதியினருக்கு மட்டும் பயன் தருவதாக மட்டுமே உள்ள இன்றைய நிலையில் அதனை மாற்ற வேண்டியதன் அவசியம் அதிகம் உணரப்படுகின்றது. அதனாலேயே இன்று அதிகளவில் மாற்று ஊடகங்களின் தேவையும் அவசியமும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. ஆவணப் படங்கள் இந்த மாற்றை வழங்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பு நிலவுகிறது.

தமிழகத்தில் இன்று குறிப்பிடத்தக்க அளவு ஆவணப் படங்கள் வெளிவருகின்றன, அவை மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்கின்றன. ஆவணப் படத் திரையிடல் விழாக்களும் நடக்கின்றன.

தமிழகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க ஆவணப்பட இயக்குநர்களில் பாரதி கிருஷ்ணகுமாரும் ஒருவர். முற்போக்கு எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் பின்னணியில் இருந்து வந்த இவர், இயக்கியிருக்கும் 'ராமையாவின் குடிசை' ஆவணப்படம் உண்மையின் பயங்கரத்தை முகத்துக்கு நேரே உரித்துக் காட்டுகிறது.

இலொயோலா கல்லூரி, ஊடக ஆய்வியல்புல பார்வையாளர் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற 'ராமையாவின் குடிசை' திரையிடலின் பின்னர் பாரதி கிருஷ்ணகுமாருடன் ஒரு கலந்துரையாடலும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது.

கீழ்வெண்மணி என்ற கிராமத்தில் சாதிய ஒடுக்குமுறையின் விளைவாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் 44 பேர் உயிருடன் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்ட அராஜகத்தை வெளிச்சத்துக் கொண்டு வருகிறது இந்த ஆவணப்படம். 1969 டிசம்பர் மாதம் நடந்த இந்தக் கொடூரத்தை ஆவணப் படுத்த சுமார் 40 வருடங்கள் காத்திருக்க வேண்டி இருந்துள்ளது.

ஆனால், உயர் சாதிக்காரர்களால் பலியிடப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் நீதி கிடைக்கவில்லை.

அந்த ஆவணப்படத்தை எடுத்த தனது அனுபவத்தை பாரதி கிருஷ்ணகுமார் மாணவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டார்.

இந்தப் படத்தை எடுப்பதற்காக அவர் இரண்டு வருடங்கள் அயராது

பாடுபட்டுள்ளார். 78 நாட்கள் படப்பிடிப்பு நடத்தி உள்ளார். ஆதாரங்களையும், தகவல்களையும் சேகரிப்பதற்காக 3,600 கிலோ மீட்டர்கள் சைக்கிள் மிதித்துப் பயணம் செய்துள்ளார்.

காரில் வருவோர் கிராம மக்களுக்கு அந்நியமாகத் தெரிவார்கள் என்பதற்காகவே தான் சைக்கிளில் அவ்வளவு தூரம் மிதித்தேன் என்கிறார் அவர். உண்மையைக் கண்டறிந்து சொல்ல வேண்டுமானால் அர்ப்பணிப்புகளையும் துயரங்களையும் தாங்கியே ஆக வேண்டி இருக்கிறது.

மொத்தம் 45 மணி நேரம் ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்ட காட்சிகளில் இருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்டு இரண்டரை மணிநேரமாக 'ராமையாவின் குடிசை' ஆவணப்படம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. நடந்த வன்கொடுமைகளை, ஆதாரபூர்வமாக, விமர்சன ரீதியாக இன்றைய தலைமுறையின் முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது படம்.

அன்று கொல்லப்பட்ட 44 பேரில் 19 பேர் பெண்கள், 5 பேர் குழந்தைகள். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதன் பின்னர் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட மிகப் பெரிய படுகொலை இதுதான் என்று விவரிக்கிறார் பாரதி கிருஷ்ணகுமார்.

அந்தக் கொடூரங்களை இன்றும் மறக்க முடியாமல் அந்தக் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் துயரப்படும் கதைகளையும் அவர் பகிர்ந்து கொண்டார். சம்பவத்தில் இறந்து போன ஒருவரின் உறவினரை அணுகி பேட்டி எடுக்க முயன்ற போது, "நீ இப்ப கேப்ப, நான் சொல்லுவன், அப்புறம் 10 நாள் அதையே நினைச்சு

மறுகிட்டு 10 நாளைக்கு வீட்டுக்குள்ளாற படுத்தே கிடந்தா. எனக்கு யாரு கஞ்சி ஊத்தறது?" என்று ஒரு பெரியவர் கேட்டிருக்கிறார்.

அந்த நினைவுகளை மீட்டிவிட்டால் அழுவதைத் தவிர அவரால் வேறு எதுவும் செய்ய முடிவதில்லையாம், இத்தனை வருடங்கள் கடந்த பிறகும்.

இந்தக் கொடூரங்களின் பின்னணியில் இருந்து செயற்பட்டவர் எனக் கருதப்பட்ட கோபால கிருஷ்ண நாயுடு என்பவர் பின்னர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். தமிழகத்தின் முதல் அரசியல் படுகொலை அதுதான் என்கிறார் பாரதி கிருஷ்ணகுமார்.

அந்தப் படுகொலையில் ஈடுபட்டவர்களை போலீஸார் இன்னும் தேடிக்கொண்டிருக்க, அவர்களில் ஒருவர் வேறு குற்றத்துடன் தொடர்புபட்டு சிறையில் இருப்பதைத் தான் கண்டுபிடித்த கதையையும் அவர் சுவாரஸ்யமாகச் சொல்கிறார். ஆனால் போலீஸார் அவரை இன்னும் தேடிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசியல் படுகொலையைச் செய்தவர்கள் எனக் கூறப்படுவோரினது வாக்கு மூலமும் இந்த ஆவணப்

படத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது அதன் நம்பகத் தன்மையை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

மாணவர்கள் வரலாற்றைத் தேடித் தேடித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், அதேபோன்று வரலாற்றைப் பதிவு செய்வதற்கும் அவர்கள் முன்வர வேண்டும் என்பதே பாரதியின் விருப்பம்.

கீழ்வெள்ளி நெய் கிழித்தல்
காய் இருக்குமென்பின் வினாவை
இருக்கப்பட்ட உடல் 44 பேர்
உயிரில் 5 மைத்தர் கொடுத்த
உயிரை கொடுத்த வெணை
கொண்டித்தர் கொண்டு வருகிறது
'ராமையாவின் குடிசை'
ஆவணப்படம். 1969 டிசம்பர் 19ஆம்
நாள் கீழ்க் கொடுத்தல்
ஆவணப்படத்தின் உடல் 40
வருடிகள் கிழித்துக் கொண்டு
கொடுத்தல். ஒரு குடிசைக்குள்
மைத்தர் கொடுத்தப்பட்ட உடலின்
உடல் கீழ்.

லொயோலா கல்லூரியின் ஊடகக் கலைகள் துறையின் மற்றொரு பரிமாணம் இந்த மின் ஆய்விதழ் (e-research journal). தமிழ் ஊடகங்களை, தமிழ்ச் சூழலில், தமிழில் கற்றவர்கள் ஆய்ந்து எழுதுவதற்கான களத்தை இந்த ஆய்விதழ் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறது. எதிர்காலத்தில் மக்களுக்கும் ஊடகங்களுக்குமான பாலமாகவும் தமிழ்வழி ஊடக மாணவர்களுக்கான உசாத்துணை நூலாகவும் இது பரிமளிக் கும் வாய்ப்புக்கள் அனேகம்.